

Shakespeare's
MACBETH
Entire play

மாக்கெத்

மகாகவி ஷேக்ஸ்பியர் இயற்றிய நாடகம்

தமிழாக்கம்: எஸ்.மகராஜன்

பழனியப்பா பிரதர்ஸ்

சென்னை - 14 | திருச்சி - 2 | சேலம் - 1

கோயமுத்தூர் -1 | மதுரை - 1

ACT I SCENE I.

A desert place. Thunder and lightning.
Enter three Witches

First Witch : When shall we three meet again
In thunder, lightning, or in rain?

Second Witch : When the hurlyburly's done,
When the battle's lost and won.

Third Witch : That will be ere the set of sun.

First Witch : Where the place?

Second Witch : Upon the heath.

Third Witch : There to meet with Macbeth.

First Witch : I come, Graymalkin!

Second Witch : Paddock calls.

Third Witch : Anon.

ALL : Fair is foul, and foul is fair:
Hover through the fog and filthy air.
Exeunt

அங்கம் I காட்சி 1

திறந்த வெளி, இடியும் மின்னலும்,
மாயக்காரிகள் மூவர் வருகை.

முதல் மாயக்காரி : நாம் மூவரும் சந்திப்பதெப்போ?
மழையிலோ, இடியிலோ, மின்னலிலோ?
நாம் மூவரும் சந்திப்பதெப்போ?

இரண்டாவது மாயக்காரி: சண்டை சச்சரவு தீர்ந்தப்போ, போரில்
தோல்வியும் வெற்றியும் கண்டப்போ.

மூன்றாவது மாயக்காரி: அதாவது, பொழுது விழுவதற்கு முன்.

முதல் மாயக்காரி: எந்த இடத்தில்?

இரண்டாவது மாயக்காரி: வறண்ட வெளியில்.

மூன்றாவது மாயக்காரி: மாக்கெத்தை அங்கே சந்திப்போம்.

முதல் மாயக்காரி: நான் வருகிறேன், சாம்பல் பூனை!

எல்லோரும்: இதோ சொறித் தவளை கத்துகிறது.
நன்மையெல்லாம் தீமையாம்
தீமையெல்லாம் நன்மையாம்
நாறல் காற்றும், பனியும் நமக்குத்
திரிந்து சுற்ற உதவுமாம்.

(மாயக்காரிகள் மறைகிறார்கள்)

SCENE II

A camp near Forres.

Alarum within. Enter DUNCAN, MALCOLM,
DONALBAIN, LENNOX, with Attendants, meeting a
bleeding Sergeant

DUNCAN : What bloody man is that? He can report,
As seemeth by his plight, of the revolt
The newest state.

MALCOLM : This is the sergeant
Who like a good and hardy soldier fought
'Gainst my captivity. Hail, brave friend!
Say to the king the knowledge of the broil
As thou didst leave it.

Sergeant : Doubtful it stood;
As two spent swimmers,
that do cling together
And choke their art.
The merciless Macdonwald--
Worthy to be a rebel, for to that
The multiplying villainies of nature
Do swarm upon him--from the western isles
Of kerns and gallowglasses is supplied;
And fortune, on his damned quarrel smiling,
Show'd like a rebel's whore: but all's too weak:
For brave Macbeth--well he deserves that name--
Disdaining fortune, with his brandish'd steel,
Which smoked with bloody execution,
Like valour's minion carved out his passage

காட்சி 2

பாரெஸ்ஸுக்குப் பக்கம் ஒரு கூடாரம். உள்ளே கூக்குரல்
டங்கள் அரசன், மாக்கம், டொனால்பெய்ன், லென்னாக்ஸ்,
பணியாட்களோடு வந்து, ரத்தக்காயம்பட்ட ஒரு
போர்வீரனை சந்திக்கிறார்கள்.

டங்கள்: ரத்தம் தோய்ந்த அந்த மனிதன் யார்? அவனைப்
பார்த்தாலே தெரிகிறதே, கலகத்தின் தற்போதைய நிலையை
அவன் எடுத்துச் சொல்ல முடியும் என்று.

மாக்கம்: இவன்தான் அந்தப் படைத் தலைவன். துணிச்சலான
போர்வீரன் இவன். சிறையினின்றும் என்னைத் தப்ப வைப்பதற்காக,
இவன் போரிட்டான். வா, வீர நண்பனே! நீ அதை விட்டு
வரும்போது கலகம் என்ன நிலையிலிருந்தது என்று அரசனுக்கு
எடுத்துச் சொல்.

போர் வீரன்: சந்தேகத்துக்கிடமாகத்தானிருந்தது அது. நீச்சலில்
தேர்ந்த இருவர், ஒருவரை ஒருவர் இறுகப் பிடித்துக்கொண்டு,
நீந்தவொட்டாமல் தடுத்து மூச்சுத் திணறிக் கொண்டு
நிற்பது போலிருந்தது. மாக்கடொன்வால்ட் இரக்கமற்றவன்;
கலகக்காரனாக இருக்கத் தகுதியுடையவன்; இயற்கையிலே
கிளர்ந்தெழுகின்ற கயமைகள் எல்லாம் அவனைச் சுற்றி மொய்த்துக்
கொண்டிருக்கின்றன. மேற்கத்தித் தீவுகளிலிருந்து, கொர்ன்ஸ்,
காலோக்ராஸெஸ் என்ற வீரர்கள் அவனுக்கு உதவி அளித்துக்
கொண்டிருக்கிறார்கள். சண்டையில், விதியும் அவனுக்கு
அனுகூலமாகப் புன்முறுவல் செய்தது, கலகக்காரனுடைய
காதலியைப் போல. ஆனாலும், எல்லாம் இருந்தும் என்ன பலன்!
வீரன் மாக்கபெத் தன் பெயருக்குத் தக்கபடி நடந்து கொண்டான்.
விதியையும் இகழ்ந்து சென்றான்; ரத்தம் தோய்ந்து புகைந்து
கொண்டிருந்த தன் வாளை வீசிக்கொண்டே சென்றான், வீரத்
தேவதையின் சேவகனைப் போல. வாளைக் கொண்டே ஒரு

Till he faced the slave;
Which ne'er shook hands,
nor bade farewell to him,
Till he unseam'd him from the nave to the chaps,
And fix'd his head upon our battlements.

DUNCAN : O valiant cousin! worthy gentleman!

Sergeant : As whence the sun 'gins his reflection
Shipwrecking storms and direful thunders break,
So from that spring whence comfort seem'd to come
Discomfort swells. Mark,
king of Scotland, mark:
No sooner justice had with valour arm'd
Compell'd these skipping kerns to trust their heels,
But the Norweyan lord surveying vantage,
With furbish'd arms and new supplies of men
Began a fresh assault.

DUNCAN : Dismay'd not this
Our captains, Macbeth and Banquo?

Sergeant : Yes;
As sparrows eagles, or the hare the lion.
If I say sooth, I must report they were
As cannons overcharged with double cracks, so they
Doubly redoubled strokes upon the foe:
Except they meant to bathe in reeking wounds,
Or memorise another Golgotha,
I cannot tell.
But I am faint, my gashes cry for help.

பாதையைச் செதுக்கி அமைத்து அக்கயவன் இருந்த இடத்தை அடைந்தான். தொப்புளிலிருந்து முகம் வரையில் அவனைத் துளைத்து, மசித்து, அவன் தலையை எடுத்துக் கோட்டைச் சுவரிலே வைத்துப் பொருத்தினான். அதுவரையில் அவனோடு இவன் கை குலக்கவுமில்லை, அவனை வழியனுப்பி, வாய் பேசவுமில்லை.

டங்கன்: அட்டா, வீரத் தம்பியல்லவா அவன்! மாண்பு மிக்கவன்!

போர் வீரன்: பகலவன் எங்கிருந்து ஒளி வீசத் தொடங்குகிறானோ, அங்கிருந்துதான் கப்பலைத் தகர்க்கும் புயற்காற்றுகளும், கொடுமை நிறைந்த இடிகளும் புறப்படுகின்றன; அதே போல், இன்பத்துக்குப் பிறப்பிடமாயிருக்கும் ஊற்றிலே துன்பமும் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. கேளுங்கள், ஸ்காட்லண்ட் அரசரே, கேளுங்கள். நீதியானது, வீரம் என்ற படைக்கலம் பூண்டு, எதிரிகளை முறியடித்ததோ இல்லையோ, அந்தக் கணமே, நார்வே பிரபு, புதுப் படைகளோடும் ஆயுதங்களோடும், மீண்டும் தாக்கினான்.

டங்கன்: நமது படைத் தலைவர்கள், மாக்கெத்தும் பாங்கோவும் இதைக் கண்டு அஞ்சவில்லையா?

வீரன்: ஆம்; கரிச்சான் குருவிகளைக் கண்டு கழுகுகளும், முயலைக் கண்டு சிங்கமும் அஞ்சுவது போல, உண்மையைச் சொல்லப் போனால், இரட்டிப்பு மருந்து அடைத்த பீரங்கிகள் அப்படி விம்மிக் குமுறுமோ, அப்படிக் காட்சியளித்தார்கள் அவர்கள். ஈரிரு மடங்கு வேகத்தோடு எதிரிகளைத் தாக்கு தாக்கென்று தாக்கினார்கள். செங்குருதிப் புண்களிலே நீராலாம் என்று நினைத்தார்களோ, அல்லது இன்னொரு கோல் கொத்தாவை நிலைநாட்ட நினைத்தார்களோ, என்னவென்று எனக்குச் சொல்லத் தெரியாது; எனக்கு மயக்கமாய் வருகிறது, என் புண்கள் உதவியை நாடி ஓலமிடுகின்றன.

DUNCAN : So well thy words become thee as thy wounds;
They smack of honour both. Go get him surgeons.
Exit Sergeant, attended
Who comes here? Enter ROSS

MALCOLM : The worthy thane of Ross.

LENNOX : What a haste looks through his eyes!
So should he look
That seems to speak things strange.

ROSS : God save the king!

DUNCAN : Whence camest thou, worthy thane?

ROSS : From Fife, great king;
Where the Norwegian banners flout the sky
And fan our people cold. Norway himself,
With terrible numbers,
Assisted by that most disloyal traitor
The thane of Cawdor, began a dismal conflict;
Till that Bellona's bridegroom, lapp'd in proof,
Confronted him with self-comparisons,
Point against point rebellious, arm 'gainst arm.
Curbing his lavish spirit: and, to conclude,
The victory fell on us.

DUNCAN : Great happiness!

ROSS : That now
Sweno, the Norways' king, craves composition:
Nor would we deign him burial of his men

டங்கன்: உன் காயங்களைப் போல், உன் சொற்களும் உன் தகுதியைக் காட்டுகின்றன; வீரம் மணக்கிறது. இவையிரண்டிலுமே ரண வைத்தியர்களைக் கொண்டு வாருங்கள்.
(வீரன், பணியாட்களோடு, போகிறான்)
இங்கு வருவது யார்?

மாக்கம்: மாண்பு மிக்க ராஸ் சிற்றரசனே.

லென்னாக்ஸ்: பரபரப்பு அவர் கண்களினின்றும் எப்படி எட்டிப் பார்க்கிறது! விசித்திரச் செய்திகளைச் சொல்ல வந்தவன் கண்கள் இப்படித்தானிருக்கும். (ராஸ் வருகிறான்)
ராஸ்: இறையருளால் அரசர் வாழ்க!

டங்கன்: எங்கிருந்து வருகிறாய், சிற்றரசனே?

ராஸ்: பேரரசே, பைப்பிலிருந்து வருகிறேன். அங்கு, நார்வே நாட்டுக் கொடிகள் வாளைப் பழித்துக் கொண்டு புறக்கின்றன; கொடிகள் வீசும் வாடைக் காற்றிலே நம்மவர்கள் சில்லிட்டுப் போகிறார்கள். ஒரு பயங்கரமான பட்டாளத்தோடும், அந்தப் பெருந்துரோகி காடர் சிற்றரசனுடைய உதவியோடும், நார்வே அரசன் தொல்லை மிக்க கடும்போர் தொடங்கினான். ஆனால், போர் மகள் நாயகன் என்ன செய்தான்! கவசம் பூண்டு வந்து அவனை நெருங்கி நேருக்கு நேர் சாடினான்; அடிக்கு அடி கொடுத்தான்; நெஞ்சு கலக்கும் படையைப் படையெடுத்து நொறுக்கினான்; பொங்கிவரும் அவன் வீரத்தை வலுவற்றதாக்கினான். சுருங்கச் சொன்னால், வெற்றி நமதேயாயிற்று.

டங்கன்: மிக்க மகிழ்ச்சி.

ராஸ்: இப்பொழுதோ, நார்வே அரசன் அமைதி கோரிக் கெஞ்சுகிறான். ஸெய்ன்ட் கோமெஸ் தீவில் நமக்குப் பத்தாயிரம் டாலர் நஷ்ட ஈடு கொடுத்தாலொழிய மாண்போன அவனுடைய போர் வீரர்களைப் புதைக்கக் கூட விடமாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டோம்.

Till he disbursed at Saint Colme's inch
Ten thousand dollars to our general use.

DUNCAN : No more that thane of Cawdor shall deceive
Our bosom interest: go pronounce his present death,
And with his former title greet Macbeth.

ROSS : I'll see it done.

DUNCAN : What he hath lost noble Macbeth hath won.
Exeunt

SCENE III.

A heath near Forres.
Thunder. Enter the three Witches

First Witch : Where hast thou been, sister?

Second Witch : Killing swine.

Third Witch : Sister, where thou?

First Witch : A sailor's wife had chestnuts in her lap,
And munch'd, and munch'd, and munch'd:--
'Give me,' quoth I:
'Aroint thee, witch!' the rump-fed ronyon cries.
Her husband's to Aleppo gone, master o' the Tiger:
But in a sieve I'll thither sail,
And, like a rat without a tail,
I'll do, I'll do, and I'll do.

டங்கள்: காடர் சிற்றரசன் இனிமேலும் நம்மை வஞ்சிக்கலாகாது.
உடனே சென்று, அவனுக்கு மரண தண்டனை விதித்திருப்பதாகவும்,
அவனுடைய பழைய பட்டத்தை வீரன் மாக் பெத்துக்குச்
சூட்டியிருப்பதாகவும் சொல்.

ராஸ்: அப்படியே செய்கிறேன்.

டங்கள்: அவன் எதையிழந்தானோ, அது மாக் பெத்துக்குக்
கிட்டிவிட்டது.
(போகிறார்கள்)

காட்சி 3

வெம்பரப்பு

இடி இடிக்கிறது.

மாயக்காரிகள் மூவரும் வருகிறார்கள்.

முதல் மாயக்காரி: அக்கா, நீ எங்கே போயிருந்தாய்?

இரண்டாவது மாயக்காரி: பன்றிகளைக் கொன்று கொண்டிருந்தேன்.

மூன்றாவது மாயக்காரி: அக்கா, நீ?

முதல் மாயக்காரி: ஒரு கப்பலோட்டியின் மனைவி, மடியிலே
இருந்த நிலக்கடலையை வாயில் போட்டுக் கொறித்துக்
கொண்டேயிருந்தாள். "கொடூ எனக்கு" என்று கேட்டேன்.
"போடூ, மாயக்காரி" என்று ஓலமிட்டாள் அந்தக் கடலை தின்னித்
தடிச்சி. 'வேங்கை' என்ற கப்பலில், அலெப்போ என்ற நகரத்துக்குச்
சென்றிருக்கிறான் அவள் கணவன்.

முறத்தில் மிதந்து போவேன் அங்கே, முழு
வாலையிழந்த எலி போலே
போவேனங்கே, நான் போவேனங்கே ஆம்
போவேன் போவேன், போவேனங்கே.

Second Witch : I'll give thee a wind.

First Witch : Thou'rt kind.

Third Witch : And I another.

First Witch : I myself have all the other,
And the very ports they blow,
All the quarters that they know
I' the shipman's card.
I will drain him dry as hay:
Sleep shall neither night nor day
Hang upon his pent-house lid;
He shall live a man forbid:
Weary se'nnights nine times nine
Shall he dwindle, peak and pine:
Though his bark cannot be lost,
Yet it shall be tempest-tost.
Look what I have.

Second Witch : Show me, show me.

First Witch : Here I have a pilot's thumb,
Wreck'd as homeward he did come.
Drum within

Third Witch : A drum, a drum!
Macbeth doth come.

ALL : The weird sisters, hand in hand,
Posters of the sea and land,

இரண்டாவது மாயக்காரி: போவதற்கு ஒரு காற்று தருகிறேன்.

முதல் மாயக்காரி: பாக்கியுள்ள காற்றுகளெல்லாம் என்னிடமே இருக்கின்றன. அவை அடிக்கும் கோணங்கள், அவை வரும் திசைகள் எல்லாம் எனக்குத் துல்லியமாகத் தெரியும். மாலுமியின் திசையறி கருவியைப் போலத் துல்லியமாகச் சொல்லத் தெரியும். பசையற்ற வைக்கோலாக அவனை வாட்டிவிடுகிறேன். சாய்ப்பு இறக்கியது போலுள்ள அவனுடைய இமைகளிலே, இரவிலும் பகலிலும் உறக்கம் அணுகவொட்டாமல் தடுக்கிறேன். சபிக்கப்பட்ட மனிதனாக அவன் வாழட்டும். ஏழொடு ஒன்பதுக்கு ஒன்பது இரவும் அவன் குன்றிக் குறுகிக் குலைந்து போகட்டும். அவனுடைய கப்பல் மூழ்கிப் போகாவிட்டாலும், அது புயலில் தட்டுத்தடுமாறட்டும். நான் என்ன வைத்திருக்கிறேன் என்று பார்.

இரண்டாவது மாயக்காரி: காட்டு, காட்டு.

முதல் மாயக்காரி: ஒரு கப்பலோட்டியின் கட்டை விரல் இது. ஊரைப் பார்த்து அவன் கப்பல் வந்தபோது அது கவிழ்ந்துவிட்டது. (உள்ளிருந்து முரசொலி கேட்கிறது)

மூன்றாவது மாயக்காரி: முரசு, முரசு.
மாக்கெத் வருகிறானே.

மூவரும்:

மாய மந்தரச் சோதிரிகள்
மலையும் கடலும் தாண்டிடுவார்
மாறி யாடிச் சுற்றிடுவார்
மறித்தும் சுற்றி ஆடிடுவார்
மூன்று தரம் உனக்காம்
மூன்று தரம் எனக்காம்
மிச்சம் மூன்று ஒன்பதுக்காம்
நிறுத்து, மந்திரம் முடிந்ததாம்.

(மாக்கெத்தும், பாங்கோவும் வருகிறார்கள்)

Thus do go about, about:
Thrice to thine and thrice to mine
And thrice again, to make up nine.
Peace! the charm's wound up.
Enter MACBETH and BANQUO

MACBETH : So foul and fair a day I have not seen.

BANQUO : How far is't call'd to Forres? What are these
So wither'd and so wild in their attire,
That look not like the inhabitants o' the earth,
And yet are on't? Live you? or are you aught
That man may question? You seem to understand me,
By each at once her chappy finger laying
Upon her skinny lips: you should be women,
And yet your beards forbid me to interpret
That you are so.

MACBETH : Speak, if you can: what are you?

First Witch : All hail, Macbeth! hail to thee, thane of Glamis!

Second Witch : All hail, Macbeth, hail to thee, thane of Cawdor!

Third Witch : All hail, Macbeth, thou shalt be king hereafter!

BANQUO : Good sir, why do you start; and seem to fear
Things that do sound so fair?
I' the name of truth,
Are ye fantastical, or that indeed

மாக்: நன்மையும், தீமையும் இப்படிக் கலந்து வந்த நாளை நான் கண்டதில்லை.

பாங்கோ: சோரஸ் இன்னும் எவ்வளவு தூரம் இருக்கம்? இவை என்னவென்று தெரியவில்லையே. இவை அணிந்திருக்கும் ஆடை சருகு போல் உலர்ந்து, அஞ்சத் தக்கதாயிருக்கிறதே. மண்ணுலகப் பிராணிகளைப் போல் இல்லையே! எனினும் மண்ணுலகத்தில் உலாவுகிறார்களே! உங்களுக்கு உயிர் இருக்கிறதா? கேள்வி கேட்பதற்குரிய உருப்படிகள்தானே நீங்கள்? உலர்ந்து போன உங்கள் தோல் உதடுகளில் உங்கள் சூம்பிப்போன விரல்களை வைக்கிறீர்களே, இதைப் பார்க்கும்போது, நான் சொல்லுவது உங்களுக்கு விளங்குவது போல் தோன்றுகிறதே. நீங்கள் பெண்களாகத்தானிருக்க வேண்டும். ஆனாலும், உங்கள் தாடிகளைப் பார்க்கும் போது பெண்கள் என்று உங்களை எப்படி வருணிப்பது?

மாக்: பேச முடியுமானால், பேசுங்கள். நீங்கள் யார்?

முதல் மாயக்காரி: வாழ்க மாக்பெத், க்ளாமிஸ் சிற்றரசே, வாழ்க!

இரண்டாவது மாயக்காரி: வாழ்க மாக்பெத், காடர் சிற்றரசே வாழ்க!

மூன்றாவது மாயக்காரி: வாழ்க மாக்பெத், அரசு பதவி அடையப்போகிறவனே, வாழ்க!

பாங்கோ: செவிக்கினிய செய்திளைக் கேட்கும் போது, ஏன் ஐயா இப்படி திடுக்கிடுகிறீர்? நீங்கள் வெறுங் கற்பனைகளா அல்லது நீங்கள் காட்டிக் கொண்டிருக்கும் வடிவத்துக்கு உண்மை ஆதாரம் உண்டா? என்னுடைய சிறந்த தோழருக்கு ஆக்கமும் அரசும் வரப்போவதாக ஆசி கூறினீர்கள்; அவரும் தன்னை மறந்து நிற்கிறார். ஆனால், என்னிடமோ நீங்கள் பேசாது

Which outwardly ye show? My noble partner
You greet with present grace and great prediction
Of noble having and of royal hope,
That he seems rapt withal: to me you speak not.
If you can look into the seeds of time,
And say which grain will grow and which will not,
Speak then to me, who neither beg nor fear
Your favours nor your hate.

First Witch : Hail!

Second Witch : Hail!

Third Witch : Hail!

First Witch : Lesser than Macbeth, and greater.

Second Witch : Not so happy, yet much happier.

Third Witch : Thou shalt get kings, though thou be none:
So all hail, Macbeth and Banquo!

First Witch : Banquo and Macbeth, all hail!

MACBETH : Stay, you imperfect speakers, tell me more:

By Sinel's death I know I am thane of Glamis;
But how of Cawdor? the thane of Cawdor lives,
A prosperous gentleman; and to be king
Stands not within the prospect of belief,
No more than to be Cawdor. Say from whence
You owe this strange intelligence? or why
Upon this blasted heath you stop our way

நிற்கிறீர்கள். காலத்தின் வித்துக்குள் ஊடுருவிப் பார்க்கும் வல்லமை உங்களுக்கிருக்குமானால், எந்த விதை முளைக்கும், எது முளைக்காது என்று உங்களால் கூற முடியுமானால், என்னிடமும் பேசுங்கள். உங்கள் தயவைக் கோரி நிற்பவனல்ல நான், உங்கள் வெறுப்புக்கு அஞ்சுவனும் அல்ல.

முதல் மாயக்காரி: வாழ்க!

இரண்டாவது மாயக்காரி: வாழ்க!

மூன்றாவது மாயக்காரி: வாழ்க!

முதல் மாயக்காரி: மாக்கபெத்தைக் காட்டிலும் சிறியவன், எனினும் பெரியவன்.

இரண்டாவது மாயக்காரி: அவளளவு மகிழ்ச்சியுடையவன் இல்லை, எனினும் அவனைக் காட்டிலும் மிக்க மகிழ்ச்சியுடையவன்.

மூன்றாவது மாயக்காரி: நீ அரசனாகாவிட்டாலும், அரசர்களைப் பெறுவாய். வாழ்க மாக்கபெத்தும் பாங்கோவும்.

மாக்: அரைகுறைப் பேச்சுக்காரர்களே, கொஞ்சம் இருங்கள். எனக்கு இன்னும் சொல்லுங்கள். ஸினெல் செத்த காரணத்தால் கிளாமிஸ் சிற்றரசனாகிவிட்டேன் என்று எனக்கு தெரியும். ஆனால், காடருக்கு எப்படி நான் சிற்றரசனாக முடியும்? காடர் சிற்றரசன் உயிரோடிருக்கிறான், ஆக்கத்தோடு வாழ்கிறான். அரசனும் ஆவேன் என்பதை நம்ப முடியவில்லையே. காடர் சிற்றரசன் ஆவேன் என்பதை ஒத்திருக்கிறது அது. இந்த விநோதச் செய்தி உங்களுக்கு எங்கிருந்து கிடைத்தது? இந்தப் பாடும் வெம்பரப்பில் எங்களை நிறுத்தி, எதற்காக இப்படிக் குறி சொல்லி வாழ்த்தினீர்கள்? பேசுங்கள், ஆணையிடுகிறேன், பேசுங்கள்.

(மாயக்காரிகள் மறைகிறார்கள்)

With such prophetic greeting? Speak, I charge you.
Witches vanish

BANQUO : The earth hath bubbles, as the water has,
And these are of them.
Whither are they vanish'd?

MACBETH : Into the air; and what seem'd corporal melted
As breath into the wind.
Would they had stay'd!

BANQUO : Were such things here as we do speak about?
Or have we eaten on the insane root
That takes the reason prisoner?

MACBETH : Your children shall be kings.

BANQUO : You shall be king.

MACBETH : And thane of Cawdor too: went it not so?

BANQUO : To the selfsame tune and words. Who's here?
Enter ROSS and ANGUS

ROSS : The king hath happily received, Macbeth,
The news of thy success; and when he reads
Thy personal venture in the rebels' fight,
His wonders and his praises do contend
Which should be thine or his: silenced with that,
In viewing o'er the rest o' the selfsame day,
He finds thee in the stout Norweyan ranks,
Nothing afeard of what thyself didst make,

பாங்கோ: நீரிலிருக்கும் குமிழிகளைப் போல், மண்ணுக்கும் குமிழிகள் உண்டு. அந்தக் குமிழிகளைச் சேர்ந்தவைதான் இவை. எங்கே மறைந்துவிட்டன அவை?

மாக்: காற்றினுள், உருவமுடையவை போலத் தோன்றின; அவை கரைந்துவிட்டன, காற்றோடு மூச்சு கரைவது போல, மறையாமல் இருந்திருக்கலாகாதா?

பாங்கோ: அவைகளைப் பற்றிப் பேசுகிறோமே, உண்மையிலேயே அவை இங்கிருந்தனவா? அல்லது நம் பகுத்தறிவைச் சிறையிலிடும் பித்துக்கொள்ளி மூலிகையைத்தான் நாம் தின்றுவிட்டோமா?

மாக்பெத்: உன் மக்கள் அரசர்களாகப் போகிறார்கள்.

பாங்கோ: நீ அரசனாகப் போகிறாய்.

மாக்: காடர் சிற்றரசனாகவும்வாசகம் அப்படியும் இருந்ததல்லவா?
பாங்கோ: ஆம். அப்படியேதான், அதே வாசகந்தான், யாரது? (ராஸும் அங்குஸும் வருகிறார்கள்)

ராஸ்: மாக்பெத், உன் வெற்றியால் அரசர் பெருமகிழ்ச்சியடைந்தார். கலகக்காரர்களோடு போரிட்ட போது, நீ காட்டிய துணிச்சலைப் பற்றிய அறிக்கையை அரசர் படித்தார். அப்போது அவருக்கு ஏற்பட்ட வியப்பும், நன்மதிப்பும் எது உனக்குரியது, எது அரசருக்கு உரியது என்று போட்டி போட்டன. அதன் காரணமாக அவர் வாயடைத்துப் போனார். அதே நாளில் நீ நாவே வீரர்களிடையில் எதற்கும் அஞ்சாது நின்றனாகொண்டு, சாவைப் பிசைந்து, விநோத உருவங்களை உருவாக்கியதையும் அவர் கண்டார். தூதர்கள் அரசரிடம் தொடர்ந்து வந்துகொண்டிருந்தார்கள், ஆலங்கட்டி மழை தொடர்ந்து பெய்தது போல; நாட்டைப் பாதுகாப்பதிலே நீ காட்டிய வீரத்தைப் பற்றிப் புகழ்மாரி பெய்தான் ஒவ்வொரு தூதனும்.

Strange images of death. As thick as hail
Came post with post; and every one did bear
Thy praises in his kingdom's great defence,
And pour'd them down before him.

ANGUS : We are sent
To give thee from our royal master thanks;
Only to herald thee into his sight,
Not pay thee.

ROSS : And, for an earnest of a greater honour,
He bade me, from him, call thee thane of Cawdor:
In which addition, hail, most worthy thane!
For it is thine.

BANQUO : What, can the devil speak true?

MACBETH : The thane of Cawdor lives: why do you dress me
In borrow'd robes?

ANGUS : Who was the thane lives yet;
But under heavy judgment bears that life
Which he deserves to lose. Whether he was combined
With those of Norway, or did line the rebel
With hidden help and vantage, or that with both
He labour'd in his country's wreck, I know not;
But treasons capital, confess'd and proved,
Have overthrown him.

MACBETH : [Aside] Glamis, and thane of Cawdor!
The greatest is behind.

அங்குஸ்: உனக்கு நன்றி சொல்லும்படியாக அரசர்
எங்களையனுப்பியிருக்கிறார். உன்னை அவர் முன் அழைத்து
வரவேண்டும் என்றும் சொல்லியிருக்கிறார். உனக்கு ஊதியம்
கொடுக்க நாங்கள் யார்?

ராஸ்: பின்னால் கொடுக்கப்போகும் பெரு மரியாதைக்கு
அச்சாரமாக, உன்னைக் காடர் சிற்றரசன் என்று நான் அழைக்க
வேண்டும் என்று அவர் கட்டளையிட்டார். இந்தப் புதுப் பதவியை
ஏற்றுக்கொள்ளும், சிற்றரசரே, ஏனெனில் அந்தப் பதவி
உமதாகிவிட்டது.

பாங்கோ: என்ன! பேயும் உண்மையைச் சொல்லுமோ!

மாக்: காடர் சிற்றரசன் உயிரோடிருக்கிறானே. ஏன் எனக்கு
இரவல் உடையை உடுத்துகிறீர்கள்?

அங்குஸ்: சிற்றரசனாயிருந்தவன் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறான்,
ஆனால், கொடுத்தண்டனைக்குட்பட்டிருக்கிறது அவன் உயிர்.
அதை அவன் தாங்கிக் கொண்டிருப்பதெல்லாம், பின்னால்
இழப்பதற்காகத்தான். நார்வேயோடு சேர்ந்து சதி செய்தானோ,
அல்லது கலகக்காரர்களுக்கு மறைமுகமாக உதவிகளும்
வசதிகளும் செய்தானோ, அல்லது இரண்டு வகையாகவும் தன்
நாட்டைக் கவிழ்க்க முனைந்தானோ, எனக்குத் தெரியாது. ஆனால்,
அரசுத் துரோகம் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டு, நிலைநாட்டப்பட்டுவிட்டது.
அது அவனைக் கவிழ்த்திவிட்டது.

மாக்பெத்: (தனக்குத்தானே) க்ளாமிஸ், காடர் சிற்றரசன்;
இதற்கெல்லாம் மேலானது ஒன்று பின்னால் வரப்போகிறது

(ராஸ், அங்குஸ் இருவரையும் பார்த்து) உங்கள் சிரமத்துக்கு நன்றி.
(பாங்கோவைப் பார்த்து) எனக்குக் காடர் சிற்றரசைக்

To ROSS and ANGUS
Thanks for your pains.

To BANQUO

Do you not hope your children shall be kings,
When those that gave the thane of Cawdor to me
Promised no less to them?

BANQUO : That trusted home

Might yet enkindle you unto the crown,
Besides the thane of Cawdor.

But 'tis strange:

And oftentimes, to win us to our harm,
The instruments of darkness tell us truths,
Win us with honest trifles, to betray's
In deepest consequence.

Cousins, a word, I pray you.

MACBETH : [Aside] Two truths are told,
As happy prologues to the swelling act
Of the imperial theme.--I thank you, gentlemen.
Aside

Cannot be ill, cannot be good: if ill,
Why hath it given me earnest of success,
Commencing in a truth? I am thane of Cawdor:
If good, why do I yield to that suggestion
Whose horrid image doth unfix my hair
And make my seated heart knock at my ribs,
Against the use of nature? Present fears
Are less than horrible imaginings:
My thought, whose murder yet is but fantastical,
Shakes so my single state of man that function

கொடுத்தவர்கள், உன் மக்கள் மன்னர்களாவார்கள் என்று
உறுதி சொன்னார்களே, அதை நீ நம்பவில்லையா?

பாங்கோ: அதை அப்படியே நம்பிவிட்டால், காடர் சிற்றரசு
இருக்கட்டும், அரசு கிரீடத்தையே பெற்று விடுவோம்
என்ற ஆசையை அது உனக்குத் தூண்டிவிடலாம்.
ஆனால், இது விநோதமாகத்தானிருக்கிறது. ஆசை காட்டி
நம்மைக் கெடுப்பதற்காக, தீமையின் கருவிகள் என்ன
செய்கின்றனவென்றால், அடிக்கடி நம்மிடம் உண்மையைப்
பேசுகின்றன; சில்லறைக் காரியங்களில் நாணயம் காட்டி
நம்பிக்கையூட்டி, பின்னால் பெருங்காரியங்களில் நம்மைக் காட்டிக்
கொடுத்து அழக்கிவிடுகின்றன. தம்பிகளே, உங்களிடம் ஒரு
வார்த்தை சொல்ல வேண்டுமே.

மாக்: அரசியல் நாடகத்திலே பொங்கியெழும் காட்சி ஒன்று
வரப்போகிறது. அதற்குப் பீடகையாக, களிதரும் இரண்டு
உண்மைகள் பேசப்பட்டன. கனவான்களே, உங்களுக்கு நன்றி.
இயற்கைக்குப் புறம்பான சக்திகள் சொன்னதில் கெடுதி இருக்க
முடியாது. நன்மையுமிருக்க முடியாது. கெடுதி இருக்குமா?
அப்படியானால், உண்மையைச் சொல்லி என் வெற்றிக்கு அச்சாரம்
கொடுப்பானேன்? நான் காடர் சிற்றரசன் ஆகிவிட்டேனே,
நன்மையிருக்குமா? அப்படியானால், நான் என் கற்பனைக்கு
அடிமைப்படுவானேன்? அந்தக் கற்பனை தரும் பயங்கரக்
காட்சிகள் என்னை மயிர்க்கூச்சலெடுக்கும் படி செய்கின்றனவே!
நன்றாகக் குந்தியிருக்கும் என் நெஞ்சு, இயல்பு மாறி, என்
விலா எலும்புகளில் மோதிக் கொள்கிறதே! தற்போதைய
அச்சத்தைக் காட்டிலும், கற்பனையில் உற்பத்தியாகும் அச்சம்
வலியது. கொலை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்து என்
சிந்தனையிலே வெறும் கற்பனை வடிவில்தானிருக்கிறது.
ஆனாலும் அது என் மனிதத்தனத்தை எப்படி ஆட்டிவைக்கிறது!
கற்பனை என்பது செயலை ஒரே அழுக்காக அழுக்கி விட்டதே.

Is smother'd in surmise, and nothing is
But what is not.

BANQUO : Look, how our partner's rapt.

MACBETH : [Aside] If chance will have me king,
why, chance may crown me,
Without my stir.

BANQUO : New horrors come upon him,
Like our strange garments,
cleave not to their mould
But with the aid of use.

MACBETH : [Aside] Come what come may,
Time and the hour runs through the roughest day.

BANQUO : Worthy Macbeth,
we stay upon your leisure.

MACBETH : Give me your favour:
my dull brain was wrought
With things forgotten. Kind gentlemen, your pains
Are register'd where every day I turn
The leaf to read them. Let us toward the king.
Think upon what hath chanced, and, at more time,
The interim having weigh'd it, let us speak
Our free hearts each to other.

BANQUO : Very gladly.

இருக்கிறதெல்லாம் இல்லாமல் போய்விட்டது, ஆனால் இல்லாதது
மாத்திரம் இருக்கிறது.

பாங்கோ: பாருங்கள், நம்முடைய தோழன் எப்படி ஆழ்ந்து
போய்விட்டான்!

மாக்பெத்: (குனக்குள்) தற்செயலாக நான் அரசனாகப் போகிறேன்
என்றால், தன் முயற்சி ஒன்றுமேயில்லாமல், கிரீடம் தானே வந்து
என் தலையில் அமருமே.

பாங்கோ: புதிய ஆடைகள் உடம்போடு ஒட்டுவதில்லை, பழகப்பழக,
அவை ஒட்டிக்கொள்கின்றன. அவற்றைப் போல், புதிய பதவிகள்
வந்து அவன் மேல் குந்திக் கொள்கின்றன.

மாக்: வருவது வரட்டும். காலமும் பொழுதும் வந்தால், எந்தத்
தொல்லைக்கும் முடிவுண்டாகும்.

பாங்கோ: மதிப்புமிக்க மாக்பெத், உன்னுடைய விருப்பத்தை
எதிர்பார்த்து நிற்கிறோம்.

மாக்: என்னை மன்னியுங்கள். மந்தம் பிடித்த என் மூளை
மறந்து போன காரியங்களில் சிக்குண்டுக்கிடந்தது. அருமைமிக்க
கனவான்களே, ஒவ்வொரு நாளும் படிப்பதற்காக நான்
வைத்திருக்கும் ஏடுகளிலே உங்களுடைய சிரமத்தைக் குறித்து
வைத்துக் கொண்டேன். அரசரைப் பார்க்கச் செல்வோம்.
(பாங்கோவைப் பார்த்து) தற்செயலாக நடந்ததைப் பற்றிச் சிந்தனை
செய்; அதைச் சீர்தூக்கிப் பார்த்து, அதன்பின் அதைப்பற்றி மனம்
திறந்த நாம் பேசிக் கொள்வோம்.

பாங்கோ: மிக்க மகிழ்ச்சி. அப்படியே செய்வோம்.

MACBETH : Till then, enough. Come, friends.
Exeunt

SCENE IV.

Forres. The palace.

Flourish. Enter DUNCAN, MALCOLM, DONALBAIN,
LENNOX, and Attendants

DUNCAN : Is execution done on Cawdor? Are not
Those in commission yet return'd?

MALCOLM : My liege,
They are not yet come back. But I have spoke
With one that saw him die: who did report
That very frankly he confess'd his treasons,
Implored your highness' pardon and set forth
A deep repentance: nothing in his life
Became him like the leaving it; he died
As one that had been studied in his death
To throw away the dearest thing he owed,
As 'twere a careless trifle.

DUNCAN : There's no art
To find the mind's construction in the face:
He was a gentleman on whom I built
An absolute trust.
Enter MACBETH, BANQUO, ROSS, and ANGUS

O worthiest cousin!
The sin of my ingratitude even now

மாக்: போதும், அதுவரைக்கும்; வாருங்கள், வாருங்கள்,
நண்பர்களே.
(போகிறார்கள்)

காட்சி 4

பாரெஸ் அரண்மனையில் ஓர் அறை

இசை முழங்குகிறது. டங்கள், மாக்கம், டொனால்ட், பெய்ன்,
லென்னாக்ஸ், பணியாட்கள் வருகிறார்கள்.

டங்கள்: காடருக்குண்டான தண்டனை நிறைவேறிவிட்டதா?
கட்டளையை நிறைவேற்ற வேண்டியவர்கள் இன்னும்
திரும்பவில்லையா?

மாக்கம்: என் அரசே, அவர்கள் இன்னும் திரும்பவில்லை; ஆனால்,
அவன் சாகும் தருவாயில் அவனைப் பார்த்த ஒருவனிடம் நான்
பேசினேன்; காடர் தன் துரோகத்தை ஒளிவு மறையில்லாமல்
ஒப்புக்கொண்டதாகவும், தங்கள் மன்னிப்பைக் கோரியதாகவும்,
மனம் நைந்து குற்றத்துக்கு வருந்தியதாகவும் அவன் சொன்னான்.
வாழ்க்கையை அவன் துறந்தானே, அதைக் காட்டிலும் தகுதியுள்ள
வேறு செயலை அவன் வாழ்க்கையிலேயே செய்ததில்லை.
சாகப் பயின்றவன் போல், அவன் செத்தான். அவனுக்கு மிகப்
பிடித்தமான உயிரை ஏதோ ஒரு அற்பப் பொருளை அலட்சியமாக
எறிவது போலல்லவா அவன் எறிந்துவிட்டான்!

டங்கள்: முகத்தைக் கண்டு அகத்தின் பண்பை உய்த்துணரும்
கலை என்று ஒன்று இல்லாமல் போய்விட்டது. அந்தக்
கனவானிடத்திலே முழு நம்பிக்கை வைத்திருந்தேன்.
(மாக்பெத், பாங்கோ, ராஸ், அங்குஸ் வருகிறார்கள்)

பெருமதிப்பிற்குரிய தம்பி, நன்றி மறந்த குற்றத்தைச்
செய்துவிட்டேன் என்ற பாரமான உணர்வு என் உள்ளத்தை

Was heavy on me: thou art so far before
That swiftest wing of recompense is slow
To overtake thee. Would thou hadst less deserved,
That the proportion both of thanks and payment
Might have been mine! only I have left to say,
More is thy due than more than all can pay.

MACBETH : The service and the loyalty I owe,
In doing it, pays itself. Your highness' part
Is to receive our duties; and our duties
Are to your throne and state children and servants,
Which do but what they should, by doing every thing
Safe toward your love and honour.

DUNCAN : Welcome hither:

I have begun to plant thee, and will labour
To make thee full of growing. Noble Banquo,
That hast no less deserved, nor must be known
No less to have done so, let me enfold thee
And hold thee to my heart.

BANQUO : There if I grow,
The harvest is your own.

DUNCAN : My plenteous joys,
Wanton in fulness, seek to hide themselves
In drops of sorrow. Sons, kinsmen, thanes,
And you whose places are the nearest, know
We will establish our estate upon
Our eldest, Malcolm, whom we name hereafter
The Prince of Cumberland; which honour must

இப்பொழுது கூட அமுக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. முன்னம் நீ வெகு தூரத்திலிருந்தபடியால், நன்றியின் வன்மை மிக்க சிறகுகள்கூட உரிய வேகத்தோடு பறந்து சென்று உன்னையடைய முடியவில்லை. இவ்வளவு சிறப்பில்லாதவனாக நீ இருந்திருக்கக் கூடாதா! சிறப்பின் மாற்று குறைந்திருந்தால், அந்த மாற்றுக்குத் தக்க முறையில் என் நன்றியையும் சம்மானத்தையும் உனக்கு நான் அளித்திருக்க முடியும். என்னத்தை உனக்குக் கொடுத்தாலும், உன் தகுதிக்கு அது ஈடாகாது என்றே சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது.

மாக்பெத்: என் அரசருக்குரிய தொண்டை நான் செய்யும்போது, அந்தத் தொண்டே எனக்கு ஊதியமாக அமைந்துவிடுகிறது. சால்புமிக்க தங்களுடைய கடமை என்னவென்றால், எங்கள் கடமைகளை ஏற்றுக் கொள்வதே. தங்களுடைய அரியாசனத்துக்கும், அரசாங்கத்துக்கும், குழந்தைகளாகவும் தொண்டர்களாகவும் இருப்பவை எங்கள் கடமைகள். தங்கள் அன்பையும் மானத்தையும் காப்பாற்றுவதற்காக என்னென்ன செய்யவேண்டுமோ அத்தனையும் செய்ய வேண்டியது எங்கள் கடமைதானே.

டங்கன்: உன்னை இங்கு வரவேற்கிறேன். உன்னை நட்டுவிட்டேன். நீ தழைத்தோங்கி வளர்வதற்காக நான் பாடுபடப்போகிறேன். சால்பு மிக்க பாங்கோ, தகுதியில் குறைந்தவனல்ல நீ. புகழிலும் உனக்குக் குறைவில்லை. உன்னை அணைத்து, என் இதயத்தோடு ஒட்டி வைத்துக்கொள்வேன்.

பாங்: அங்கே ஒட்டி நான் வளர்வேனேயானால் அறுவடையில் பலனும் தங்களுக்கே.

டங்கன்: குறைவற நிறைந்து ததும்பும் என் இன்பங்கள், துன்ப நீர்த் துளிகளில் மறைந்து கொள்ளப் பார்க்கின்றன. மக்களே, உறவினர்களே, சிற்றரசர்களே, மற்றுமுள்ள உற்றார்களே, நாம்

Not unaccompanied invest him only,
But signs of nobleness, like stars, shall shine
On all deservers. From hence to Inverness,
And bind us further to you.

MACBETH : The rest is labour,
which is not used for you:
I'll be myself the harbinger and make joyful
The hearing of my wife with your approach;
So humbly take my leave.

DUNCAN : My worthy Cawdor!

MACBETH : [Aside] The Prince of Cumberland!
that is a step
On which I must fall down, or else o'erleap,
For in my way it lies.
Stars, hide your fires;
Let not light see my black and deep desires:
The eye wink at the hand;
yet let that be,
Which the eye fears,
when it is done, to see.
Exit

DUNCAN : True, worthy Banquo;
he is full so valiant,
And in his commendations I am fed;
It is a banquet to me.
Let's after him,
Whose care is gone before to bid us welcome:

நம்முடைய மூத்த மகனாகிய மாக்கமுக்கு நம்முடைய அரசைக் கொடுக்கப் போகிறோம். இன்று முதல் அவனை கம்பர்லன்ட் இளவரசன் என்று அழைப்போம். இதைப் போன்ற மரியாதை அவனுக்கு மட்டுமல்ல. தகுதியுள்ளவர்களுக்கெல்லாம் உரிய விருதுகள் கொடுக்கப்படும். விண்மீன்களைப் போல, அவை அவர்கள்பால் ஒளி வீசிக்கொண்டு நிற்கும்.
(மாக்பெத்தைப் பார்த்து) இங்கிருந்து இன்வெர்னெஸுக்கு புறப்படுகிறோம். அங்கு வந்து உன்னோடு நம்மை இன்னும் நெருங்கிப் பிணைத்துக்கொள்வோம்.

மாக்பெத்: பாக்கியிருக்கும் வேலையை நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன். தங்களுக்குப் பழக்கமில்லாத வேலை அது. நான் தங்களுக்கு முன்னோடியாகச் சென்று, தங்கள் வருகையைச் சொல்லி, என் மனைவியின் செவிக்குக் களிப்பூட்டுவேன். தங்கள் அனுமதியுடன் புறப்படுகிறேன்.

டங்கன்: மதிப்பிற்குரிய காடர்.

மாக்: (பராக்கு பார்த்து) கம்பர்லன்ட் இளவரசன்! அது ஒரு படி. அதில் நான் தடுக்கி விழ வேண்டும் அல்லது அதை நான் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும். ஏனென்றால், நான் செல்லும் பாதையைத் தடுத்துக் கொண்டு அது நிற்கிறது. விண்மீன்களே, உங்கள் கனல்களை மறைத்துக்கொள்ளுங்கள், எனது ஆழ்ந்து இருண்ட விருப்பங்களின் மேல் அவை ஒளி வீசாது இருக்கட்டும். கண் கையைப் பார்த்துக் கண்ணடிக்கிறது; அடிக்கட்டும். அந்தச் செயலை, கை செய்த பிறகு, இந்தக் கையைப் பார்க்கவே அஞ்சும், கண்.
(போகிறான்)

அரசன்: உண்மைதான், அருமை பாங்கோ வீரம் நிறைந்தவன். அவனைப் புகழும்போது, என் பசி தீருகிறது. அதுவே எனக்கு ஒரு

It is a peerless kinsman.
Flourish. Exeunt

SCENE V.

Inverness. Macbeth's castle.

Enter LADY MACBETH, reading a letter

LADY MACBETH : 'They met me in the day of success:
and I have learned by the perfectest report,
they have more in them than mortal knowledge.
When I burned in desire to question them further,
they made themselves air,
into which they vanished.
Whiles I stood rapt in
the wonder of it,
came missives from the king,
who all-hailed me 'Thane of Cawdor;' by which title,
before, these weird sisters saluted me,
and referred me to the coming on of time, with 'Hail,
king that shalt be!' This have I thought good to deliver
thee, my dearest partner of greatness,
that thou mightst not lose the dues of rejoicing,
by being ignorant of what greatness is promised thee.
Lay it to thy heart, and farewell.'

Glamis thou art, and Cawdor; and shalt be
What thou art promised:
yet do I fear thy nature;
It is too full o' the milk of human kindness
To catch the nearest way:
thou wouldst be great;

விருந்து. நம்மை வரவேற்பதற்காக அவன் கவனம் முன்கூட்டியே
சென்றுவிட்டது. நாம் அவனை நோக்கிச் செல்வோம். இணையற்ற
உறவினன் அவன்.

(இசை முழக்கம். போகிறார்கள்)

காட்சி 5

இன்வெர்னெஸ்மாக்க்பெத் அரண்மனையில் ஒரு அறை.
மாக்க்பெத் சீமாட்டி, ஒரு கடிதத்தைப் படித்துக்கொண்டு, வருகிறாள்.

மாக்க்பெத். சீமாட்டி: "நான் வெற்றியடைந்த நாளில் என்னை
அவர்கள் சந்தித்தார்கள்; நிலையாமையால் பீடக்கைப்படும்
மனிதனுக்கு இருக்கும் அறிவைக் காட்டிலும் சிறந்த
அறிவு அவர்களுக்கிருக்கிறது. இதை நான் உறுதியாகக்
கண்டுகொண்டேன். இன்னும் அவர்களிடம் கேள்விகள் கேட்க
வேண்டும் என்று நான் தவித்துக் கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள்
காற்றாக மாறி, காற்றுக்குள்ளேயே மறைந்தனர். இதைக்
கண்டு அதிசயத்தில் மூழ்கி நான் நின்றுகொண்டிருந்தபோது,
அரசரிடமிருந்து எனக்கு ஒரு கடிதம் வந்தது. அதில் "காடர்
சிற்பரசனே" என்று சொல்லி அரசர் என்னை வரவேற்றார்.
இதற்கு முன்னமேயே இதே பட்டத்தையே எனக்குச் சூட்டி அந்த
விசித்திரச் சோதரிகள் என்னை வாழ்த்தினார்கள். அதோடு,
"அரசனாகப் போகிறவனே, வாழ்க" என்று கூறி, இனி வரப்போகும்
காலத்தையும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். ஆக்கத்தில் என் அருமைப்
பங்காளியாயமைந்தவளே, இதை உனக்குத் தெரிவிப்பது நலம்
என நினைத்தேன். உனக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட பெருமையை நீ
அறியாதிருந்தால், அதையறிந்ததால் ஏற்படும் இன்பம் உனக்கு
இல்லாமல் போய்விடுமல்லவா? இதை உன் நெஞ்சத்தோடு ஒட்டி
வைத்துக்கொண்டு மங்களமாயிரு."

நீங்கள் க்ளாமிஸாயிருக்கிறீர்கள், காடர் சிற்பரசனும் ஆகிவிட்டீர்கள்.
உங்களுக்கு வாக்களித்திருக்கிறார்களே, கட்டாயம் அதுவும்
ஆகப்போகிறீர்கள். ஆனாலும், உங்களுடைய பண்பை நினைத்தால்

Art not without ambition, but without
The illness should attend it:
what thou wouldst highly,
That wouldst thou holily;
wouldst not play false,
And yet wouldst wrongly win:
thou'ldst have, great Glamis,
That which cries 'Thus thou must do, if thou have it;
And that which rather thou dost fear to do
Than wishest should be undone.' Hie thee hither,
That I may pour my spirits in thine ear;
And chastise with the valour of my tongue
All that impedes thee from the golden round,
Which fate and metaphysical aid doth seem
To have thee crown'd withal.
Enter a Messenger

What is your tidings?

Messenger : The king comes here to-night.

LADY MACBETH : Thou'rt mad to say it:
Is not thy master with him? who, were't so,
Would have inform'd for preparation.

Messenger : So please you, it is true:
our thane is coming:
One of my fellows had the speed of him,
Who, almost dead for breath,
had scarcely more
Than would make up his message.

ஐயம் ஏற்படுகிறது. மனித இரக்கம் என்ற பால் ததும்பி வடியும் பண்பு அது. குறுக்குப் பாதையைப் பிடிக்கத் தெரியாத பண்பு. பெரியவனாக வேண்டும் என்ற ஆசை உங்களுக்குண்டு; ஆர்வம் இல்லாதவரும் அல்ல; ஆனால், தயக்கம் இல்லாமல் காரிய சாதனையில் இறங்க வேண்டும். நீங்கள் பேராவத்தோடு விரும்புவதைப் புனிதமான முறையில் அடைய விரும்புவீர்கள். மோசடி செய்யக் கூடாது என்று நினைப்பீர்கள், ஆனால், தப்பான வழியில் வெற்றி கிடைத்தாலும் அதை விரும்புவீர்கள்; "என்னையடைய வேண்டுமென்றால், இதை நீ செய்துதான் ஆக வேண்டும்" என்று ஒரு பொருள் ஓலமிடுகிறது. அந்தப் பொருளை விரும்புவீர்கள், க்ளாமிஸ் பிரபுவே, ஆனால் அது சொல்லும் செயலைச் செய்ய மாட்டீர்கள்; செய்யக்கூடாது என்பதற்காக அல்ல, செய்ய அஞ்சியே, செய்யாமலிருக்கிறீர்கள். விரைவில் இங்கு வந்து சேருங்கள். என் ஆர்வத்தை உங்கள் செவியினுள் கொட்டி, என் நாவின் வீறுகொண்டு, அந்தத் தங்க வளையத்துக்கும் உங்களுக்கும் இடையிலிருக்கும் இடையூறுகளை விலக்குகிறேன். விதியும் மாந்திரீகமும் சேர்ந்து உங்களுக்கு முடிசூட்டுவதிலே முனைந்து நிற்கின்றனவே.
(தூதன் வருகிறான்)

என்ன செய்தி?

தூதன்: அரசர் இன்றிரவு இங்கு வருகிறார்.

மாக். சீமாட்டி: அப்படிச் சொல்வதற்கு, உனக்கு என்ன பித்துப் பிடித்துவிட்டதா? உன் எஜமான் அவரோடில்லையா? அது உண்மையானால், ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும் என்று அவர் செய்தியனுப்பியிருப்பாரே.

தூதன்: உண்மைதான் அது. நமது சிற்றரசரும் வருகிறார். என் நண்பர்களில் ஒருவன் அவரிடமிருந்து விரைந்து

LADY MACBETH : Give him tending;
He brings great news.
Exit Messenger

The raven himself is hoarse
That croaks the fatal entrance of Duncan
Under my battlements.
Come, you spirits
That tend on mortal thoughts, unsex me here,
And fill me from the crown to the toe top-full
Of direst cruelty! make thick my blood;
Stop up the access and passage to remorse,
That no compunctious visitings of nature
Shake my fell purpose,
nor keep peace between
The effect and it! Come to my woman's breasts,
And take my milk for gall,
you murdering ministers,
Wherever in your sightless substances
You wait on nature's mischief!
Come, thick night,
And pall thee in the dunnest smoke of hell,
That my keen knife see not the wound it makes,
Nor heaven peep through the blanket of the dark,
To cry 'Hold, hold!'

Enter MACBETH

Great Glamis! worthy Cawdor!
Greater than both, by the all-hail hereafter!
Thy letters have transported me beyond

வந்திருக்கிறான். அவன் மூச்சுத் திணறிக் கொண்டிருப்பதைப் பார்த்தால், செத்துவிட்டான் என்றே சொல்லலாம். இந்தச் செய்தி முழுவதையும் சொல்லுவதற்கு வேண்டிய மூச்சுக்கூட அவனிடம் இல்லை.

மாக். சீமாட்டி: அவனைக் கவனி, உயர்ந்த செய்தியையல்லவா அவன் கொண்டு வந்திருக்கிறான்.
(குராதன் போகிறான்)

என் கோட்டைக்குள் வரப்போகும் டங்கனுடைய இறுதி வருகையைக் காக்கைகூடக் கரகரப்போடு கரைந்து காட்டுகிறதே. கொலைக் கருத்துக்களை வளர்க்கும் பூதங்களே, வாருங்கள்; என் பெண்மையைத் திரிந்து, உச்சியிலிருந்து உள்ளங்கால் வரை, கழிபெருங் கொடுமையால் என்னை நிரப்புகள். என் இரத்தத்தை உறையச் செய்துவிடுங்கள். இரக்கத்தோடு என்னை இணைக்கும் வாசல்களை அடைத்துவிடுங்கள். இயல்பாக நுழையும் கருணை, என் கொடிய எண்ணத்தைக் கெடுக்காதொழிக, செயலுக்கும் அதன் விளைவுக்கும் இடையில் நின்று காவாதொழிக. கொலைக்கு உடந்தையாயிருக்கும் சக்திகளே, என் பெண்மைக் கொங்கைகளுள் புகுந்து, முலைப்பாலைப் பித்தமாக மாற்றி உங்களுடைய வன்கண்மையின் துணை கொண்டு, இயல்பான தீவினைக்கு ஏவல் புரியுங்கள். வா, இருண்டு திரண்டு இரவே, நரகத்தின் கரிய புகைப் போர்வையைப் போர்த்திக்கொண்டு வா; என்னுடைய கூரிய கத்தி, தான் உண்டாக்கிய காயத்தையே பார்க்கலாகாது; வான நாடு, இந்த இருட்டுத் துப்பட்டி வழியாக எட்டிப் பார்த்துக்கொண்டு, "நிறுத்து, நிறுத்து" என்று ஒலமிடலாகாது.
(மாக்பெத் வருகிறான்)

க்ளாமிஸ் பெருந்தகையே, காடர் சிற்றரசே, இருவருக்கும் மேல்பதவியில் இனி வாழப் போகிறவரே, பேராக்கம் வரப்போவதை

This ignorant present, and I feel now
The future in the instant.

MACBETH : My dearest love,
Duncan comes here to-night.

LADY MACBETH : And when goes hence?

MACBETH : To-morrow, as he purposes.

LADY MACBETH : O, never
Shall sun that morrow see!
Your face, my thane, is as a book where men
May read strange matters. To beguile the time,
Look like the time; bear welcome in your eye,
Your hand, your tongue: look like the innocent flower,
But be the serpent under't.
He that's coming
Must be provided for:
and you shall put
This night's great business into my dispatch;
Which shall to all our nights and days to come
Give solely sovereign sway and masterdom.

MACBETH : We will speak further.

LADY MACBETH : Only look up clear;
To alter favour ever is to fear:
Leave all the rest to me.
Exeunt

அறியாத இந்த நிகழ்காலத்தினின்றும் உங்கள் கடிதங்களை
என்னைச் செந்தூக்காகத் தூக்கிச் சென்றுவிட்டன. இனி வரப்
போவதை நான் இக்கணத்திலேயே உணர்கிறேன்.

மாக்: பேரன்பே, டங்கன் இன்னிறவு இங்கு வருகிறார்.

மாக். சீமாட்டி: இங்கிருந்து எப்பொழுது புறப்படுகிறார்?

மாக்: நாளை என்று திட்டம் போட்டிருக்கிறார்.

மாக். சீமாட்டி: இல்லை, இல்லை, அந்நாளைப் பகலவன் ஒரு
நாளும் பார்த்தல் கூடாது; என் சிற்றரசரே, உங்கள் வந்தனம்
ஒரு புத்தகம் போலிருக்கிறது. மக்கள், அதைப் படித்தால், அதில்
விபரீதச் செய்திகள் இருப்பதை இனம் கண்டுகொள்ளலாம்.
காலத்தை ஏமாற்றுவதற்காக, காலத்துக்கேற்ற கோலம் போட்டுக்
கொள்ள வேண்டும்; உங்கள் கண்ணும் உங்கள் கையும், உங்கள்
நாவும் நல்வரவு கூறிக்கொண்டிருக்க வேண்டும். குற்றமற்ற
பூவைப் போல் நீங்கள் காட்சியளிக்க வேண்டும். ஆனால்
அதற்கடியிலிருக்கும் பாம்பாக நீங்கள் நடந்துகொள்ள வேண்டும்.
வருகிறவருக்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும்.
இன்றிரவு நடக்க வேண்டிய பெருஞ் செயலை என்னிடம்
ஒப்படைத்து விடுங்கள். இனி வரப்போகும் நாட்களில், நமக்கு
அரச தோரணையையும், சர்வாதிகாரத்தையும் நல்கப் போவது
இன்னிரவில் செய்ய வேண்டிய செயலே.

மாக்: இதைப்பற்றி இன்னும் பேசவேண்டியிருக்கிறது.

மாக். சீமாட்டி: தெளிந்த நோக்கத்தோடு இருங்கள். அல்லாடிக்
கொண்டேயிருப்பது அச்சத்தின் அறிகுறி. மற்றதையெல்லாம்
என்னிடம் விட்டுவிடுங்கள்.
(போகிறார்கள்)

SCENE VI.

Before Macbeth's castle.

Hautboys and torches. Enter DUNCAN, MALCOLM,
DONALBAIN, BANQUO, LENNOX, MACDUFF, ROSS,
ANGUS, and Attendants

DUNCAN : This castle hath a pleasant seat; the air
Nimbly and sweetly recommends itself
Unto our gentle senses.

BANQUO : This guest of summer,
The temple-haunting martlet,
does approve,
By his loved mansionry,
that the heaven's breath
Smells woingly here: no juttly, frieze,
Buttress, nor coign of vantage, but this bird
Hath made his pendent bed and procreant cradle:
Where they most breed and haunt,
I have observed,
The air is delicate.
Enter LADY MACBETH

DUNCAN : See, see,
our honour'd hostess!
The love that follows us sometime is our trouble,
Which still we thank as love.
Herein I teach you
How you shall bid God 'ild us for your pains,
And thank us for your trouble.

காட்சி 6

அதே இடம், அரண்மனைக்கு முன்.

வாத்தியம் முழங்குகிறது. டங்கன், மாக்கம், டொனால்ட்,
பெய்ன், பாங்கோ, லென்னாக்ஸ், மாக்கட்ப், ராஸ், ஆங்குஸ்,
பணியாட்கள் வருகிறார்கள்.

டங்கன்: இந்த அரண்மனை இன்பமான இடத்தில்
அமைந்திருக்கிறது. இனிமையாக வீசுகின்ற இந்த மெல்லிய
காற்று பூப்போன்ற நம்முடைய புலன்களுக்கு இங்கிதம்
தருகின்றது.

கோவில்களில் சஞ்சாரம் செய்யும் மார்ட்லெட் பறவை, வேனிலின்
விருந்தாளியாக வந்து, இங்கு காதல் கூடு கட்டியிருக்கிறது.
வான நாட்டின் மூச்சு, மணம் பரப்பிப் பரவசப்படுத்தும் இடம் இது
என்று அந்தப் பறவைக்குத் தெரியும். துருத்திக் கொண்டிருக்கும்
எழுதகம், திண்டு, சந்து பொந்து, எங்கிருந்தாலும் சரி, அது
ஒவ்வொன்றிலும் இந்தப் பறவை ஒரு தொங்கம் படுக்கையையும்,
குஞ்சுகளுக்கு ஒரு ஊஞ்சல் தொட்டிலையும் கட்டியிருக்கும்.
இக்கூடுகளில் சஞ்சரித்து அது வம்ஸ விருத்தி செய்கிற
இடங்களில் எல்லாம் மென்மையான பூங்காற்று இருப்பதை நான்
கண்டிருக்கிறேன்.

(மாக்பெத் சீமாட்டி வருகிறாள்)

டங்கன்: பாருங்கள், நமக்கு விருந்தளிக்கம் அம்மாளிகையைப்
பாருங்கள்.
நமக்குச் செலுத்தப்படுகிற அன்பு, சில வேளைகளில் நமக்குத்
தொல்லை தருவதாகவும் இருக்கிறது. இருந்தாலும் அது அன்பின்
காரணமாக ஏற்பட்ட தொல்லையாதலால், அந்த அன்புக்கு
நன்றி செலுத்துகிறோம். என் வருகையால் உங்களுக்குத்
தொல்லை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எனினும், அந்தத் தொல்லையை
ஒதுக்கிவிட்டு அதற்குப் பின் நிற்கும் அன்புக்கு நீங்கள் நன்றி
செலுத்துகிறீர்கள்; என் வருகையால் நீங்கள் படித்துக் கொண்ட
பாடம் இது.

LADY MACBETH : All our service
In every point twice done and then done double
Were poor and single business to contend
Against those honours deep and broad wherewith
Your majesty loads our house:
for those of old,
And the late dignities heap'd up to them,
We rest your hermits.

DUNCAN : Where's the thane of Cawdor?
We coursed him at the heels,
and had a purpose
To be his purveyor: but he rides well;
And his great love, sharp as his spur,
hath holp him
To his home before us.
Fair and noble hostess,
We are your guest to-night.

LADY MACBETH ; Your servants ever
Have theirs, themselves and
what is theirs, in compt,
To make their audit at your highness' pleasure,
Still to return your own.

DUNCAN ; Give me your hand;
Conduct me to mine host: we love him highly,
And shall continue our graces towards him.
By your leave, hostess.
Exeunt

மாக். சீமாட்டி: எங்கள் பணிவிடை ஒட்டிக்கு இரட்டிப்பாகவும் இரட்டிப்புக்கு இரட்டிப்பாகவும் இருந்தாலும், மேன்மை தங்கிய அரசர் விஜயத்தால் எங்கள் வீட்டிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் ஆழ்ந்து பரந்த பெருமைக்கு இந்தப் பணிவிடையெல்லாம் ஈடாகாது. தாங்கள் எங்கள் மேல் பொழிந்திருக்கும் அன்புக்கும் கௌரவத்துக்கும் நாங்கள் தங்களுக்கு என்றென்றும் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

டங்கன்: காடர் சிற்றரசரை எங்கே? அவருக்குப் பின்னால் புறப்பட்டோம், ஆனால் அவரை முந்தி இங்கு வந்து அவரை வரவேற்க எண்ணினோம்; ஆனால், அவர் நன்றாகச் சவாரி செய்கிறவர். அவர் காலில் அணிந்துள்ள குதிரைத்தார் முள்ளைப் போல, அவருடைய அன்பும் கூர்மையானது. அதன் உதவிகொண்டு நமக்கு முன் இங்கு வந்து சேர்ந்துவிட்டார். அழகிலும், பண்பிலும் சிறந்த அம்மணி, இன்றிரவு நாங்கள் உங்கள் விருந்தினராயிருக்கிறோம்.

மாக். சீமாட்டி: நாங்கள் என்றென்றும் தங்களுடைய ஊழியர்கள். தங்கள் பேரேட்டிலே எங்களையும் எங்கள் உடைமையையும் பற்றெழுதிவிட்டோம். தங்கள் யுத்தம் போல், ஐந்தொகையெடுக்குங் காலத்தில் எங்கள் கடனைத் திரும்பிக் கொடுக்கக் கடமைப்பட்டவர்கள் நாங்கள்.

டங்கன்: உங்கள் கையைக் கொடுங்கள். நம்முடைய பேரன்புக்குப் பாத்திரமான உங்கள் கணவரிடம் நம்மை அழைத்துச் செல்லுங்கள். நமது கருணையை அவருக்குத் தொடர்ந்து காட்டப் போகிறோம், உங்கள் அனுமதியுடன், அம்மணி.
(போகிறார்கள்)

SCENE VII.

Macbeth's castle.

Hautboys and torches. Enter a Sewer, and divers Servants
with dishes and service, and pass over the stage.

Then enter MACBETH

MACBETH : If it were done when 'tis done, then 'twere well
It were done quickly: if the assassination
Could trammel up the consequence, and catch
With his surcease success; that but this blow
Might be the be-all and the end-all here,
But here, upon this bank and shoal of time,
We'd jump the life to come. But in these cases
We still have judgment here; that we but teach
Bloody instructions, which, being taught, return
To plague the inventor: this even-handed justice
Commends the ingredients of our poison'd chalice
To our own lips. He's here in double trust;
First, as I am his kinsman and his subject,
Strong both against the deed; then, as his host,
Who should against his murderer shut the door,
Not bear the knife myself. Besides, this Duncan
Hath borne his faculties so meek, hath been
So clear in his great office, that his virtues
Will plead like angels, trumpet-tongued, against
The deep damnation of his taking-off;
And pity, like a naked new-born babe,
Striding the blast, or heaven's cherubim, horsed
Upon the sightless couriers of the air,
Shall blow the horrid deed in every eye,
That tears shall drown the wind. I have no spur

காட்சி 7

அதே இடம். அரண்மனையில் ஓர் அறை.
இசையும் தீவட்டிகளும். பணியாட்கள் தட்டுகளை
ஏந்திப் பரிமாறுகிறார்கள்; மாக்பெத் வருகிறான்.

மாக்: அதைச் செய்து முடித்தவுடன், அது முடிந்துவிடுமேயானால், அதை விரைவில் முடிப்பதே நலம். கொலையினால் ஏற்படும் விளைவுகளை விலங்கிட்டுத் தடுக்க முடியுமானால், அவருடைய சாவினால் மாத்திரமே வெற்றி கிடைத்துவிடுமானால், ஒரு வெட்டு வெட்ட வேண்டியதுதான் பாக்கி, அதன் மூலம் கிட்டுவதெல்லாம் கிட்டிவிடும், தொல்லையெல்லாம் தீர்ந்தும் விடும். இங்கே, இம்மைக்கடலின் கரையில் நின்றுகொண்டு, மறுமையில் ஏற்படப் போவதைப் பற்றிக் கவலைப்படாமலிருக்கலாம். ஆனால், இங்கிருக்கும் போதே நமக்குத் தண்டனை கிடைத்து விடுகிறதே. செங்குருதி தோய்ந்த பாடங்களையே நாம் கற்பிக்கிறோம். இந்தப் பாடங்கள் ஆசிரியனையே வந்து தாக்கி அவனுக்கு அல்லல் தருகின்றன. இந்த ஓரவஞ்சகமற்ற நியதி என்ன செய்கிறதென்றால், நாம் தயார் செய்து வைத்திருக்கும் நச்சுக்கோப்பையை நாமே வாய் மடுக்கும்படி செய்கிறது. அவரோ இரட்டை நம்பிக்கையில் இங்கு வந்திருக்கிறார். ஒன்று, நான் அவருடைய உறவினன், அவருடைய பிரஜை. ஆகவே, அந்தச் செயலைச் செய்யாதே என்று தடுக்கிறது இந்த உறவு. அதோடு, அவரை விருந்தாளியாக ஒம்ப வேண்டியவன் நான்; இந்நிலையில், அவரைக் கொலை செய்ய வருகிறவன் மூஞ்சியிலே கதவடைத்துத் தடுக்க வேண்டியது என் கடமை. நானே கொலைக்கத்தியைக் கையில் எடுக்கலாமா? அதோடு, டங்கள் தன் பதவியை சாதுவாக நிர்வகித்தவர். அவருடைய உன்னதமான அதிகாரத்தைக் குற்றங்குறையின்றிச் செலுத்தி வருகிறவர். அவர் செய்திருக்கும் அறச்செயல்கள், கந்தர்வர்களைப் போல் எழுந்து நின்று, கொம்பு அதிர்வது போன்ற குரலில் அவருக்காகப் பரிந்து பேசி, அவரைக் கொலை செய்த மாபாதகத்தை வன்மையோடு கண்டிக்குமே. புதிதாகப் பிறந்த

To prick the sides of my intent, but only
Vaulting ambition,
which o'erleaps itself
And falls on the other.
Enter LADY MACBETH
How now! what news?

LADY MACBETH : He has almost supp'd:
why have you left the chamber?

MACBETH : Hath he ask'd for me?

LADY MACBETH : Know you not he has?

MACBETH : We will proceed no further in this business:
He hath honour'd me of late;
and I have bought
Golden opinions from all sorts of people,
Which would be worn now in their newest gloss,
Not cast aside so soon.

LADY MACBETH : Was the hope drunk
Wherein you dress'd yourself?
hath it slept since?
And wakes it now, to look so green and pale
At what it did so freely? From this time
Such I account thy love. Art thou afeard
To be the same in thine own act and valour
As thou art in desire?
Wouldst thou have that
Which thou esteem'st the ornament of life,
And live a coward in thine own esteem,

குழவி காற்றிலே அம்மணமாய்ப் பறப்பது போலவும் அல்லது ஒரு கின்னரக் குழந்தை கண்ணுக்குப் புலப்படாத காற்றின் முதுகிலே குதிரைச் சவாரி செய்து விரைவது போலவும், இரக்கம் என்ற தத்துவம் பரந்து சென்று அக்கொடிய செயலைக் கண்கள் தோறும் வீசி உறுத்துமே, அதனால், கண்களில் நீர் பெருகிக் காற்றையே மூழ்கடித்துவிடுமே. என் கருத்து என்ற குதிரையின் விலாவிலே குத்தி முடுக்குவதற்கு என்னிடம் வேறொரு முள்ளும் இல்லை, ஓங்கிப் பறக்கும் என் பேராசையைத் தவிர. அந்தப் பேராசையோ, தன்னை மீறித் தாவுகிறது; தாவி, வேண்டாத பக்கத்தில் போய்ச் சாடுகிறது.

(சீமாட்டி வருகிறாள்)

என்ன, என்ன? என்ன செய்தி?

சீமாட்டி: அவர் சாப்பாட்டை முடித்துக்கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் ஏன் அறையிலிருந்து வந்து விட்டீர்கள்?

மாக்: அவர் என்னை வரச் சொன்னாரா?

சீமாட்டி: வரச் சொன்னது உங்களுக்குத் தெரியாதா?

மாக்: இந்தச் செயலை இன்னும் தொடர்ந்து நடத்த வேண்டாம். கொஞ்ச காலத்துக்கு முன்தான் அவர் என்னைச் சிறப்பித்திருக்கிறார். பல விதமான மக்களுடைய நன்மதிப்பையும் நான் பெற்றிருக்கிறேன். புத்தம் புதிய பளபளப்போடு மின்னும் நன்மதிப்பை அணிந்துகொள்ளாமல், இவ்வளவு விரைவில் களைந்து எறிந்துவிடலாமா?

சீமாட்டி: அப்படி ஆடையை அணிந்துகொண்ட போது, உம்முடைய ஆசை குடி வெறியில் இருந்ததா? பின்னர் அவ்வாசை உறங்கத் தொடங்கிவிட்டதா? உறக்கத்திலிருந்து விழித்த பிறகு, தயக்கமின்றியிருந்த அது இப்படிப் பசலை படர்ந்து

Letting 'I dare not' wait upon 'I would,'
Like the poor cat i' the adage?

MACBETH : Prithee, peace:

I dare do all that may become a man;
Who dares do more is none.

LADY MACBETH : What beast was't, then,

That made you break this enterprise to me?

When you durst do it,
then you were a man;
And, to be more than what you were, you would
Be so much more the man.

Nor time nor place

Did then adhere, and yet you would make both:

They have made themselves,

and that their fitness now

Does unmake you.

I have given suck, and know

How tender 'tis to love the babe that milks me:

I would, while it was smiling in my face,

Have pluck'd my nipple from his boneless gums,

And dash'd the brains out, had I so sworn as you

Have done to this.

MACBETH : If we should fail?

LADY MACBETH : We fail!

But screw your courage to the sticking-place,

And we'll not fail.

When Duncan is asleep--

வெளிறிப் போய்விட்டதா? இது முதல், உம்முடைய அன்பும் மேற்படி மேற்படிதான் என்று கருதுவேன். நீர் ஆசைப்படுகிற அதையே, செயலாலும் ஆற்றலாலும் அடைவதற்கு மாத்திரம் நீர் அஞ்சுகிறீரா? வாழ்வுக்கு அணி என்று நீர் மதிக்கும் ஒன்றை விட்டுவிட்டு, உம்முடைய மதிப்பிலேயே நீர் ஓர் கோழையென வாழப் போகிறீரா? பழமொழியில் வருகிற பூனையைப் போல, "ஐயோ, எனக்கு பயமாயிருக்கிறதே" என்ற உணர்வு, "ஐயோ, எனக்கு வேண்டுமே" என்ற ஆசைக்குக் குற்றேவல் செய்வதா?

மாக்: சும்மா இரு. மனிதனுக்கேற்ற செயல் எதையும் நான் செய்யத் துணிவேன். அதற்கு மேலும் செய்யத் துணிகிறவன், மனிதனேயல்ல.

சீமாட்டி: அப்படியானால், இந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி உம்மை என்னிடம் சொல்லச் சொன்னது ஒரு மிருகமா? இச்செயலைச் செய்யத் துணிந்தபோது, நீர் ஒரு மனிதனாயிருந்தீர். நீர் இருந்த நிலையிலிருந்து மேலோங்க நினைத்தபோது, அந்த அளவுக்கு மனித தன்மையிலும் மேலோங்கி நின்றீர். செயலுக்குரிய காலமோ இடமோ அப்போது இல்லாமலிருந்தது. எனினும் காலத்தையும் இடத்தையும் உண்டாக்கிக் கொள்ள விரும்பினீர். அவை தாமாகவே இப்போது வந்துவிட்டன. வாய்ப்புக் கிடைத்த பிறகு நீர் மனம் அழிந்து நிற்கிறீர். நான் முலையூட்டியிருக்கிறேன்; என்னிடம் பால் குடிக்கும் பச்சைக் குழவியிடம் நான் காட்டும் அன்பு எவ்வளவு இளக்கமானது என்று எனக்குத் தெரியும். உம்மைப் போல், நானும் ஆணையிட்டிருந்தேனேயானால், அக்குழவி என் முகம் நோக்கிச் சிரித்துக்கொண்டிருந்ததென்றாலும், என்னுடைய முலைக்காம்பை அதன் பல்லற்ற ஈறிலிருந்தும் பறித்து, அதன் மூளையைச் சிதறடித்திருப்பேன்.

மாக்: நாம் தோல்வியுற்றால்.

Whereto the rather shall his day's hard journey
 Soundly invite him--his two chamberlains
 Will I with wine and wassail so convince
 That memory, the warder of the brain,
 Shall be a fume, and the receipt of reason
 A limbeck only: when in swinish sleep
 Their drenched natures lie as in a death,
 What cannot you and I perform upon
 The unguarded Duncan? what not put upon
 His spongy officers, who shall bear the guilt
 Of our great quell?

MACBETH : Bring forth men-children only;
 For thy undaunted mettle should compose
 Nothing but males.

Will it not be received,
 When we have mark'd with blood those sleepy two
 Of his own chamber and used their very daggers,
 That they have done't?

LADY MACBETH : Who dares receive it other,
 As we shall make our griefs and clamour roar
 Upon his death?

MACBETH : I am settled, and bend up
 Each corporal agent to this terrible feat.
 Away, and mock the time with fairest show:
 False face must hide what the
 false heart doth know.
 Exeunt

சீமாட்டி: நாம் தோல்வியுற்றால்! உம்முடைய துணிச்சலுக்கு முடிந்த அளவு முறுக்கேற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்தால், நாம் தோற்க மாட்டோம். இன்றையப் பயணத்தின் அலுப்பால் டங்கனுக்கு நல்ல உறக்கம் வரும். அவர் உறங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது, அவருடைய மெய்காவலர் இருவரையும் நான் அழைத்து நன்றாக மதுவை மாந்தச் செய்வேன். மூளைக்கு காவலனாக இருக்கும் நினைவு, போதையில் வெறும் புகையாகிவிடும்; பகுத்தறிவு குடியிருக்கும் இடமோ, வெறும் உலை மூடியாகிவிடும். பன்றி போல் அவர்கள் உறங்கும் போது, மதுவால் நனைந்துபோன அவர்களுடைய பண்புகள், செத்துக் கிடப்பன போல் கிடக்கும். இவ்வாறு பாதுகாப்பற்றிருக்கும் போது, நீங்களும் நானும், டங்கனை என்னதான் செய்ய முடியாது? நான் செய்யும் கொலைக் குற்றத்தை அவர்கள் சுமக்கட்டும்.

மாக்: நீ ஆண் குழந்தைகளையே பெற வேண்டும். ஏனெனில், அச்சமற்ற உன் வஸ்துவிலிருந்து ஆண்களைத் தவிர வேறொருவரையும் படைக்கலாகாது. அந்தத் தூங்கு மூஞ்சிகளுடைய ஈட்டியையே பயன்படுத்தி, அவ்விருவர் உடம்பிலும் ரத்தத்தால் குறி போட்டுவிட்டோமானால், அவர்களே அதைச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று ஊரார் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார்களா?

சீமாட்டி: அவருடைய சாவுக்காக நாம் அழுது புலம்பி அரற்றுவதைப் பார்க்கும்போது, வேறு விதமாக எண்ண எவனாவது துணிவானா?

மாக்: நான் துணிந்துவிட்டேன்; இந்தக் கொடிய செயலைச் செய்து முடிப்பதற்காக, என் உடம்பிலுள்ள கரணங்களையெல்லாம் ஒருமுகப்படுத்திவிட்டேன்.

சீமாட்டி: விரைவில் புறப்படுங்கள். நேர்மை வேடம் பூண்டு காலத்தை ஏமாற்ற வேண்டும்; பொய் நெஞ்சம் அறிந்ததைப் பொய்முகத்தால் மறைக்க வேண்டும்.

(போகிறார்கள்)

ACT II

SCENE I. Court of Macbeth's castle.
Enter BANQUO, and FLEANCE bearing
a torch before him

BANQUO : How goes the night, boy?

FLEANCE : The moon is down; I have not heard the clock.

BANQUO : And she goes down at twelve.

FLEANCE : I take't, 'tis later, sir.

BANQUO : Hold, take my sword. There's husbandry in heaven;
Their candles are all out. Take thee that too.
A heavy summons lies like lead upon me,
And yet I would not sleep: merciful powers,
Restrain in me the cursed thoughts that nature
Gives way to in repose!
Enter MACBETH, and a Servant with a torch
Give me my sword.
Who's there?

MACBETH : A friend.

BANQUO : What, sir, not yet at rest? The king's a-bed:
He hath been in unusual pleasure, and
Sent forth great largess to your offices.
This diamond he greets your wife withal,
By the name of most kind hostess; and shut up
In measureless content.

அங்கம் II

காட்சி 1

இன்வொன்னெஸ். அரண்மனையினுள் ஒரு முற்றம்.
பாங்கோ வருகிறான். அவனுக்கு முன் அவன் மகன்
ப்ளியான்ஸ் தீவட்டி ஏந்தி வருகிறான்.

பாங்கோ: மகனே, இரவு எப்படியிருக்கிறது?

ப்ளியா: நிலா இறங்கிவிட்டது; கடிகாரம் மணியடித்ததைக்
கேட்கவில்லை.

பாங்கோ: நிலா பன்னிரண்டுக்கு மறைகிறது.

ப்ளியா: அப்பா, பன்னிரண்டுக்கு மேலாகிவிட்டது என்று
நினைக்கிறேன்.

பாங்கோ: இரு, என் வாளை வாங்கிக்கொள். வான நாட்டில்
சிக்கனம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அங்குள்ள மெழுகுவார்த்திகள்
எல்லாம் அணைந்து விட்டன.
நீயே அதையும் எடுத்துக்கொள். உருக்கைப் போல பாரமான
ஒரு கட்டளை என்னை அழுக்கிக்கொண்டு நிற்கிறது. எனினும்,
எனக்கு உறக்கம் கொள்ளவில்லை, அருட்சக்திகளே, செயலற்று
இருக்கும் போது, இயல்பாக என்னுள் ஏற்படும் தீய நினைவுகளை
மட்டுப்படுத்துங்கள்! என்னுடைய உடைவாளை என்னிடம் கொடு,
யாரது?

மாக்பெத், தீவட்டியேந்திய பணியாளன், வருகிறான்.

மாக்: ஒரு நண்பன்.

பாங்கோ: என்ன, ஐயா, இன்னும் உறங்கவில்லையா? அரசர்
படுத்துவிட்டார். என்றமில்லாத மகிழ்ச்சியிலிருந்தார். உங்களுடைய
வேலைக்காரர்களுக்குச் சிறந்த பரிசுகள் கொடுத்திருக்கிறார்;

MACBETH : Being unprepared,
Our will became the servant to defect;
Which else should free have wrought.

BANQUO : All's well.
I dreamt last night of the three weird sisters:
To you they have show'd some truth.

MACBETH : I think not of them:
Yet, when we can entreat an hour to serve,
We would spend it in some words upon that business,
If you would grant the time.

BANQUO : At your kind'st leisure.

MACBETH : If you shall cleave to my consent, when 'tis,
It shall make honour for you.

BANQUO : So I lose none
In seeking to augment it, but still keep
My bosom franchised and allegiance clear,
I shall be counsell'd.

MACBETH : Good repose the while!

BANQUO : Thanks, sir: the like to you!
Exeunt BANQUO and FLEANCE

MACBETH : Go bid thy mistress, when my drink is ready,
She strike upon the bell. Get thee to bed.
Exit Servant

விருந்தோம்பலில் சிறந்தவள் என்று பாராட்டி உம்முடைய மனைவிக்கு இந்த வைரத்தை வழங்கியிருக்கிறார். இவ்வாறாக அளப்பரிய ஆனந்தத்தில் அமிழ்ந்து கிடக்கிறார் அவர்.

மாக்: நாம் தயாராக இல்லாதபடியால், நம் விருந்தோம்பலில் குறைபாடு ஏற்பட்டுவிட்டது. இல்லையென்றால், இன்னும் கோலாகலமாக நடத்தியிருக்கலாம்.

பாங்கோ: எல்லாம் சரியாகவே நடந்திருக்கிறது. நேற்றிரவு மூன்று மாயச் சோதரிகளைப் பற்றிக் கனவு கண்டேன். உங்களுக்கு அவர்கள் கொஞ்சம் உண்மையைக் காட்டியிருக்கிறார்கள்.

மாக்: நான் அவர்களை நினைப்பதில்லை. எனினும், உங்களுடைய நேரத்தில் ஒரு மணி ஒதுக்கி வைக்க முடியுமானால், அந்தக் காரியத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பாங்கோ: அதற்காக உதவி செய்வதிலே எனக்கு ஒரு நஷ்டமும் இல்லை. ஆனால், களங்கமற்ற உள்ளத்தோடும், நன்றியோடும் இருக்க விரும்புகிறேன். சிந்திக்கவும் விரும்புகிறேன்.

மாக்க்பெத்: உங்களுக்கு அமைதி கிடைக்கட்டும்.

பாங்கோ: நன்றி, ஐயா, உங்களுக்கும் அவ்வாறே.
(பாங்கோவும், ப்ளியான்ஸும் போகிறார்கள்)

மாக்: (பணியாளை நோக்கி) உன் எஜமானிடம் போய், என் பானம் தயாரானதும், மணியடிக்கும்படி சொல். நீயும் படுக்கப் போ.
(பணியாளர் போகிறான்)

பிடியை என் கைப்பக்கம் நீட்டிக்கொண்டு, என் முன் தோன்றுவது ஒரு குத்தீட்டியா? வா, உன்னைப் பிடித்துக்கொள்கிறேன்; உன்னைப் பிடிக்க முடியவில்லையே எனினும் இன்னும்

Is this a dagger which I see before me,
 The handle toward my hand? Come, let me clutch thee.
 I have thee not, and yet I see thee still.
 Art thou not, fatal vision, sensible
 To feeling as to sight? or art thou but
 A dagger of the mind, a false creation,
 Proceeding from the heat-oppressed brain?
 I see thee yet, in form as palpable
 As this which now I draw.
 Thou marshall'st me the way that I was going;
 And such an instrument I was to use.
 Mine eyes are made the fools o' the other senses,
 Or else worth all the rest; I see thee still,
 And on thy blade and dudgeon gouts of blood,
 Which was not so before. There's no such thing:
 It is the bloody business which informs
 Thus to mine eyes. Now o'er the one halfworld
 Nature seems dead, and wicked dreams abuse
 The curtain'd sleep; witchcraft celebrates
 Pale Hecate's offerings, and wither'd murder,
 Alarum'd by his sentinel, the wolf,
 Whose howl's his watch, thus with his stealthy pace.
 With Tarquin's ravishing strides, towards his design
 Moves like a ghost. Thou sure and firm-set earth,
 Hear not my steps, which way they walk, for fear
 Thy very stones prate of my whereabouts,
 And take the present horror from the time,
 Which now suits with it. Whiles I threat, he lives:
 Words to the heat of deeds too cold breath gives.
 A bell rings
 I go, and it is done; the bell invites me.

என் கண் முன் நீ நிற்கிறாயே. உணர்ச்சிக்குத் தெரிவது போல் காட்சிக்கும் புலப்படும் கொடுந்தோற்றம் இல்லையோ நீ? அல்லது, நீ வெறும் மானசீகக் குத்தீட்டிதானா? மூளைக்கொதிப்பிலே பிறந்த பொய்ப்படைப்பா? நான் இப்போது உருவும் இந்த உடைவாளைப் போலவே, வடிவத்தோடு கூடிய உருப்படியாக இருக்கிறாயே நீயும்! நான் போய்க் கொண்டிருந்த வழியிலே நீ என்னை உறுதிப்படுத்துகிறாய். இதைப் போன்ற ஆயுதத்தை நான் பயன்படுத்த வேண்டுமென்று நீ எனக்குச் சொல்லிக்கொடுக்கிறாய். ஒன்று, என் கண்களின் முட்டாள்தனத்தைக் கண்டு என்னுடைய மற்றப் புலன்கள் எள்ளி நகையாடக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்க வேண்டும். அல்லது எஞ்சிய புலன்களுடைய பெருமையெல்லாம் ஒருங்கே என் கண்களுக்கு அமைந்திருக்க வேண்டும்; இன்னும் உன்னை நான் பார்க்கிறேனே. உன்னுடைய தகட்டிலும் கைப்பிடியிலும், முன்னில்லாத குருதித் துளிகள் தெரிகின்றனவே. அப்படி ஒன்றுமே இல்லை. அந்தக் குருதி தோய்ந்த கருத்துத்தான் இப்படி என் கண்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கிறது. இப்பொழுது, உலகத்தில் பாதிப் பாகம் செத்தது போல் தோன்றுகிறது. திரையிட்டித் தூங்கும் உறக்கத்தை, கொடிய கனவுகள் கெடுக்கின்றன. மாந்திரீகர்கள் வெளிறிப்போன ஹெக்கேட் தெய்வத்துக்குக் காணிக்கை செலுத்திக் கொண்டாடுகிறார்கள். கொலைப்பூதம், தன் காவலாளியான ஓநாயின் உறுமலைக் கேட்டு, திடுக்கிட்டு, வஞ்ச மனத்தோடு, தன் குறிக்கோளை நோக்கிக் கள்ள நடை போட்டு, பேய் போல், மெல்ல நகர்ந்து செல்லுகிறது. கற்பழிக்கும் கருத்தோடு டார்க்வின் அணுகுவது போல் அணுகுகிறது. உறுதியோடு நிலையாக நிற்கும் பூமியே, என் காலடி சப்தத்தை நீ கேளாதிரு. ஏனெனில், சூழ்ந்து நிற்கும் அச்சத்தால் பீடிக்கப்பட்டு, உன்னுடைய கற்கள், நான் இருக்குமிடத்தை உளறிக் காட்டிவிடும். நான் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் போது அவர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். சொற்கள், தம் பனி மூச்சை வீசி, செயலுக்குரிய சூட்டைத் தணித்துவிடுகின்றன.

Hear it not, Duncan; for it is a knell
That summons thee to heaven or to hell.
Exit

SCENE II. The same.

Enter LADY MACBETH

LADY MACBETH : That which hath made them
drunk hath made me bold;
What hath quench'd them hath given me fire.
Hark! Peace!
It was the owl that shriek'd, the fatal bellman,
Which gives the stern'st good-night.
He is about it: The doors are open;
and the surfeited grooms
Do mock their charge with snores:
I have drugg'd their possets,
That death and nature do contend about them,
Whether they live or die.

MACBETH : [Within] Who's there? what, ho!

LADY MACBETH : Alack, I am afraid they have awaked,
And 'tis not done. The attempt and not the deed
Confounds us. Hark! I laid their daggers ready;
He could not miss 'em.
Had he not resembled
My father as he slept, I had done't.
Enter MACBETH
My husband!

(மணியடிக்கிறது)

நான் போகிறேன். அது முடிந்தது. மணி என்னை அழைக்கிறது. டங்கன், நீ அதைக் கேட்காதே; ஏனெனில், சுவர்க்கத்துக்கோ நரகத்துக்கோ உன்னை அழைத்துச் செல்லும் சாவு மணி அது. (போகிறான்)

காட்சி 2

அதே இடம்.

மாக்பெத் சீமாட்டி வருகிறாள்.

மாக். சீமாட்டி: எது அவர்களுக்குப் போதையைக் கொடுத்ததோ, அது எனக்குத் துணிச்சலைக் கொடுத்திருக்கிறது. அவர்களை அணைத்தது எதுவோ, அது எனக்குக் கனலை மூட்டிவிட்டது. பார், பார்! அமைதி! ஆந்தையின் அலறல் அதுசாக்குருவியின் பயங்கர, இறுதி வாழ்த்து! அவர் அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்; கதவுகள் திறந்து கிடக்கின்றன; மிதமிஞ்சிச் சாப்பிட்ட காவலாளர்கள் குறட்டைவிட்டுத் தம் கடமைகளை ஏளனம் செய்கின்றனர். அவர்கள் அருந்திய பாலில் மயக்க மருந்தைக் கலந்துவிட்டேன். ஆகவே, அவர்கள் வாழப்போகிறார்களா அல்லது சாகப்போகிறார்களா என்பதைப் பற்றி மரணமும் வாழ்வும் பூசலிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. (மாக்பெத் வருகிறாள்)

மாக்: (உள்ளிருந்து) யாரது? என்ன? ஓகோ!

மாக். சீமாட்டி: ஐயோ, அவர்களை எழுப்பிவிடாதீர்கள். காரியம் முடியவில்லையே. நம்மைத் திணறடிப்பது செயல் அல்ல, முயற்சியே. பாருங்கள்! அவர்களுடைய குத்தீட்டிகளைத் தோதாக எடுத்துவைத்தேன் அவர் அவைகளைக் கவனிக்காமலிருந்திருக்க மாட்டார் உறங்கும்போது அவர் என் தகப்பனாரையொத்திருந்தார். இல்லையேல், நானே அவரைத் தீர்த்திருப்பேன் என் கணவர்!

MACBETH : I have done the deed.
Didst thou not hear a noise?

LADY MACBETH : I heard the owl scream and the crickets cry.
Did not you speak?

MACBETH : When?

LADY MACBETH : Now.

MACBETH : As I descended?

LADY MACBETH : Ay.

MACBETH : Hark!
Who lies i' the second chamber?

LADY MACBETH : Donalbain.

MACBETH : This is a sorry sight.
Looking on his hands

LADY MACBETH : A foolish thought,
to say a sorry sight.

MACBETH : There's one did laugh in's sleep,
and one cried 'Murder!'
That they did wake each other:
I stood and heard them:
But they did say their prayers,
and address'd them

(மாக்பெத் மறுபடியும் வருகிறான்)

மாக்: அந்தச் செயலை நான் செய்துவிட்டேன். ஒரு சப்தமும் உனக்குக் கேட்கவில்லையா?

மாக். சீமாட்டி: ஆந்தை அலறுவதையும், வெட்டுக்கிளிகள் கிறீச்சிடுவதையும் கேட்டேன்.

மாக்: எப்பொழுது?

மாக். சீமாட்டி: இப்பொழுது.

மாக்: நான் இறங்கி வரும்போதா?

மாக். சீமாட்டி: ஆம்.

மாக்: கவனி! இரண்டாவது அறையில் படுத்திருப்பது யார்?

மாக். சீமாட்டி: டொனால்பெய்ன்.

மாக்: (தன் கைகளைப் பார்த்துக்கொண்டு) கண்ணராவிக்காட்சி இது!

மாக். சீமாட்டி: அப்படிச் சொல்வது மடமை.

மாக்: தூக்கத்தில் சிரித்தான் ஒருவன். 'கொலை' என்று ஓலமிட்டான் ஒருவன்! இப்படியாக ஒருவரையொருவர் எழுப்பிக்கொண்டார்கள். இதையெல்லாம் நான் நின்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் அவர்களை பிரார்த்தனை செய்யத்தான் செய்தார்கள்; மறுபடியும் அவர்கள் உறங்கத் தொடங்கினார்கள்.

Again to sleep.

LADY MACBETH : There are two lodged together.

MACBETH : One cried 'God bless us!'

and 'Amen' the other;

As they had seen me with these hangman's hands.

Listening their fear, I could not say 'Amen,'

When they did say 'God bless us!'

LADY MACBETH : Consider it not so deeply.

MACBETH : But wherefore could not I pronounce 'Amen'?

I had most need of blessing, and 'Amen'

Stuck in my throat.

LADY MACBETH : These deeds must not be thought

After these ways; so, it will make us mad.

MACBETH : Methought I heard a voice cry 'Sleep no more!

Macbeth does murder sleep',

the innocent sleep,

Sleep that knits up the ravell'd sleeve of care,

The death of each day's life,

sore labour's bath,

Balm of hurt minds, great nature's second course,

Chief nourisher in life's feast,--

LADY MACBETH : What do you mean?

MACBETH : Still it cried 'Sleep no more!' to all the house:

'Glamis hath murder'd sleep,

மாக். சீமாட்டி: இருவரும் ஒரே அறையில் இருக்கிறார்கள்.

மாக்: "கடவுள் நம்மைக் காப்பாராக" என்று ஒருவன் ஓலமிட்டான். "ஆமென்" என்று சொன்னான் இன்னொருவன். இந்தக் கொலைகாரக் கைகளோடு அவர்கள் என்னைப் பார்த்துவிட்டார்களோ என்று தோன்றியது. அவர்களுடைய அச்சத்தை உற்றுக் கேட்ட பிறகு, அவர்களுடைய பிரார்த்தனைக்கு 'ஆமென்' சொல்ல என்னால் முடியவில்லை.

மாக். சீமாட்டி: இதையெல்லாம் இப்படி நுழைந்து ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டாம்.

மாக்: அப்படியானால், ஏன் என்னால் 'ஆமென்' சொல்ல முடியவில்லை? இறைவனுடைய ஆசி எனக்கு மிகவும் தேவையாயிருந்தபோது, "ஆமென்" என் தொண்டையை அடைத்துக்கொண்டு நின்றுவிட்டே.

மாக். சீமாட்டி: இச்செயல்களைப்பற்றி இப்படியெல்லாம் சிந்திப்பது தவறு. இப்படிச் சிந்தித்தால் நமக்குப் பித்துப் பிடித்துவிடும்.

மாக்: "இனி ஒருகாலும் உறங்காதே" என்று ஒரு குரல் கூச்சலிட்டது போல் தோன்றியது. மாக்பெத் உறக்கத்தைக் கொலை செய்துவிட்டான், குற்றமற்ற உறக்கத்தை; கவலைக் கந்தல்களைத் தைத்துச் சீர் செய்யும் உறக்கத்தை. அன்றாட வாழ்வின் மரணமாயிருப்பது உறக்கம். அலுப்பைக் கழுவும் குளிப்பாயிருப்பது உறக்கம். புண்பட்ட நெஞ்சுக்கு அருமருந்தாய் இருப்பது அது. இயற்கைப் பேரன்னையின் செவிலியாய், வாழ்க்கைப் பெருவிருந்தின் அமுதாய் இருப்பதல்லவா அது.

மாக். சீமாட்டி:என்ன சொல்லுகிறீர்கள் நீங்கள்?

மாக்: "ஒருகாலும் உறங்காதே" என்று அது இன்னும் ஓலமிட்டது, வீடெல்லாம் கேட்கும்படி ஓலமிட்டது. க்ளாமிஸ் உறக்கத்தைக்

and therefore Cawdor
Shall sleep no more;
Macbeth shall sleep no more.'

LADY MACBETH : Who was it that thus cried?
Why, worthy thane,
You do unbend your noble strength, to think
So brainsickly of things.
Go get some water,
And wash this filthy witness from your hand.
Why did you bring these daggers from the place?
They must lie there: go carry them; and smear
The sleepy grooms with blood.

MACBETH : I'll go no more:
I am afraid to think what I have done;
Look on't again I dare not.

LADY MACBETH : Infirm of purpose!
Give me the daggers: the sleeping and the dead
Are but as pictures: 'tis the eye of childhood
That fears a painted devil.
If he do bleed, I'll gild the faces of the grooms withal;
For it must seem their guilt.
Exit. Knocking within

MACBETH : Whence is that knocking?
How is't with me, when every noise appals me?
What hands are here? ha!
they pluck out mine eyes.
Will all great Neptune's ocean wash this blood
Clean from my hand?

கொலை செய்துவிட்டான். ஆகையால், காடர் இனி உறங்கான்.
மாக்கபெத் இனி ஒருகாலும் உறங்கான்.

மாக்க. சீமாட்டி: இப்படி ஓலமிட்டது யார்? மாண்பு மிக்க சிற்றரசரே, மூளையைக் கலக்கும் காரியங்களைப் பற்றிச் சிந்தனை செய்து கொண்டிருந்தால், உங்களுடைய பேராற்றல் வீணாகிவிடும். போய்க் கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வந்து உங்கள் கையிலிருக்கும் இந்த அசுத்தமான சான்றுகளைக் கழுவுங்கள். அந்த இடத்திலிருந்த குத்தீட்டிகளை எதற்காகக் கொண்டு வந்தீர்கள்? அவை கொண்டு சென்று அந்தத் தூங்குமூஞ்சிக் காவலாளர்கள் மேல் குருதியைப் பூசுங்கள்.

மாக்க: ஒருகாலும் நான் போகமாட்டேன். நான் செய்த செயலை நினைக்கும்போதே அச்சம் ஏற்படுகிறதே. மறுபடியும் அதைப் பார்க்கவா? முடியவே முடியாது.

மாக்க. சீமாட்டி: நோக்கத்தில் உறுதியில்லை. குத்தீட்டிகளை என்னிடம் கொடுங்கள். உறக்கத்திலிருப்பவர்களும் செத்துப் போனவர்களும் சித்திரப்பாவைகளை ஒத்தவர்களே. படத்திலுள்ள பேயைக் கண்டு அஞ்சுவதெல்லாம் குழந்தைகளுடைய கண்களே. அவருடலிலிருந்து இன்னும் ரத்தம் ஒழுகிக்கொண்டிருக்குமானால், அதைக் கொண்டு அந்தக் காவலாளர்கள் முகங்களிலே ரத்த மூலாம் பூசவேண்டும். ஏனென்றால், குற்றம் அவர்களுடையது என்று தோன்ற வேண்டும்.

(போகிறாள்)

உள்ளிருந்து கதவு தட்டும் சப்தம்

மாக்க: இந்த சப்தம் எங்கிருந்து வருகிறது? ஒவ்வொரு ஓலியும் என்னை அச்சுறுத்துகிறதே. எனக்கு என்ன நேர்ந்துவிட்டது? எந்தக் கைகள் இங்கு வந்திருக்கின்றன? அவை என் கண்களைப் பிடுங்கி எடுக்கின்றனவே! என் கையிலுள்ள ரத்தத்தைக் கழுவி சுத்தம்

No, this my hand will rather
The multitudinous seas in incarnadine,
Making the green one red.
Re-enter LADY MACBETH

LADY MACBETH : My hands are of your colour; but I shame

To wear a heart so white.

Knocking within

I hear a knocking

At the south entry: retire we to our chamber;

A little water clears us of this deed:

How easy is it, then! Your constancy

Hath left you unattended.

Knocking within

Hark! more knocking.

Get on your nightgown,

lest occasion call us,

And show us to be watchers. Be not lost

So poorly in your thoughts.

MACBETH : To know my deed,

'twere best not know myself.

Knocking within

Wake Duncan with thy knocking!

I would thou couldst!

Exeunt

செய்ய வருண பகவானுடைய சமுத்திரத்தால் தான் முடியுமா?
முடியாது. சொல்லப் போனால், என்னுடைய இந்தக் கையிருக்கிறதே,
இது ஏழேழு கடல்களுக்கும் குருதிச் செவ்வண்ணம் ஏற்றி, வெறும்
பச்சையாயிருந்ததை ஒரே சிவப்பு மயமாக்கிவிடும்.
(மாக். சீமாட்டி வருகிறாள்)

மாக். சீமாட்டி: என்னுடைய கைகளுக்கும் உங்கள் நிறம்
வந்துவிட்டது; ஆனால் உங்களைப் போல் வெளுத்துப் போன
இதயத்தை மாட்டிக்கொண்டு திரிவதற்கு நான் வெட்கப்படுகிறேன்.
(கதவு தட்டும் சப்தம்)

தெற்கு வாசலில், கதவு தட்டும் சப்தம் கேட்கிறது. நான் நம்
பள்ளியறைக்கு செல்வோம். இந்த செயலைக் கழுவுவதற்கு
நமக்கு வேண்டியதெல்லாம் கொஞ்சம் தண்ணீர்தான். அவ்வளவு
எளிய காரியமல்லவா அது? உமக்கு இயல்பாக உள்ள உறுதி
உம்மைக் கவனிக்காமல் விட்டுப்போய்விட்டது.

(கதவு தட்டும் சப்தம்)

கேளுங்கள், இன்னும் கதவு தட்டும் ஓசை. இரவு உடையை அணிந்து
கொள்ளுங்கள், இல்லையென்றால், நம்மைப் பார்ப்பவர்கள், நாம்
இரவில் துயிலவில்லை என்று கண்டுகொள்வார்கள். உங்கள்
எண்ணங்களிலே இப்படி மோசமாக ஆழ்ந்து போகாதீர்கள்.

மாக்: (கதவு தட்டும் சப்தம்) என் செயலை நினைத்துக்
கொண்டிருப்பதைக்காட்டிலும், என்னையே மறந்து நிற்பது
மேல். கதவையிடித்து டங்கனை எழுப்பு. அவரை எழுப்பும் சக்தி
உனக்கு இருத்தலாகாதா!

(போகிறார்கள்)

SCENE III

The same.

Knocking within. Enter a Porter

Porter : Here's a knocking indeed! If a man were porter of hell-gate, he should have old turning the key.

Knocking within

Knock,

knock, knock! Who's there, i' the name of Beelzebub? Here's a farmer, that hanged himself on the expectation of plenty: come in time; have napkins enow about you; here you'll sweat for't.

Knocking within

Knock, knock! Who's there, in the other devil's name? Faith, here's an equivocator, that could swear in both the scales against either scale; who committed treason enough for God's sake, yet could not equivocate to heaven: O, come in, equivocator.

Knocking within

Knock,

knock, knock! Who's there? Faith, here's an English tailor come hither, for stealing out of a French hose: come in, tailor; here you may roast your goose.

Knocking within

Knock,

knock; never at quiet! What are you? But this place is too cold for hell. I'll devil-porter

காட்சி 3

அதே இடம்

ஒரு வாயில் காப்போன் வருகிறான்.

(உள்ளே கதவு தட்டும் சப்தம்)

வாயில்: சரியான இடிதான் இது! நாக வாசலில் ஒருவன் வாயில் காப்போனாயிருந்தால், திறவுகோலைச் சுற்றிச்சுற்றிக் கிழிடுதட்டிப் போவான்.

(கதவு தட்டும் சப்தம்)

தட்டு, தட்டு, தட்டு. சாத்தான் மேல் ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன், யாரது? ஆக்கம் வரப் போகிறது என்று எதிர்பார்த்துத் தன்னைத்தானே தூக்கிலிட்டுக் கொண்ட குடியானவன் இவன். நேரம் அறிந்து வா. வேண்டிய அளவுக்குக் கைக்குட்டைகள் வைத்திருக்கிறாயா? இங்கு வேண்டிய அளவுக்கு வேர்க்கும். (கதவு தட்டும் சப்தம்) தட்டு, தட்டு; இன்னொரு பேய் இருக்கிறதே, அதன் மேல் ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன், யாரங்கே? இவன் ஒரு பசப்புக்காரன். இவன் தராசின் இருதட்டிலும் இருந்து கொண்டு, எந்தத் தட்டுக்கும் எதிராக ஆணையிடுவான்; கடவுள் பெயரைச் சொல்லி எவ்வளவோ வஞ்சனை செய்தவன், ஆனால் வானலோகத்தை வஞ்சிக்க இவனால் முடியவில்லை. உள்ளே வாடா, பசப்புக்காரா. (கதவு தட்டும் சப்தம்) தட்டு, தட்டு, தட்டு. இங்கிருப்பது யார்? குன்னிக் குறுகிய பிரெஞ்சு சராயிலிருந்தும் துணி களவாடிய இங்கிலிஷ் தையல்காரன் இங்கு வந்திருக்கிறான். வா, தையல்காரா, இங்கு உன்னுடைய இஸ்திரிப் பெட்டிக்குச் சூடு ஏற்றலாம். (தட்டும் சப்தம்) தட்டிக் கொண்டேயிருக்கிறதே. கொஞ்ச நேரங்கூடச் சும்மா இருக்க முடியாதோ! நீ யார்? ஆனால், இங்குள்ள குளிர், நரகத்தில்கூட இருக்காது. இனிமேல் இந்தச் சாத்தான் சேவை என்னால் செய்ய முடியாது. ரோஜாப் பூப் பாதையிலே நடந்து, கடைசியில் மீளாத நரகத்தீயில் விழுவார்களே, அவர்கள் எல்லாத் தொழில் துறைகளிலும் இருக்கிறார்கள். அவர்களில் சிலரையாவது

it no further: I had thought to have let in
some of all professions that go the primrose
way to the everlasting bonfire.
Knocking within
Anon, anon! I pray you, remember the porter.
Opens the gate
Enter MACDUFF and LENNOX

MACDUFF : Was it so late, friend,
ere you went to bed, That you do lie so late?

Porter : 'Faith sir, we were carousing till the
second cock: and drink, sir, is a great provoker of three things.

MACDUFF : What three things does drink especially
provoke?

Porter : Marry, sir, nose-painting, sleep, and urine.
Lechery, sir, it provokes, and unprovokes;
it provokes the desire, but it takes
away the performance: therefore, much drink
may be said to be an equivocator with lechery:
it makes him, and it mars him; it sets
him on, and it takes him off; it persuades him,
and disheartens him; makes him stand to, and
not stand to; in conclusion, equivocates him
in a sleep, and, giving him the lie, leaves him.

MACDUFF : I believe drink gave thee the lie last night.

Porter : That it did, sir, i' the very throat on
me: but I requited him for his lie; and, I

உள்ளேயனுப்பலாம் என்றிருந்தேன்.

(குட்டும் சப்தம்)

இத்த வாயில்காப்போனை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.
(கதவைத் திறக்கிறான்)
(மாக்ட. லென்னாக்ஸ் வருகை)

மாக்டப்: தம்பீ, இன்னும் படுத்திருக்கிறாயே, இரவில் படுப்பதற்கு
ரொம்ப நேரம் ஆகிவிட்டதா, என்ன?

வாயில்: ஆம், ஐயா, இரண்டாவது சாமக்கோழி கூவும்
வரையில், குடித்துக் களியாடிக்கொண்டிருந்தோம். ஐயா, மூன்று
காரியங்களுக்கு முனைப்பைக் கொடுக்கிறது குடி.

மாக்டப்: எப்படி, மூன்று காரியங்களா?

வாயில்: ஆம், ஐயா, மூக்கு சிவத்தல், உறக்கம் வருதல், சிறுநீர்
பெருகுதல்.

ஐயா, அது காமத்தை ஊட்டவும் செய்கிறது, ஒழிக்கவும்
செய்கிறது; அது ஆசையைக் கிளப்புகிறது, ஆனால், செயலைப்
பிடுங்கிக்கொள்கிறது. ஆகையால், மிதமிஞ்சிய குடி காமத்துக்குப்
பாய்ச்சல் காட்டி ஏமாற்றுகிறது, ஆற்றலைக் கொடுத்து ஆற்றலை
அழிக்கவும் செய்கிறது. அவனைத் தூக்கி நிறுத்தி, அவன்
காலை வாரிவிடுகிறது; அவனுக்கு ஆர்வத்தைக் கொடுத்து,
சோர்வையும் கொடுக்கிறது. அவனை நிற்கும்படி செய்து நிற்காமல்
இருக்கும்படியும் செய்கிறது; கடைசியில் அவனை ஏமாற்றித்
தூங்கவைக்கிறது, அவன் படுத்தபின், அவனை விட்டுப் பிரிகிறது.

மாக்டப்: நேற்றிரவு உன்னைப் படுக்கவைத்தது குடிதானே.

வாயில்: ஆம், ஐயா, ஆம். குரல்வளையைப் பிடித்துப் படுக்க
வைத்துவிட்டது. அது என்னை எத்தியதற்கு, நான் அதைப் பழி

think, being too strong for him,
though he took up my legs sometime,
yet I made a shift to cast him.

MACDUFF : Is thy master stirring?

Enter MACBETH

Our knocking has awaked him; here he comes.

LENNOX : Good morrow, noble sir.

MACBETH : Good morrow, both.

MACDUFF : Is the king stirring,
worthy thane?

MACBETH : Not yet.

MACDUFF : He did command me to call timely on him:
I have almost slipp'd the hour.

MACBETH : I'll bring you to him.

MACDUFF : I know this is a joyful trouble to you;
But yet 'tis one.

MACBETH : The labour we delight in physics pain.
This is the door.

MACDUFF : I'll make so bold to call,
For 'tis my limited service.
Exit

வாங்கிவிட்டேன். அது என் காலை வாரினாலும், நான் அதைத்
தூக்கி எறிவதற்காக என் உடலை ஒரு அசைப்பு, அசைத்தேன்.
நான் தெம்பில்லாதவனா, என்ன?
(மாக்பெத் வருகிறான்)

மாக்டப்: உன்னுடைய எஜமான் எழுந்துவிட்டாரா? நாங்கள் கதவை
இடித்த இடியில், அவர் எழுந்துவிட்டார், இதோ வருகிறாரே.

லென்னாக்ஸ்: வந்தனம், ஐயா.

மாக்: உங்களிருவருக்கும் வந்தனம்.

மாக்டப்: மதிப்புக்குரிய சிற்றரசரே, அரசர் துயிலெழுந்துவிட்டாரா?

மாக்: இன்னும் இல்லை.

மாக்டப்: அதிகாலையில் அவரை வந்து பார்க்க வேண்டும் என்று
எனக்குக் கட்டளையிட்டார்; நேரம் தவறி வந்துவிட்டேனோ
என்று நினைக்கிறேன்.

மாக்: நான் அவரிடம் உம்மை அழைத்துச் செல்லுகிறேன்.

மாக்டப்: தங்களுக்கு இன்பமான தொந்தரவுதான், இருந்தாலும்
தொந்தரவைக் கொடுக்கிறேன் நான்.

மாக்: நாம் இன்பத்தோடு செய்கிற வேலை இருகிறதே, அது
சோர்வுக்கு மருந்தாக அமைகிறது. வாசல் இதோ வந்துவிட்டது.

மாக்டப்: அரசர் கட்டளைப்படி, அவரைப் பார்க்கச் செல்லுகிறேன்.
(மாக்டப் போகிறான்)

LENNOX : Goes the king hence to-day?

MACBETH : He does: he did appoint so.

LENNOX : The night has been unruly: where we lay,
Our chimneys were blown down; and, as they say,
Lamentings heard i' the air; strange screams of death,
And prophesying with accents terrible
Of dire combustion and confused events
New hatch'd to the woeful time: the obscure bird
Clamour'd the livelong night: some say, the earth
Was feverous and did shake.

MACBETH : 'Twas a rough night.

LENNOX : My young remembrance cannot parallel
A fellow to it.
Re-enter MACDUFF

MACDUFF : O horror, horror, horror! Tongue nor heart
Cannot conceive nor name thee!

MACBETH LENNOX : What's the matter.

MACDUFF : Confusion now hath made his masterpiece!
Most sacrilegious murder hath broke ope
The Lord's anointed temple, and stole thence
The life o' the building!

MACBETH : What is 't you say? the life?

LENNOX : Mean you his majesty?

லென்னாக்ஸ்: அரசர் இன்றே போகிறாரா?

மாக்: ஆம். அரசர் அப்படியே தீர்மானித்திருக்கிறார்.

லென்: இந்த இரவு ஒழுங்கீனமாக நடந்து கொண்டது. நாங்கள் படுத்திருந்த இடத்திலே, புகைக் கூண்டுகள் காற்றடித்து, விழுத்தன. காற்றிலே ஒப்பாரிச் சப்தம் மிதந்து வந்தது. விபீதமான சாவுக் குரல்கள் கேட்டன. தீ விபத்துக்களும், குழப்பங்களும், நாச காலத்துக்கேற்ற புதுப்புது துர்நிகழ்ச்சிகளும் நிகழப்போவதாக அசரீரி வாக்குகள் கடிந்து முழுங்கின. ஏதோ ஒரு பேரில்லாப் பறவை இரவெல்லாம் அழுது ஓலமிட்டது. பூமி, கோபத்தால், நடுங்கியது என்று சிலர் சொல்லுகிறார்கள்.

மாக்: முரட்டு இரவுதான்.

லென்: இதற்கு இணையான இரவைப் பார்த்ததில்லை, என் நினைவுக்கு எட்டிய வரையில், நான் பார்த்ததில்லை.
(மாக்டப் வருகிறான்)

மாக்டப்: ஐயோ, பயங்கரம், பயங்கரம், பயங்கரம். இதைக் கற்பனை பண்ணவோ விவரிக்கவோ இதயத்தாலும் நாவாலும் முடியாது.

மாக்பெத்தும் லென்னாக்ஸும்: என்ன சங்கதி?

மாக்டப்: குழப்பம் தன் கை வரிசையையெல்லாம் இங்கு காட்டிவிட்டது. தீட்டு நிறைந்த கொலை, கும்பாபிஷேகம் செய்யப்பட்ட இறைவனுடைய புனிதக் கோயிலுள் புகுந்து, ஆலயத்துள்ளிருக்கும் பெரு வாழ்வையே திருடிக்கொண்டு போய்விட்டது.

மாக்: என்ன சொல்கிறாய்? வாழ்வையா?

லென்னாக்ஸ்: அரசரையா நீ குறிப்பிடுகிறாய்?

MACDUFF : Approach the chamber, and destroy your sight
 With a new Gorgon: do not bid me speak;
 See, and then speak yourselves.
 Exeunt MACBETH and LENNOX
 Awake, awake!
 Ring the alarum-bell. Murder and treason!
 Banquo and Donalbain! Malcolm! awake!
 Shake off this downy sleep, death's counterfeit,
 And look on death itself! up, up, and see
 The great doom's image! Malcolm! Banquo!
 As from your graves rise up, and walk like sprites,
 To countenance this horror! Ring the bell.
 Bell rings
 Enter LADY MACBETH

LADY MACBETH : What's the business,
 That such a hideous trumpet calls to parley
 The sleepers of the house? speak, speak!

MACDUFF : O gentle lady,
 'Tis not for you to hear what I can speak:
 The repetition, in a woman's ear,
 Would murder as it fell.
 Enter BANQUO
 O Banquo, Banquo,
 Our royal master 's murder'd!

LADY MACBETH : Woe, alas!
 What, in our house?

BANQUO : Too cruel any where.
 Dear Duff, I prithee, contradict thyself,

மாக்டப்: பள்ளியறைக்குள் சென்று புது கோர்கோனைக்* கண்டு உங்கள் கண்களைக் குருடாக்கிக் கொள்ளுங்கள். என்னைப் பேசச் சொல்லாதீர்கள். போய்ப் பார்த்துவிட்டு, அதன் பின் நீங்களே பேசுங்கள். எழுங்கள், எழுங்கள்.
 (மாக்பெத்தும் லென்னாக்ஸும் போகிறார்கள்)
 * கிரேக்கப் புராணத்தில் வரும் அலங்கோலப் பெண். பாம்பையே கூந்தலாக அணிந்தவள். அவளைக் கண்கொண்டு பார்ப்பவர்கள், பார்த்தவுடனேயே கல்லாக சமைந்து விடுவார்கள்.
 ஆபத்து மணியை அடியுங்கள்! கொலையும் துரோகமும்! பாங்கோ, டொனால்பெய்ன், மாக்கம் விழியுங்கள்! போலிச் சாவான இந்த மெல்லிய உறக்கத்தை உதறி எறிந்துவிட்டு, மெய்ச் சாவையே நேரில் பாருங்கள். எழுங்கள், எழுங்கள், எழுந்து, ஊழியின் வடிவத்தைக் காணுங்கள். மாக்கம், பாங்கோ, சவக்குழியிலிருந்து எழுவது போல் எழுந்து, ஆவிகளைப் போல் நடந்து சென்று இந்தக் கொடுமையை எறிட்டுப் பாருங்கள், மணியை அடியுங்கள்.
 (மணி அடிக்கிறது; மாக்பெத் சீமாட்டி வருகிறாள்)

மாக். சீமாட்டி: என்ன நடக்கிறது? வீட்டில் உறங்குகிறவர்களை யெல்லாம் எழுப்பிக் கொம்பொலி இப்படி அலறுவானேன்? சொல்லுங்கள், சொல்லுங்கள்.

மாக்டப்: அருமை அம்மணி, என்னால் சொல்லக் கூடியதைத் தாங்கள் கேட்கலாகாது. ஒரு பெண்ணின் காதிலே இந்தச் செய்தி பட்டாலே, அவளைக் கொன்றுவிடும்.
 (பாங்கோ வருகிறான்)

பாங்கோ: ஐயோ, பாங்கோ, நம் அரசர் கொலையுண்டார்.

மாக். சீமாட்டி: ஐயோ, பாவம்; என்ன, நம் வீட்டிலா?

பாங்: எங்கு நடந்திருந்தாலுமே மாபெருங் கொடுமையிது. அருமை அரசே, உங்கள் நிலையை நீங்களே மறுத்து, 'சாகவில்லை'

And say it is not so.

Re-enter MACBETH and LENNOX, with ROSS

MACBETH : Had I but died an hour before this chance,
I had lived a blessed time;
for, from this instant,
There 's nothing serious in mortality:
All is but toys: renown and grace is dead;
The wine of life is drawn, and the mere lees
Is left this vault to brag of.
Enter MALCOLM and DONALBAIN

DONALBAIN : What is amiss?

MACBETH : You are, and do not know't:
The spring, the head,
the fountain of your blood
Is stopp'd; the very source of it is stopp'd.

MACDUFF : Your royal father 's murder'd.

MALCOLM : O, by whom?

LENNOX : Those of his chamber,
as it seem'd, had done 't:
Their hands and faces were an badged with blood;
So were their daggers, which unwiped we found
Upon their pillows:
They stared, and were distracted; no man's life
Was to be trusted with them.

MACBETH : O, yet I do repent me of my fury,

என்று சொல்லுங்கள்.,

(மாக்பெத், லென்னாக்ஸ், ராஸ் வருகிறார்கள்)

மாக்: இந்த நிகழ்ச்சிக்கு ஒரு மணி நேரத்துக்கு முன் நான் செத்திருக்கக் கூடாதா? செத்திருந்தால், என்னுடைய வாழ்வு புனித வாழ்வாக இருந்திருக்குமே. இக்கணம் முதல் சாவுக்குப் பொருள் இல்லை என்றாகி விட்டது. எல்லாம் வெறும் விளையாட்டுப் பொம்மைதான். புகழும் அருளும் செத்துவிட்டன. வாழ்வின்னிறும் கள்ளை இறக்கியாகிவிட்டது, மொந்தையில் மிஞ்சியிருப்பதெல்லாம் வெறும் மண்டிதான்.
(மாக்ம், டொனால்பெய்ன் வருகிறார்கள்)

டொனால்: என்ன தப்பு, நடந்துவிட்டது?

மாக்: உயிரோடிருந்தும், தெரியாமலிருக்கிறாயே. உன்னுடைய ரத்தத்தின் மூலம் அடைத்துவிட்டது, அதன் ஊற்று வறண்டு போயிற்று.

மாக்டப்: உன்னுடைய அரசப்பன் கொலையுண்டார்.

மாக்: ஐயோ, யாரால்?

லென்னாக்ஸ்: அவருடைய பள்ளியறையிலிருந்தவர்கள் அதைச் செய்திருப்பது போல் தெரிகிறது. அவர்களுடைய கைகளிலும் முகங்களிலும் ரத்த அடையாளங்களிருந்தன. அவர்களுடைய குத்தீட்டிகளும் கறைபட்டிருந்தன. அவர்களுடைய தலையணைகளில் அவை துடைக்கப்படாமல் கிடந்தன. அவர்கள் வெறிக்கப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்களுடைய மனம் எங்கோ ஈடுபட்டிருந்தது. அவர்களிடத்திலே யாருடைய உயிரையும் ஒப்படைப்பது தவறு.

மாக்: இருந்தாலும், சீற்றத்தில் அவர்களைக் கொன்றுவிட்டேனே

That I did kill them.

MACDUFF : Wherefore did you so?

MACBETH : Who can be wise,
amazed, temperate and furious,
Loyal and neutral, in a moment? No man:
The expedition my violent love
Outrun the pauser, reason. Here lay Duncan,
His silver skin laced with his golden blood;
And his gash'd stabs look'd like a breach in nature
For ruin's wasteful entrance: there, the murderers,
Steep'd in the colours of their trade, their daggers
Unmannerly breech'd with gore: who could refrain,
That had a heart to love, and in that heart
Courage to make 's love know'n?

LADY MACBETH : Help me hence, ho!

MACDUFF : Look to the lady.

MALCOLM : [Aside to DONALBAIN]

Why do we hold our tongues,
That most may claim this argument for ours?

DONALBAIN : [Aside to MALCOLM] What should be spoken

here,
where our fate,
Hid in an auger-hole, may rush, and seize us?
Let 's away;
Our tears are not yet brew'd.

என்று அவர்களுக்கும் இரங்குகிறேன்.

மாக்டப்: எதற்காக அப்படிச் செய்தீர்கள்?

மாக்: ஒரே கணத்திலே விவேகத்தோடும், வியப்போடும், அடக்கத்தோடும் சீற்றத்தோடும், ராஜபத்தியோடும், பற்றற்ற நிலைமையோடும் எவனாவது இருக்க முடியுமா? ஒரு மனிதனாலும் முடியாது. என்னுடைய முரட்டு அன்பு, தயங்கித் தயங்கி நகரும் என் பகுத்தறிவைத் தாண்டி ஓடிவிட்டது. இங்கேதான் டங்கள் கிடந்தார், அவருடைய வெள்ளி மேனியிலே, தங்க ரத்தம், ஜரிகைக் கறை போட்டுக்கொண்டு நின்றது. இயற்கையின் உடைப்பை ஒத்திருந்தன அவர் உடலில் இருந்த குத்துக் காயங்கள். அவை வாய் திறந்து நிற்பதைப் பார்க்கும் போது, அழிவை வரவேற்று நிற்பன போலிருந்தன; அதோ, அங்கே நின்றார்கள் கொலையாளிகள், கொலைச் செயலைக் காட்டிக் கொடுக்கும் நிறங்களிலே தோய்ந்து நின்றார்கள். ஆண்மையற்ற அவர்களுடைய குத்தீட்டிகளிலும் ரத்தக் கறையிருந்தது. அன்புள்ள இதயமும் அந்த இதயத்துக்குள்ளே அன்பை வெளிக் காட்டுவதற்கான வீரமும் உடையவன் எவனாவது தன்னை அடக்கிக் கொண்டு சும்மா இருக்க முடியுமா?

மாக். சீமாட்டி: ஐயோ, என்னை இங்கிருந்து கொண்டு போய்விடுங்கள்.

மாக்டப்: சீமாட்டியைக் கவனியுங்கள்.

மாக்கம்: இந்தக் காரியத்தில் மிக நெருங்கிய சம்பந்தம் உடைய நாம் ஏன் வாயை மூடிக்கொண்டிருக்க வேண்டும்?

டொனால்: இங்கிருந்து கொண்டு எதைப் பேசுவது? எந்தப் பொல்லாத பொந்தில் நம் விதி ஒளிந்துகொண்டிருக்கிறதோ, எந்த நேரத்தில் அது நம் மேல் பாய்ந்து பிடிக்குமோ, நமக்குத்

MALCOLM : [Aside to DONALBAIN]

Nor our strong sorrow
Upon the foot of motion.

BANQUO : Look to the lady:

LADY MACBETH is carried out
And when we have our naked frailties hid,
That suffer in exposure, let us meet,
And question this most bloody piece of work,
To know it further.
Fears and scruples shake us:
In the great hand of God I stand; and thence
Against the undivulged pretence I fight
Of treasonous malice.

MACDUFF : And so do I.

ALL : So all.

MACBETH : Let's briefly put on manly readiness,
And meet i' the hall together.

ALL : Well contented.
Exeunt all but Malcolm and Donalbain.

MALCOLM : What will you do?
Let's not consort with them:
To show an unfelt sorrow is an office
Which the false man does easy.
I'll to England.

தெரியாது. இந்த இடத்தை விட்டு விரைந்து போய்விடுவோம்.
நம் கண்ணீர் இன்னும் பக்குவமாகவில்லை.

மாக்கம்: வன்மை மிக்க நம் துயரம் இயங்கி நடை போடத்
தயங்குகிறது.

பாங்கோ: சீமாட்டியைக் கவனியுங்கள்:
(மாக்கபெத் சீமாட்டியைத் தூக்கிச் செல்கின்றனர்)
குளிரால் நமக்குக் கெடுதி ஏற்படும். ஆகையால் முழு
உடையணிந்து உடம்பைப் போர்த்திக் கொள்வோம். பிறகு,
நாம் எல்லோரும் கூடி, இந்தப் பாதகச் செயலைப் பற்றிய
விசாரணையை மேலும் நடத்துவோம். அச்சமும், தயக்கமும்
நம்மை ஆட்டி வைக்கின்றன. இறைவனுடைய கையில் என்னை
ஒப்படைக்கிறேன். அங்கிருந்துகொண்டு, இதுவரையிலும்
ஒப்புக்கொள்ளப்படாத ஆஷாட்பூதித்தனத்தோடும் கொடிய ராஜத்
துரோகத்தோடும் நான் போரிடப் போகிறேன்.

மாக்கடப்: நானும் அப்படியே.

எல்லோரும்: எல்லோரும் அப்படியே செய்வோம்.

மாக்கபெத்: நாம் எல்லோரும் ஆண்மைக்குரிய படை தாங்கி,
அரங்கில் மீண்டும் கூடுவோம்.

எல்லோரும்: அப்படியே செய்வோம்.
(மாக்கம், டொனால்பெய்ன் தவிர மற்றவர்கள் போகிறார்கள்)

மாக்கம்: நீ என்ன செய்யப் போகிறாய்? நாம் அவர்களுடன்
சேரக்கூடாது. படாத துயரத்தை வெளிப்படுத்துதல் என்பது,
போலி மனிதனுக்கு எளிது. நான் இங்கிலாட்டுக்குப் போகப்
போகிறேன்.

DONALBAIN : To Ireland, I; our separated fortune
Shall keep us both the safer: where we are,
There's daggers in men's smiles: the near in blood,
The nearer bloody.

MALCOLM : This murderous shaft that's shot
Hath not yet lighted, and our safest way
Is to avoid the aim. Therefore, to horse;
And let us not be dainty of leave-taking,
But shift away: there's warrant in that theft
Which steals itself, when there's no mercy left.
Exeunt

SCENE IV.

Outside Macbeth's castle.
Enter ROSS and an old Man

Old Man : Threescore and ten I can remember well:
Within the volume of which time I have seen
Hours dreadful and things strange; but this sore night
Hath trifled former knowings.

ROSS : Ah, good father,
Thou seest, the heavens, as troubled with man's act,
Threaten his bloody stage: by the clock, 'tis day,
And yet dark night strangles the travelling lamp:
Is't night's predominance, or the day's shame,
That darkness does the face of earth entomb,
When living light should kiss it?

டொனால்ட்: அயர்லாந்துக்கு நான் போவேன். நம்மை இவ்வாறு பிரித்து வைக்கும் விதி நம் இருவரையும் பாதுகாக்கப் போகிறது. நாம் இருக்கும் இடத்திலோ, மனிதர்களுடைய புன்னகைக்குள்ளே குத்தீட்டிகள் இருக்கின்றன. உறவு கிட்டக்கிட்ட, கொலையும் கிட்டி வருகிறது. எய்யப்பட்ட இந்தக் கொலைகார அம்பு இன்னும் தன் குறியை அடையவில்லை. அதன் குறிக்குத் தப்பி நம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, உடனே குதிரையேறுவோம். விடை பெற்றுக்கொள்ளும் அருமைப்பாடுகளையெல்லாம் விட்டுவிட்டு உடனே நழுவிவிடுவோம். இரக்கமேயில்லாத இடத்திலிருந்து தன்னைத்தானே களவாடிக் கொண்டு போவதில் நியாயம் இருக்கிறது.
(போகிறார்கள்)

காட்சி 4

அதே இடம். அரண்மனைக்கு வெளியே, ராஸும் ஒரு கிழவனும் வருகிறார்கள்.

கிழவன்: எழுபது ஆண்டுகள் நடந்ததையெல்லாம் நான் நன்றாக நினைவில் வைத்திருக்கிறேன். இந்தக் கால கட்டத்தில், எத்தனையோ பயங்கரமான நிகழ்ச்சிகளையும் விசித்திரமான காரியங்களையும் பார்த்திருக்கிறேன்; ஆனால், நான் இதுவரை பார்த்ததையெல்லாம் ஒன்றுமில்லையென்றாக்கிவிட்டது நேற்றிரவு நடந்த காரியம்.

ராஸ்: அட்டா, தந்தையே, வானத்தைப் பாருங்கள். அது மனிதனுடைய செயலால் வேதனையுற்றது போல, நம்முடைய குருதி தோய்ந்த நாடக மேடையை நோக்கிப் பயமுறுத்துகிறது. கடிகாரக் கணக்குப்படி, இது பகல்தான், ஆனாலும் இருண்ட இரவு இருக்கிறதே, அது வான வீதியிலே சஞ்சாரம் செய்யும் ஒளி விளக்கின் கழுத்தைத் திருகி அணைக்கிறது. உயிர்

Old Man : 'Tis unnatural,
Even like the deed that's done.
On Tuesday last,
A falcon, towering in her pride of place,
Was by a mousing owl hawk'd at and kill'd.

ROSS : And Duncan's horses--a thing
most strange and certain--
Beauteous and swift,
the minions of their race,
Turn'd wild in nature, broke their stalls, flung out,
Contending 'gainst obedience, as they would make
War with mankind.

Old Man : 'Tis said they eat each other.

ROSS : They did so, to the amazement of mine eyes
That look'd upon't.
Here comes the good Macduff.
Enter MACDUFF
How goes the world, sir, now?

MACDUFF : Why, see you not?

ROSS : Is't known who did this more than bloody deed?

MACDUFF : Those that Macbeth hath slain.

ROSS : Alas, the day!
What good could they pretend?

கொடுக்கும் ஒளி பூமியைத் தொட்டு முத்தமிட்டுக் கொண்டிருக்க வேண்டிய பொழுது இது. இந்தத் தருணத்திலே, பூமியின் வதனம் இருட்டில் புதைந்து கிடக்கிறதே. இதற்கென்ன காரணம்? இரவு உச்சத்திலிருப்பதாலா அல்லது பகல் வெட்கித் தலை குனிந்ததாலா?

கிழவன்: நிகழ்ந்துவிட்ட நிகழ்ச்சியைப் போல், இதுவும் இயல்புக்கு மாறாக இருக்கிறது. சென்ற செவ்வாய்க்கிழமையன்று கம்பீரமாக ஓங்கி உயரப் பறந்துகொண்டிருந்த ஒரு பருந்தை, எலி தின்னும் ஆந்தை அடித்துக் கொன்றது.

ராஸ்: அதிசயத்திலெல்லாம் அதிசயம் என்னவென்றால் அழகும் வேகமும் நிறைந்த டங்கனுடைய அபூர்வமான குதிரைகள் இயல்பில் திரிந்து, கட்டு மீறி, லாயத்தை நொறுக்கி, இடக்குப் பண்ணிக்கொண்டு வெளியே பாய்ந்தன. கீழ்ப்படிய மறுத்து, அவை முரண்டிக் கொண்டிருந்ததைப் பார்த்த போது, மனிதவர்க்கத்தோடு அவை போரிட முனைந்தது போலிருந்தது.

கிழவன்: அவை ஒன்றையென்று தின்று கொள்கின்றன என்று சொல்லுகிறார்களே.

ராஸ்: அவை அப்படியே செய்தன. என் கண்களால் அதைப் பார்த்த போது ஒரே வியப்பாயிருந்தது.
(மாக்டப் வருகிறான்)
உத்தம மாக்டப் இதோ வருகிறார். உலகம் இப்பொழுது எப்படி இருக்கிறது, ஐயா?

மாக்டப்: அதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா, என்ன?

ராஸ்: இந்தப் பாதகச் செயலைச் செய்தது யார் என்று தெரிந்துவிட்டதா?

MACDUFF : They were suborn'd:
Malcolm and Donalbain,
the king's two sons,
Are stol'n away and fled;
which puts upon them
Suspicion of the deed.

ROSS : 'Gainst nature still!
Thriftless ambition, that wilt ravin up
Thine own life's means! Then 'tis most like
The sovereignty will fall upon Macbeth.

MACDUFF : He is already named,
and gone to Scone
To be invested.

ROSS : Where is Duncan's body?

MACDUFF : Carried to Colmekill,
The sacred storehouse of his predecessors,
And guardian of their bones.

ROSS : Will you to Scone?

MACDUFF : No, cousin, I'll to Fife.

ROSS : Well, I will thither.

MACDUFF : Well, may you see things
well done there: adieu!
Lest our old robes sit easier than our new!

மாக்டப்: மாக்பெத்தால் கொலை செய்யப்பட்டார்களே அவர்கள்தான்.

ராஸ்: ஐயோ, இதனால் அவர்களுக்கு என்ன நன்மை?

மாக்டப்: கூலிக்காகச் செய்திருக்கிறார்கள். அரசருடைய இரு மக்களான மாக்கமும் டொனால்பெய்னும் கம்பியை நீட்டிவிட்டார்கள். இதை நோக்கம் போது சந்தேகம், திருட்டுத்தனமாக ஓடிப்போனவர்கள் மேல் விழுகிறது.

ராஸ்: இதுவும் இயல்புக்கு மாறானது. சிக்கனமற்று இயங்கும் பேராசையே, உன் உயிருக்கு ஆதராமாக இருப்பதையே நீ உண்டுவிடுவாய். அப்படியானால், அரச பதவி அநேகமாக மாக்பெத்துக்குக் கிட்டிவிடும் போல் தெரிகிறது.

மாக்டப்: அவரை அரசர் என்று குறிப்பிட்டாகிவிட்டதே. பட்டாபிஷேகத்துக்காக அவர் ஸ்கோன் நகரத்துக்குப் போயிருக்கிறார்.

ராஸ்: டங்கனுடைய உடல் எங்கேயிருக்கிறது?

மாக்டப்: கோல்ம்கில் தீவுக்கு அதைக் கொண்டு போய்விட்டார்கள்: அவருடைய முன்னோர்கள் புதைக்கப்பட்ட இடம் அதுதான். அவர்களுடைய எலும்புகள் பாதுகாக்கப்பட்டு வரும் இடம் அது.

ராஸ்: நீங்கள் ஸ்கோனுக்குப் போகிறீர்களா?

மாக்டப்: இல்லை, தம்பி, நான் பைப் போகிறேன்.

ராஸ்: நல்லது, நான் அங்கே போகிறேன்.

ROSS : Farewell, father.

Old Man : God's benison go with you;
and with those
That would make good of bad,
and friends of foes!
Exeunt

ACT III

SCENE I. Forres. The palace.

Enter BANQUO

BANQUO : Thou hast it now: king, Cawdor, Glamis, all,
As the weird women promised, and, I fear,
Thou play'dst most foully for't: yet it was said
It should not stand in thy posterity,
But that myself should be the root and father
Of many kings. If there come truth from them--
As upon thee, Macbeth, their speeches shine--
Why, by the verities on thee made good,
May they not be my oracles as well,
And set me up in hope? But hush! no more.
Sennet sounded. Enter MACBETH, as king, LADY MACBETH,
as queen, LENNOX, ROSS, Lords, Ladies, and Attendants

MACBETH : Here's our chief guest.

LADY MACBETH : If he had been forgotten,
It had been as a gap in our great feast,
And all-thing unbecoming.

மாக்க்டப்: ஆம், போய் வாருங்கள். அங்கே எல்லாம் சரியாக நடக்கிறதா என்று நீங்கள் பார்த்துக் கொள்ளலாம். பழைய ஆடையைப் போல் புத்தாடை உடம்போடு அவ்வளவு சொகுசாக ஒட்டிக்கொள்ளாதல்லவா?

ராஸ்: போய் வாருங்கள், ஐயா.

கிழவன்: கடவுள் உங்களுக்கு அருள்வாராக. தீமையிலிருந்து நன்மையையும், பகைவர்களிடமிருந்து நண்பர்களையும் உண்டாக்க விரும்பும் எல்லோருக்கும் கடவுள் அருள்வாராக. (எல்லோரும் போகிறார்கள்)

அங்கம் III

காட்சி 1

பாரஸ்

அரண்மனையில் ஓர் அறை. பாங்கோ வருகிறான்.

பாங்கோ: இப்பொழுது உனக்கு எல்லாம் கிடைத்துவிட்டது; அரசன், சிற்றரசன், க்ளாமிஸ்; அந்த விசித்திரப் பெண்கள், குறி சொன்னதெல்லாம் கிடைத்துவிட்டது. இது கிடைப்பதற்காக நீ எவ்வளவோ அக்கிரமம் செய்திருக்கிறாய் என்று ஐயறுகிறேன். எனினும் இந்தப் பதவியெல்லாம் உன் வழி வந்தவர்க்குக் கிடையாதென்றும், நானே பல வேந்தர்களுக்குத் தந்தையாகவும், மூல வேராகவும் இருப்பேன் என்றும் சொல்லப்பட்டது. அவர்களுடைய வாக்கு மாக்கெடுத்துக் பலித்தது போல், எனக்கும் பலிக்குமேயானால், அதில் உண்மையின் ஒளியிருக்கிறது. அவனுக்குப் பலித்தது, எனக்கு மாத்திரம் பலிக்காமலா போகும்? எனக்கு மாத்திரம், நம்பிக்கையும் எழுச்சியும் ஊட்டாமலா இருக்கும்? ஆனால், போதும் இதைப் பற்றிய பேச்சு. (கொம்பொலி முழுங்குகிறது. மாக்கெப்த், அரசகோலம் தாங்கி, தன் தேவியோடும், லென்னாகஸ், ராஸ், பிரபுக்கள், சீமாட்டிகள்,

MACBETH : To-night we hold a solemn supper sir,
And I'll request your presence.

BANQUO : Let your highness
Command upon me;
to the which my duties
Are with a most indissoluble tie
For ever knit.

MACBETH : Ride you this afternoon?

BANQUO : Ay, my good lord.

MACBETH : We should have else desired your good advice,
Which still hath been both grave and prosperous,
In this day's council; but we'll take to-morrow.
Is't far you ride?

BANQUO : As far, my lord,
as will fill up the time
'Twixt this and supper:
go not my horse the better,
I must become a borrower of the night
For a dark hour or twain.

MACBETH : Fail not our feast.

BANQUO : My lord, I will not.

MACBETH : We hear, our bloody cousins are bestow'd
In England and in Ireland, not confessing

பணியாட்கள் ஆகிறோருடனும் வருகிறான்)

மாக்: இதோ நம் தலைமை விருந்தினர்.

மாக். சீமாட்டி: அவரை மறப்போமேயானால், நம் பெருவிருந்திலே
ஒரு சொட்டை விழுந்தது போலாகும், எல்லாம் பொருத்தமற்றுப்
போய்விடும்.

மாக்: ஐயா, முறையாக ஒரு விருந்து நடத்தப் போகிறோம் இன்றிரவு.
நீங்கள் விருந்துக்கு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பாங்கோ: அரசருடைய கட்டளைக்குக் காத்திருக்கிறேன் நான்.
என்னுடைய கடமைகள் அரசருடைய ஆணையோடு என்றென்றும்
பிரிக்க முடியாதவாறு கட்டுண்டிருப்பன.

மாக்: பிற்பகலில் சவாரி போகிறீர்களா?

பாங்கோ: ஆம், உத்தமப் பிரபு.

மாக்: ஆக்கமும், உண்மையும் வாய்ந்த தங்கள்
ஆலோசனையை இன்றைய மந்திராலோசனை சபையில் கேட்க
வேண்டுமென்றிருந்தேன். ஆனால் நாளை கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
வெகு தூரம் சவாரி போகிறீர்களா?

பாங்கோ: பிரபு, இதிலிருந்து இரவு விருந்து வரை எவ்வளவு
நேரம் இருக்கிறதோ, அவ்வளவு நேரம் சவாரி செய்யலாம் என்ற
நினைக்கிறேன். என் குதிரை வேகமாகப் போகவில்லையென்றால்,
இருண்ட இரவினின்று இரண்டொரு மணி நேரம் நான் கடன்
வாங்க வேண்டியிருக்கும்.

மாக்: ஆனால், விருந்துக்குத் தப்பிவிடாதீர்கள்.

Their cruel parricide, filling their hearers
With strange invention: but of that to-morrow,
When therewithal we shall have cause of state
Craving us jointly. Hie you to horse: adieu,
Till you return at night.
Goes Fleance with you?

BANQUO : Ay, my good lord:
our time does call upon 's.

MACBETH : I wish your horses swift and sure of foot;
And so I do commend you to their backs. Farewell.

Exit BANQUO : Let every man be master of his time
Till seven at night: to make society
The sweeter welcome, we will keep ourself
Till supper-time alone: while then, God be with you!
Exeunt all but MACBETH, and an attendant
Sirrah, a word with you: attend those men
Our pleasure?

ATTENDANT : They are, my lord, without the palace gate.

MACBETH : Bring them before us.
Exit Attendant
To be thus is nothing;
But to be safely thus.
Our fears in Banquo
Stick deep; and in his royalty of nature
Reigns that which would be fear'd: 'tis much he dares;
And, to that dauntless temper of his mind,
He hath a wisdom that doth guide his valour

பாங்கோ: மாட்டேன், பிரபு.

மாக்: நம்முடைய கொலைகாரத் தம்பிகள் இங்கிலண்டிலும், அயர்லண்டிலும் இருந்துகொண்டு தம்முடைய குற்றத்தை ஒப்புக்கொள்ளாமலிருப்பதோடு, விசித்திரப் பொய்களைப் பரப்பிக் கொண்டிருப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறோம். அதைப்பற்றி நாளை பேசிக்கொள்வோம். அரசியல் காரியங்களைப் பற்றியும் நாம் கலந்து பேச வேண்டியிருக்கிறது. குதிரை ஏறிப்போய் வாருங்கள். இரவில் வந்துவிடுங்கள். ப்ளியான்ஸும் கூட வருகிறானா?

பாங்கோ: ஆம். பிரபு. எங்கள் இருவருக்கும் நேரமாகிவிட்டது.

மாக்: உங்கள் குதிரைகள் விரைவாகவும், உறுதியோடும் போகட்டும். அவைகளின் முதுகுகளில் ஏறுங்கள். போய் வாருங்கள்.

(பாங்கோ போகிறான்)

இனி, இரவு ஏழு மணி வரையில் ஒவ்வொருவரும், விரும்பியபடி பொழுது போக்குங்கள். பிரிந்து மறுபடியும் கூடும்போது, தோழமை இன்னும் இனிமையாயிருக்கும். விருந்து நேரம் வரையில் நாம் தனிமையாக இருப்போம், அதுவரையில் இறைவன் உங்களோடு உறைவானாக.

(பிரபுக்கள் போகிறார்கள்)

அடேய், உன்னோடு ஒரு வார்த்தை. அந்த ஆட்கள் பக்கத்தில் இருக்கிறார்களா?

பணியாள்: பிரபு, அரண்மனை வாசலுக்கு வெளியில் இருக்கிறார்கள்.

மாக்: அவர்களை நம் முன் கொண்டு வா.

இந்தப் பதவியில் அச்சமற்றிருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், இந்தப் பதவி ஒரு பயனும் அற்றது. பாங்கோவைப் பற்றி

To act in safety. There is none but he
 Whose being I do fear: and, under him,
 My Genius is rebuked; as, it is said,
 Mark Antony's was by Caesar.
 He chid the sisters
 When first they put the name of king upon me,
 And bade them speak to him:
 then prophet-like
 They hail'd him father to a line of kings:
 Upon my head they placed a fruitless crown,
 And put a barren sceptre in my gripe,
 Thence to be wrench'd with an unlineal hand,
 No son of mine succeeding.
 If 't be so, For Banquo's issue have
 I filed my mind;
 For them the gracious Duncan have I murder'd;
 Put rancours in the vessel of my peace
 Only for them; and mine eternal jewel
 Given to the common enemy of man,
 To make them kings,
 the seed of Banquo kings!
 Rather than so, come fate into the list.
 And champion me to the utterance! Who's there!
 Re-enter Attendant,
 with two Murderers
 Now go to the door, and stay there till we call.
 Exit Attendant
 Was it not yesterday we spoke together?
 First Murderer
 It was, so please your highness.

நமக்கிருக்கும், பயம் ஆழமானது. வேந்துக்குரிய இயல்பு அவனிடமிருக்கிறது. அதை நினைத்துத் தான் அஞ்ச வேண்டியிருக்கிறது. எதற்கும் துணிந்தவன் அவன்; அவனுடைய அச்சமற்ற உள்ளத்திலே, விவேகம் குடிக்கொண்டிருக்கிறது. அவனுடைய வீரத்தை அவனுடைய விவேகம் நடத்திச் செல்லுகிறபடியால், அது அவனுக்குப் பாதுகாவலாகவும் அமைந்திருக்கிறது. அவனைத் தவிர மற்றவன் எவனுக்கும் நான் அஞ்சவில்லை. சீசருக்கு முன் மார்க் அந்தோணியின் பெற்றி எப்படிக் குன்றிக்குறுகிப் போகுமோ, அதைப் போலவே, அவன் முன்னிலையில் என் பெற்றியும் குன்றிக் குறுகிப் போகிறது. அந்தச் சோதரிகள் எனக்கு அரச நாமம் சூட்டிய போது, அவன் அவர்களைக் கடிந்து பேசி, தன்னிடம் உரையாடும்படி அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டான். அப்போது, தீர்க்கதரிசிகளைப் போல, அவர்கள் "நீ ஒரு அரச பரம்பறைக்குத் தந்தை" என்று சொல்லி அவனை வாழ்த்தினார்கள்.

என் தலையிலே அவர்கள் ஒரு பயனீனாக் கிரீடத்தைச் சமத்தினார்கள், என் கையிலே ஒரு மலட்டுச் செங்கோலைச் செருகினார்கள்; என் வயிற்றுப் பிள்ளைகளுக்கு இவை கிடைக்காமல், என் வழியில் பிறக்காத எவனோ ஒருவனுடைய கை இவ்விரண்டையும் பிடுங்கிக் கொள்வதா? அப்படியானால், பாங்கோவின் மக்களுக்காகவா, நான் என் உள்ளத்தைத் தீட்டுப்படுத்திக் கொண்டேன்? அவர்களுக்காகவா அருள் கனியும் டங்கனைக் கொன்றேன்? அமைதி நிறைந்த என் இதய பாத்திரத்தினுள்ளே கொடிய வெளுப்பை ஊற்றினேனே, இதுவும் அவர்களுக்காகத்தானா? நித்திய ஆபரணமான என் ஆன்மாவை மனித இனத்தின் பகைவனிடம் ஒப்படைத்தேனே, அவர்களை அரசர்களாக்குவதற்காகவா? பாங்கோவின் வித்துக்களை அரசர்களாக்கவா? அப்படி நடப்பதைக் காட்டிலும், ஏ, விதியே! என்னோடு போராடப் போர்க்களத்துக்கு வா, இரண்டில் ஒன்றைப் பார்த்துவிடுவோம்; அங்கிருப்பது யார்?

(ஒரு பணியாளரும், இரண்டு கொலைகாரர்களும் வருகிறார்கள்)

MACBETH : Well then, now
 Have you consider'd of my speeches? Know
 That it was he in the times past which held you
 So under fortune,
 which you thought had been
 Our innocent self:
 this I made good to you
 In our last conference,
 pass'd in probation with you,
 How you were borne in hand, how cross'd,
 the instruments,
 Who wrought with them,
 and all things else that might
 To half a soul and to a notion crazed
 Say 'Thus did Banquo.'

First Murderer : You made it known to us.

MACBETH : I did so, and went further, which is now
 Our point of second meeting.
 Do you find your patience so predominant in your nature
 That you can let this go?
 Are you so gossell'd
 To pray for this good man and for his issue,
 Whose heavy hand hath bow'd you to the grave
 And beggar'd yours for ever?
 First Murderer
 We are men, my liege.

MACBETH : Ay, in the catalogue ye go for men;
 As hounds and greyhounds,

நீ வாசலுக்குப் போய் நில். நான் கூப்பிடும் வரை, அங்கேயே
 நிற்க வேண்டும்.

(பணியாள் போகிறான்)

நாம் கலந்து பேசியது நேற்றல்லவா?

கொலைகாரர்கள்: ஆம், பிரபு.

மாக்: சரி, அப்படியானால், என் பேச்சையெல்லாம் சிந்தித்துப்
 பார்த்திருப்பீர்கள். கடந்த காலத்தில் அவன்தான் உங்கள்
 ஆக்கத்தைக் கெடுத்தவன். குற்றமற்ற நான் அதற்குப்
 பெறுப்பென்று நீங்கள் தவறாக எண்ணியிருக்கிறீர்கள். இதைத்
 தெரிந்து கொள்ளுங்கள். நம்முடைய முந்திய கூட்டத்தில் இதை
 உங்களுக்குச் சான்று காட்டி நிலை நாட்டியிருக்கிறேன். நீங்கள்
 எவ்வாறு போலிப் பேச்சால் ஏமாற்றப்பட்டீர்கள், ஏமாற்றுவதற்கான
 கருவிகள் எவை, கருவிகளைப் பயன்படுத்தியவர் யார், என்ற
 இன்னோரன்ன கேள்விகளுக்கெல்லாம் விளக்கம் கொடுத்தேன்.
 இந்த விளக்கத்தைக் கேட்ட அரைகுறைப் பிறவிகளும்
 மந்தம் பிடித்த அசடுகளும் கூட, "இதெல்லாம் பாங்கோதான்
 செய்திருக்கிறான்" என்று முடிவு கட்டியிருப்பார்கள்.

முதல் கொலை: நீங்கள் அதை எங்களுக்குத் தெளிவுபடுத்தினீர்கள்.

மாக்: ஆம், அதற்கு மேலும் சொன்னேன். மேலும் சொன்னதைப்
 பற்றிப் பேசவே இப்போது கூடியிருக்கிறோம். இந்த வாய்ப்பை நழுவ
 விடும் அளவுக்கு உங்கள் உள்ளத்திலுள்ள பொறுமை அவ்வளவு
 மேலோங்கி நிற்கிறதா? உங்களைப் புதைக்குழிக்கே கொண்டு
 தள்ளி, உங்கள் மக்களை என்றென்றும் வறுமையிலாழ்த்திய இந்த
 நல்ல மனிதனுக்கும் அவனுடைய சந்ததிகளுக்கும் பிரார்த்தனை
 செய்யப்போகிறீர்களா? வேதப்படிப்பிலே அப்படி ஆழ்ந்தவர்களா
 நீங்கள்?

mongrels, spaniels, curs,
 Shoughs, water-rugs and demi-wolves, are cleft
 All by the name of dogs: the valued file
 Distinguishes the swift, the slow, the subtle,
 The housekeeper, the hunter, every one
 According to the gift which bounteous nature
 Hath in him closed;
 whereby he does receive
 Particular addition.
 from the bill
 That writes them all alike: and so of men.
 Now, if you have a station in the file,
 Not i' the worst rank of manhood, say 't;
 And I will put that business in your bosoms,
 Whose execution takes your enemy off,
 Grapples you to the heart and love of us,
 Who wear our health but sickly in his life,
 Which in his death were perfect.

Second Murderer : I am one, my liege,
 Whom the vile blows and buffets of the world
 Have so incensed that I am reckless what
 I do to spite the world.

First Murderer : And I another
 So weary with disasters, tugg'd with fortune,
 That I would set my lie on any chance,
 To mend it, or be rid on't.

MACBETH : Both of you
 Know Banquo was your enemy.

முதல் கொலை: நாங்கள் மனிதர்கள், பிரபு.

மாக்: ஆம். உங்களை மனிதர்கள் என்றே பட்டியலில் குறிப்பிட்டிருக்கிறது; வேட்டை நாய்கள், பட்டி நாய்கள், நாட்டு நாய்கள், ஜாதி நாய்கள், சொறி நாய்கள், மூளி நாய்கள், கலப்பு நாய்கள் எல்லாவற்றையும் நாய்கள் என்றே பொதுப்பட்டியலில் குறிப்பிட்டிருப்பது போல். ஆனால், விலைப்பேரேட்டிலே, ஒரு நாய்க்கும் மற்றொரு நாய்க்கும் வேறுபாடு என்ன என்பது குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. சுறுசுறுப்புள்ளது, அசமந்தம் பிடித்தது, நுண்ணறிவுள்ளது, வீடு காப்போன், வேட்டையாடுவோன் என்று பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. வளம்மிக்க இயற்கையன்னை ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு சிறப்பியல்பை நல்கியிருக்கிறாள். அச்சிறப்பியல்புக்குத் தக்கவாறெல்லாம் சிட்டையில் அதன் மதிப்பும் ஏறுகிறது, இதைப் போலத்தான் மனிதர்களும். பட்டியலில், ஆக்கம் கெட்ட மனிதர்களாக இல்லாமல், தனித்தகுதி பெற்றவர்களாக நீங்கள் பதியப்பட்டிருந்தால், சொல்லுங்கள். சொன்னால், அந்த வேலையை உங்களிடம் ஒப்படைப்பேன். வேலையைச் செய்து முடித்தால், உங்களுடைய பகைவன் தொலைந்து போவான்; அதோடு, நம்முடைய அன்போடும் இதயத்தோடும் நீங்கள் பிணைக்கப்படுவீர்கள். நாம் இப்போது நோயுண்டிருக்கிறோம், ஆனால் அவன் செத்தாலோ, நமக்குப் பூரண உடல் நலம் கிட்டிவிடும்.

இரண்டாவது கொலை: பிரபு, உலகத்தில் அடிபட்டு மிதிபட்டவன் நான். உலகம் எனக்குச் செய்திருக்கும் கொடுமையை நினைத்து சீறிக் கொந்தளித்துக் கொண்டு நிற்பவன். ஆகவே, இந்த உலகத்தைப் பழிக்குப் பழி வாங்க, எதையும் செய்யக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறேன்.

முதல் கொலை: நான் விதியோடு போராடி, பெருந்தொல்லைகளுக்கு ஆளாகிச் சோர்ந்து போனவன். இந்தச் சோர்விலே, என் உயிரையே பணயமாக வைத்துச்

Both Murderers : True, my lord.

MACBETH : So is he mine;
and in such bloody distance,
That every minute of his being thrusts
Against my near'st of life: and though I could
With barefaced power sweep him from my sight
And bid my will avouch it, yet I must not,
For certain friends that are both his and mine,
Whose loves I may not drop, but wail his fall
Who I myself struck down; and thence it is,
That I to your assistance do make love,
Masking the business from the common eye
For sundry weighty reasons.

Second Murderer : We shall, my lord,
Perform what you command us.

First Murderer : Though our lives-

MACBETH : Your spirits shine through you.
Within this hour at most
I will advise you where to plant yourselves;
Acquaint you with the perfect spy o' the time,
The moment on't; for't must be done to-night,
And something from the palace; always thought
That I require a clearness:
and with him--
To leave no rubs nor botches in the work--
Fleance his son, that keeps him company,
Whose absence is no less material to me

சூதாடத் தயாராயிருக்கிறேன்; ஒன்று, என் வாழ்வு திருந்தட்டும் அல்லது அடியோடு தொலையட்டும்.

மாக்: பாங்கோ உங்களுடைய பகைவன் என்பது உங்கள் இருவருக்கும் தெரியுமல்லவா?

கொலை: ஆம், பிரபு?

மாக்: அப்படியே எனக்கும் பகைவன் அவன். எனக்குப் பாழும் அயலான் அவன். அவன் உயிருடனிருக்கும் ஒவ்வொரு நிமிடமும் என் அந்தரங்க வாழ்வை அழுக்கிக் கொண்டு நிற்கிறது. என்னுடைய அதிகாரத்தின் வன்மையினால் அவனை என்னுடைய பார்வையினின்றும் தூர்த்துத் தள்ளிவிடலாம். அது என்னுடைய இச்சை என்று சொல்லிச் சாதித்துவிடலாம். ஆனாலும் நான் அப்படிச் செய்யக் கூடாது. ஏனென்றால், சிலர் அவனுக்கும் எனக்கும் நண்பர்களாயிருப்பவர்கள், தள்ளொண்ணாத அன்புடையவர்கள். நான் என் கையால் அவனைக் கொன்றால், அவன் சாவை நினைத்துப் புலம்புவார்கள். ஆகவேதான், உங்கள் உதவியை நான் நாடுகிறேன். ஊரார் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் இந்தச் செயலுக்குத் திரை போட்டு மூட வேண்டும். இதற்குத் தகுந்த காரணங்கள் இருக்கின்றன.

இரண்டாவது கொலை: பிரபு, நாங்கள் தங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்றுவோம்.

முதல் கொலை: எங்களுடைய உயிர் எப்படிப் போனாலும்.

மாக்: உங்கள் மூலமாக உங்கள் ஆன்மா மிளிக்கிறதே, ஒரு மணி நேரத்தில், நீங்கள் எங்கு காத்திருக்க வேண்டும் என்று உங்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லுவேன். எந்தக் கணத்தில் வேலையைச் சாய்க்க வேண்டும் என்று உளவறிந்து உங்களுக்குத் தெரிவிப்பேன், ஏனென்றால், இன்றிரவே காரியத்தை முடிக்க

Than is his father's, must embrace the fate
Of that dark hour.
Resolve yourselves apart:
I'll come to you anon.

Both Murderers : We are resolved, my lord.

MACBETH : I'll call upon you straight:
abide within.

Exeunt Murderers

It is concluded. Banquo, thy soul's flight,
If it find heaven, must find it out to-night.
Exit

SCENE II

The palace.

Enter LADY MACBETH and a Servant

LADY MACBETH : Is Banquo gone from court?

Servant : Ay, madam, but returns again to-night.

LADY MACBETH : Say to the king, I would attend his leisure
For a few words.

Servant : Madam, I will.

Exit

LADY MACBETH : Nought's had, all's spent,
Where our desire is got without content:

வேண்டும், அதுவும் அரண்மனைக்கக் கொஞ்ச தூரத்தில் நடந்தேற வேண்டும். என் மேல் சந்தேகம் ஏற்படா வண்ணம் செய்து தீர்க்க வேண்டும். அவனுடைய மகன், ப்ளியான்ஸ் இருக்கிறானே, அவனும் அவனோடு வருவான்; அவனைப் போக்கடிப்பதும் எனக்கு மிக அவசியம்; அவன் தந்தையைப் போக்கடிப்பது எவ்வளவு அவசியமோ அவ்வளவு அவசியம். அந்த இருண்ட நேரத்தில் அவனுக்கும் அதே கதி கிடைக்க வேண்டும். தனித்திருந்து ஒரு முடிவுக்கு வாருங்கள். நான் விரைவில் உங்களிடம் வருகிறேன்.

கொலை: நாங்கள் முடிவு கட்டிவிட்டோம், பிரபு.

மாக்: உங்களை நேரில் கூப்பிடுகிறேன். உள்ளேயிருங்கள்.

(கொலைகாரர்கள் போகிறார்கள்)

முடிந்தது காரியம்; பாங்கோ, உன்னுடைய ஆன்மா பறந்து சுவர்க்கத்தை அடைவதாயிருந்தால், இன்றிரவே அதை அடைய வேண்டும்.

காட்சி 2

அதே இடம். அரண்மனையில் இன்னொரு அறை.

மாக்பெத் சீமாட்டி, பணியாளோடு வருகிறாள்.

மாக். சீமாட்டி: பாங்கோ அரசவையிலிருந்து போய்விட்டாரா?

பணியாளர்: ஆம், அம்மணி, ஆனால் இன்றிரவு திரும்புகிறார்.

மாக். சீமாட்டி: அரசரிடம் போய் நான் அவரைச் சந்தித்து சில வார்த்தைகள் பேச விரும்புகிறேன் என்று சொல்.

பணியாளர்: அம்மணி, அப்படியே சொல்லுகிறேன்.

மாக். சீமாட்டி: நம் ஆசை நிறைவேறிய பின்னும் உள்ளத்தில் நிம்மதி இல்லையென்றால், ஆசை நிறைவேறியதன் மூலம்

'Tis safer to be that which we destroy
Than by destruction dwell in doubtful joy.
Enter MACBETH

How now, my lord! why do you keep alone,
Of sorriest fancies your companions making,
Using those thoughts which should indeed have died
With them they think on?
Things without all remedy
Should be without regard: what's done is done.

MACBETH : We have scotch'd the snake, not kill'd it:
She'll close and be herself,
whilst our poor malice
Remains in danger of her former tooth.
But let the frame of things disjoint, both the
worlds suffer,
Ere we will eat our meal in fear and sleep
In the affliction of these terrible dreams
That shake us nightly: better be with the dead,
Whom we, to gain our peace, have sent to peace,
Than on the torture of the mind to lie
In restless ecstasy. Duncan is in his grave;
After life's fitful fever he sleeps well;
Treason has done his worst: nor steel, nor poison,
Malice domestic, foreign levy, nothing,
Can touch him further.

LADY MACBETH : Come on;
Gentle my lord, sleek o'er your rugged looks;
Be bright and jovial among your guests to-night.

நமக்கும் கிட்டியது ஒன்றுமில்லை; எல்லாவற்றையும் இழந்ததுதான்
மிச்சம். நாம் ஒரு பொருளை அழித்து, அதனால் விளையும்
அமைதியற்ற இன்பத்தை அனுபவிப்பதைக்காட்டிலும், அழிபடும்
பொருளாயிருப்பது மேல்.
(மாக்பெத் வருகிறான்)

உங்களுக்கு எப்படி இருக்கிறது, பிரபு? ஏன் தனிமையிலிருக்கிறீர்கள்?
வேதனை தருகின்ற கற்பனைகளோடு தோழமை பூண்டும்,
செத்தவர்களோடு சாக வேண்டிய கருத்துக்களோடு
பழகிக்கொண்டுமிருப்பானேன்? திருத்த முடியாததை மறந்துவிட
வேண்டும், செய்தது செய்தாகிவிட்டது.

மாக்: பாம்பை நாம் புண்படுத்தியிருக்கிறோமேயொழிய
கொல்லவில்லை. புண் ஆறிய பின் அது மீண்டும் பழைய
ஆற்றலைப் பெற்றுவிடும்; கெடுதியைச் செய்த நமக்கு அதன்
விஷப் பல்லால் மறுபடியும் கேடு ஏற்படக்கூடும். கட்டுமானத்தில்
கட்டுண்டு நிற்கும் பொருள்கள் எல்லாம் கட்டுக் குலையட்டும்.
இம்மையும் மறுமையும் அலமந்து அல்லலுறட்டும். அஞ்சியஞ்சி
நாம் உணவு உண்பதும், இரவுதோறும் உறக்கத்தில் கொடிய
கனவுகளால் பீடிக்கப்படுவதும் இதை விட, செத்தவர்களோடு
நாம் சேர்ந்துவிடுவது மேல். நமக்கு அமைதி கிடைக்கும் என்று
நினைத்தல்லவா அவர்களைச் சாகடித்து அவர்களுக்கு அமைதி
கொடுத்திருக்கிறோம். இந்த மனம் நம்மை வதைத்து அமைதியற்ற
வெறியிலே நம்மைக் கிடத்திவிடுகிறதே! டங்கன் அவனுடைய
கல்லறைக்குள் இருக்கிறான். வாழ்க்கையென்ற வலிப்பு நிறைந்த
காய்ச்சல் ஓய்ந்து, அவன் சுகமாக உறங்குகிறான். துரோகம்
தன்னால் செய்யக்கூடிய கேட்டையெல்லாம் செய்து தீர்த்துவிட்டது;
ஈட்டியோ, நஞ்சோ, உள் நாட்டு வஞ்சனையோ, வெளிநாட்டின்
படையோ, ஒன்றுமே, இனி அவனைத் தொட முடியாது.

மாக். சீமாட்டி: இருக்கட்டும், அருமைப் பிரபு. உங்கள் குலைந்த
வதனத்தைத் திருத்திக்கொண்டு, இன்றிரவு வரப்போகும்

MACBETH : So shall I, love;
and so, I pray, be you:
Let your remembrance apply to Banquo;
Present him eminence,
both with eye and tongue:
Unsafe the while, that we
Must lave our honours in these flattering streams,
And make our faces vizards to our hearts,
Disguising what they are.

LADY MACBETH : You must leave this.

MACBETH : O, full of scorpions is my mind, dear wife!
Thou know'st that Banquo,
and his Fleance, lives.

LADY MACBETH : But in them nature's copy's not eterne.

MACBETH : There's comfort yet;
they are assailable;
Then be thou jocund: ere the bat hath flown
His cloister'd flight, ere to black Hecate's summons
The shard-borne beetle with his drowsy hums
Hath rung night's yawning peal, there shall be done
A deed of dreadful note.

LADY MACBETH : What's to be done?

MACBETH : Be innocent of the knowledge, dearest chuck,
Till thou applaud the deed.
Come, seeling night,

உங்கள் விருந்தாளிகளோடு கலகலப்பாகவும் மகிழ்வோடும் உறவாடுங்கள்.

மாக்பெத்: அப்படியே செய்கிறேன், அன்பே. நீயும் அப்படி இருக்க வேண்டும் என்ற வேண்டிக்கொள்கிறேன். பாங்கோவை நன்றாக கவனித்துக் கொள். உன் கண்ணாலும், நாவாலும், சிறந்த உபசாரம் அவனுக்குச் செய்ய வேண்டும். நாம் இருவரும் அபாயகரமான நிலைமையில், நம் கௌரவத்தை மறந்து முகஸ்துதி செய்ய வேண்டும். நமது இதயத்திலிருப்பதை மறைத்து நம் முகத்துக்குக் காட்டாமலிருக்க வேண்டும்.

மாக். சீமாட்டி: இதையெல்லாம் விட்டுவிடுங்கள்.

மாக்: ஐயோ, என் அருமை மனைவியே, என் உள்ளமெல்லாம் தேளாக இருக்கிறதே. பாங்கோவும் அவனுடைய ப்ளியான்ஸும் இன்னும் உயிரோடிருக்கிறார்கள், தெரியுமா.

மாக். சீமாட்டி: அவர்கள் என்றென்றைக்குமா இருக்கப் போகிறார்கள்?

மாக்: அவர்களும் தாக்குதற்குரியவர்கள் தான் என்று நினைக்கும்போது, கொஞ்சம் நிம்மதி ஏற்படுகிறது. ஆகையால், நீ சுகமாயிரு. இருண்ட மாடங்களில் பறக்கும் வெளவால் சிறகடித்து முடிப்பதற்கு முன், சாணியில் பிறக்கும் வண்டு முணுமுணுத்துக் கொண்டே, ஹெக்கேட்டின் கட்டளைப்படி, கங்குலின் கடைசிக் கொட்டாவி மணியை அடிப்பதற்கு முன், அச்சுறுத்தும் நிகழ்ச்சியொன்று நிகழப்போகிறது.

மாக். சீமாட்டி: என்ன நிகழப்போகிறது?

மாக்: என் காதல் குஞ்சே, செயல் நடந்த பின் நீ அதை மெச்சிப் பாராட்டப் போகிறாய். நடந்து முடியும் வரையில், அது

Scarf up the tender eye of pitiful day;
 And with thy bloody and invisible hand
 Cancel and tear to pieces that great bond
 Which keeps me pale! Light thickens; and the crow
 Makes wing to the rooky wood:
 Good things of day begin to droop and drowse;
 While night's black agents to their preys do rouse.
 Thou marvell'st at my words: but hold thee still;
 Things bad begun make strong themselves by ill.
 So, prithee, go with me.
 Exeunt

SCENE III.

A park near the palace.
 Enter three Murderers

First Murderer : But who did bid thee join with us?

Third Murderer : Macbeth.

Second Murderer : He needs not our mistrust,
 since he delivers
 Our offices and what we have to do
 To the direction just.

First Murderer : Then stand with us.
 The west yet glimmers with some streaks of day:
 Now spurs the lated traveller apace
 To gain the timely inn; and near approaches
 The subject of our watch.

என்னவென்று நீ தெரியாமலிரு. உணர்ச்சி மிக்க இரவே, வா, பரிவும் மென்மையும் நிறைந்த பகலின் கண்களைத் துணியால் கட்டு; குருதி தோய்ந்த, கண்ணுக்குத் தென்படாத உன் கையால் என்னைப் பயமுறுத்திக் கொண்டிருக்கும் அந்தப் பெருந்தளையைத் துண்டுதுண்டாகக் கிழித்தெறி; ஒறி மங்குகிறது; காட்டிலிருக்கும் கூட்டை நோக்கிக் காகம் சிறகடித்துச் செல்லுகிறது; பகலுக்கேயுரிய நல்லனவெல்லாம் உறங்கத் தலைசாய்க்கின்றன; இரவின் இருண்ட சக்திகள் விழித்துத் தம் இரையை நோக்கி முனைகின்றன. நீ என் பேச்சைக் கேட்டு வியப்படைகிறாய். ஆனால் கொஞ்சம் பொறுத்திருந்து பார். தொடங்கிவிட்ட தீயசெயல்கள் தீமையின் சக்தியால் வலுப்பெறுகின்றன. ஆகையால், நீ என்னோடு வா. (போகிறார்கள்)

காட்சி 3

அதே இடம். அரண்மனைக்குச் செல்லும் பாதையில் ஒரு பூங்கா. மூன்று கொலைகாரர்கள் வருகிறார்கள்.

முதல் கொலை: உன்னை யார் எங்களோடு சேரச் சொன்னது?

மூன்றாவது கொலை: மாக்பெத்.

இரண்டாவது கொலை: நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதைக் கணக்காகச் சொல்லுகிறான். நமக்கு இடப்பட்ட கட்டளைப்படியே சொல்லுகிறான். ஆகையால், அவனை ஐயுற வேண்டாம்.

முதல் கொலை: அப்படியானால், நீயும் எங்களோடு சேர்ந்து நில். மேற்கு வானத்தில் இன்னும் பகலின் கதிர்கள் விட்டுவிட்டு ஒளிர்கின்றன. காலந்தாழ்ந்து வரும் பிரயாணிகள் குதிரைகளை முடுக்குகிறார்கள், பொழுதோடு சத்திரம் போய்ச் சேர விரும்பி. நம் கவனத்துக்குரிய பொருளும் நெருங்கி வருகிறது.

Third Murderer : Hark! I hear horses.

BANQUO : [Within] Give us a light there, ho!

Second Murderer : Then 'tis he: the rest
That are within the note of expectation
Already are i' the court.

First Murderer : His horses go about.

Third Murderer : Almost a mile: but he does usually,
So all men do, from hence to the palace gate
Make it their walk.

Second Murderer : A light, a light!
Enter BANQUO, and FLEANCE with a torch

Third Murderer : 'Tis he.

First Murderer : Stand to't.

BANQUO : It will be rain to-night.

First Murderer : Let it come down.
They set upon BANQUO

BANQUO : O, treachery! Fly, good Fleance, fly, fly, fly!
Thou mayst revenge. O slave!
Dies. FLEANCE escapes

Third Murderer : Who did strike out the light?

மூன்றாவது கொலை: கவனி, இதோ குதிரைகளின் சப்தம்.

பாங்கோ (உள்ளிருந்து) ஏய், எங்களுக்கு ஒரு விளக்கைக் கொடு.

இரண்டாவது கொலை: அப்படியானால், அவர்தான் அது.
எதிர்பார்த்த மற்றவர்கள் எல்லோரும் அரண்மனை முன்றிலுக்கு
வந்துவிட்டார்கள்.

முதல் கொலை: அவருடைய குதிரைகள் போகின்றனவே.

மூன்றாவது கொலை: ஏறக்குறைய ஒரு மைல் இருக்கும். ஆனால்
அவர், மற்றவர்களைப் போலவே, இங்கிருந்து அரண்மனை வாசல்
வரையும் நடந்து போவதே வழக்கம்.
(பாங்கோவும் ப்ளியான்ஸும் தீவட்டியுடன் வருகிறார்கள்)

இரண்டாவது கொலை: ஒரு வெளிச்சம், ஒரு வெளிச்சம்.

முதல் கொலை: விடாதே.

பாங்கோ: இன்றிரவு மழை பெய்யும்.

முதல் கொலை: அது பெய்யட்டும்.
(பாங்கோவைத் தாக்குகிறார்கள்)

பாங்கோ: ஐயோ! துரோகம்!
அருமை ப்ளியான்ஸ், ஓடிவிடு, ஓடிவிடு, பழிக்குப் பழி வாங்கு.
அட அடிமையே!
(இறக்கிறான், ப்ளியான்ஸ் தப்பியோடிவிடுகிறான்)

மூன்றாவது கொலை: ஒளியை அணைத்தது யார்?

முதல் கொலை: செய்ய வேண்டிய முறை அப்படித்தானே?

First Murderer : Wast not the way?

Third Murderer : There's but one down; the son is fled.

Second Murderer : We have lost
Best half of our affair.

First Murderer : Well, let's away, and say how much is done.
Exeunt

SCENE IV.

The same. Hall in the palace.

A banquet prepared. Enter MACBETH,
LADY MACBETH, ROSS, LENNOX, Lords, and Attendants

MACBETH : You know your own degrees;
sit down: at first
And last the hearty welcome.

Lords : Thanks to your majesty.

MACBETH : Ourself will mingle with society,
And play the humble host.
Our hostess keeps her state, but in best time
We will require her welcome.

LADY MACBETH : Pronounce it for me,
sir, to all our friends;
For my heart speaks they are welcome.
First Murderer appears at the door

மூன்றாவது கொலை: ஒருத்தன் தான் கீழே கிடக்கிறான். மகன் தப்பியோடிவிட்டான்.

இரண்டாவது கொலை: காரியத்தில் சிறந்த பாதியைச் செய்யத் தவறிவிட்டோம்.

முதல் கொலை: சரி, நாம் போய், எவ்வளவைச் செய்து முடித்திருக்கிறோம் என்று சொல்லுவோம்.
(போகிறார்கள்)

காட்சி 4

அதே இடம் அரண்மனையில் கொலு மண்டபம்.
விருந்து பரிமாறப்பட்டிருக்கிறது. மாக்பெத், மாக். சீமாட்டி,
ராஸ், லென்னாக்ஸ், பிரபுக்கள், பணியாட்கள் வருகிறார்கள்.

மாக்: என்ன வரிசையில் உட்கார வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அமருங்கள், உங்கள் எல்லோருக்கும் நல்வரவு.

பிரபுக்கள்: மன்னருக்கு எங்கள் நன்றி.

மாக்: நாம் உங்களோடு அளவளாவிப் பணிவுடன் உங்களை உபசரிப்போம். நம்முடைய ராணி கொலு வீற்றிருக்கிறாள். வேண்டும் போது அவளையும் அழைத்துக்கொள்வோம்.

மாக். சீமாட்டி: ஐயா, எனக்காக, நம் நண்பர்கள் எல்லோருக்கும் நல்வரவு கூறுங்கள். என் இதயம் அவர்களை வரவேற்கிறது.

மாக்: பார், உளமார்ந்த நன்றியோடு அவர்கள் உன்னைப் போற்றுகிறார்கள்:

இரு மருங்கும் சம எண்ணிக்கையில் அமர்ந்திருக்கிறார்கள்; நான் இங்கே நடுவில் அமர்கிறேன்.

MACBETH : See, they encounter
thee with their hearts' thanks.
Both sides are even: here I'll sit i' the midst:
Be large in mirth; anon we'll drink a measure
The table round.
Approaching the door
There's blood on thy face.

First Murderer : 'Tis Banquo's then.

MACBETH : 'Tis better thee without than he within.
Is he dispatch'd?

First Murderer : My lord, his throat is cut; that I did for him.

MACBETH : Thou art the best o' the cut-throats: yet he's good
That did the like for Fleance: if thou didst it,
Thou art the nonpareil.

First Murderer : Most royal sir,
Fleance is 'scaped.

MACBETH : Then comes my fit again: I had else been perfect,
Whole as the marble, founded as the rock,
As broad and general as the casing air:
But now I am cabin'd, cribb'd, confined, bound in
To saucy doubts and fears. But Banquo's safe?

First Murderer : Ay, my good lord: safe in a ditch he bides,
With twenty trenched gashes on his head;
The least a death to nature.

(கதவருகில் ஒரு கொலைகாரன் வந்து நிற்கிறான்)
கலகலப்பாக இருங்கள். மேஜையைச் சுற்றி மதுவைப் பரிமாறி
அருந்துவோம்.
உன் முகத்தில் ரத்தம் இருக்கிறதே.

கொலைகாரன்: அப்படியானால், அது பாங்கோவின் ரத்தம்.

மாக்: அவன் உள்ளே இருப்பதைக்காட்டிலும் நீ வெளியே இருப்பது
மேல். அவனைத் தீர்த்தாகிவிட்டதா?

கொலை: பிரபு, அவன் கழுத்தை வெட்டியாகிவிட்டது. நான்
அவனுக்குச் செய்தது அது.

மாக்: கழுத்து வெட்டிகளில் சிறந்தவன் நீ. ஆனாலும்,
ப்ளியான்ஸுக்கு இவ்வாறு செய்தவனும் நல்லவன்தான்; நீ
அதையும் செய்திருந்தால், சரிநிகர் சமானம் அற்றவன் நீ.

கொலை: அரசே, ப்ளியான்ஸ் தப்பியோடிவிட்டான்.

மாக்: அப்படியானால், மறுபடியும் எனக்கு ஜன்னி வரும்.
மற்றப்படி, பூரணமாய், சலவைக்கல் போல, முழுமையாய்,
பாறையைப் போல, நிலைத்தவனாய், காற்றைப் போல, சர்வ
வியாபியாய் இருந்திருப்பேன். ஆனால், இப்பொழுதோ,
சிறையுண்டு, அழுக்குண்டு, திணறுண்டு, திகைப்போடும்
பயத்தோடும் கட்டுண்டு நிற்கிறேன். பாங்கோவாவது அபாயமற்றுப்
போனானல்லவா?

கொலை: ஆம், பிரபு. அபாயமற்றுச் சாக்கடையிலே கிடக்கிறான்,
இருபது ஆழமான தலைக் காயங்களோடு ஒவ்வொன்றுமே
சாகடிக்கப் போதுமானது.

MACBETH : Thanks for that:

There the grown serpent lies; the worm that's fled
Hath nature that in time will venom breed,
No teeth for the present. Get thee gone: to-morrow
We'll hear, ourselves, again.
Exit Murderer

LADY MACBETH : My royal lord,

You do not give the cheer: the feast is sold
That is not often vouch'd, while 'tis a-making,
'Tis given with welcome: to feed were best at home;
From thence the sauce to meat is ceremony;
Meeting were bare without it.

MACBETH : Sweet remembrancer!

Now, good digestion wait on appetite,
And health on both!

LENNOX : May't please your highness sit.

The GHOST OF BANQUO enters,
and sits in MACBETH's place

MACBETH : Here had we now our country's honour roof'd,

Were the graced person of our Banquo present;
Who may I rather challenge for unkindness
Than pity for mischance!

ROSS : His absence, sir,

Lays blame upon his promise. Please't your highness
To grace us with your royal company.

மாக்: அப்படிச் செய்ததற்கு நன்றி. முற்றின பாம்பு அங்கே கிடக்கிறது. ஓடிப்போன குட்டிப் பாம்புக்கு நாளாவட்டத்தில் நஞ்சு முளைக்கும், இப்பொழுது பல் இல்லை. நீ போய்விடு, நாளை நாம் பேசிக்கொள்வோம்.
(கொலைகாரன் போகிறான்)

மாக். சீமாட்டி: பிரபு, விருந்திலே நீங்கள் கலகலப்பாக இல்லை. இன்முகத்தோடு விருந்தாளிகளை உபசரிக்கவில்லையென்றால், விருந்து விருந்தாகாது, விலைக்குப் போடுகிற உணவாகிவிடும். உணவருந்துவதென்றால், ஒவ்வொருவனும் அவனவன் வீட்டிலே செய்வதே மேல். வீட்டைவிட்டு வந்தவனுக்கு விருந்திலே சுவையைக் கொடுப்பது நாம் செய்யும் உபசாரம்தான். உபசாரமில்லையென்றால், விருந்து வெறிச்சோடிப் போகிறது. (பாங்கோவின் ஆவி வந்து மாக் பெத்தின் ஆசனத்தில் அமருகிறது)

மாக்: இதை நினைவுறுத்திய இனிய பெண்ணே, பசியைப் பொறுத்திருக்கிறது ஜீரணம்; இரண்டையும் பொறுத்திருக்கிறது உடல் நலம்.

லென்னாக்ஸ்: தயவு செய்து அமர வேண்டும், அரசே.

மாக்: சால்பு மிக்க பாங்கோ மாத்திரம் இங்கு வந்திருந்தால், நம் நாட்டிலுள்ள பெரியோர்கள் எல்லோருமே இங்கு வந்துவிட்டார்கள் என்று பெருமைப்பட்டிருக்கலாம். வரவில்லையே என்று அவரிடம் இரக்கங்காட்டுவதைக்காட்டிலும் அவருடைய அன்பின்மைக்காக அவரைக் கண்டிக்கவே தோன்றுகிறது.

ராஸ்: ஐயா, அவர் வராமையால், வாக்குத் தவறிய குற்றம் அவரைச் சாரும். அரசரோடு ஊடாடும் பெருமை எங்களுக்குக் கிடைக்கக்கூடாதா?

MACBETH : The table's full.

LENNOX : Here is a place reserved, sir.

MACBETH : Where?

LENNOX : Here, my good lord. What is't that moves your highness?

MACBETH : Which of you have done this?

Lords

What, my good lord?

MACBETH : Thou canst not say I did it: never shake Thy gory locks at me.

ROSS : Gentlemen, rise: his highness is not well.

LADY MACBETH : Sit, worthy friends:

my lord is often thus,

And hath been from his youth:

pray you, keep seat;

The fit is momentary; upon a thought

He will again be well: if much you note him,

You shall offend him and extend his passion:

Feed, and regard him not. Are you a man?

MACBETH : Ay, and a bold one,

that dare look on that

Which might appal the devil.

மாக்: மேஜையைச் சுற்றியுள்ள ஆசனங்கள் எல்லாம் நிறைந்திருக்கின்றனவே.

லென்னாக்ஸ்: இதோ தங்களுக்கென்று ஒதுக்கி வைக்கப்பட்ட இடம் இருக்கிறதே.

மாக்: எங்கே?

லென்னாக்ஸ்: இதோ, உத்தமப் பிரபு. தங்களைப் பரபரப்படையச் செய்வது எது?

மாக்: இதைச் செய்தது உங்களில் யார்?

பிரபுக்கள்: எதைப் பிரபு?

மாக்: நான் அதைச் செய்தேன் என்று உன்னால் சொல்ல முடியாது. என்னை நோக்கி, உன் குருதி தோய்ந்த தலையை ஆட்டாதே.

ராஸ்: கனவான்களே, எழுங்கள். அரசருக்கு உடல் நலம் இல்லை.

மாக். சீமாட்டி: அமருங்கள், அருமை நண்பர்களே. என் பிரபுவுக்கு இப்படி அடிக்கடி வருவதுண்டு இளமைப் பருவத்திலிருந்தே இது இருந்துகொண்டிருக்கிறது. தயவு செய்து அமருங்கள்.

இந்த வலிப்பு கொஞ்ச நேரந்தானிருக்கும். சிந்தனை வேகத்தில்

அது குணமாகிவிடும். நீங்கள் அவரை அதிகமாக கவனித்தால்

அவரை அவமதிப்பதாக நினைப்பார், நோயும் நீடிக்கும். அவரை

கவனிக்காமல் நீங்கள் உணவருந்துங்கள். (மாக்பெத்தைப் பார்த்து)

நீங்கள் ஒரு ஆடவன்தானா?

மாக்: ஆம், பேயையே அஞ்ச வைக்கும் அதைப்

பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறேனே, ஆகையால் நான் துணிச்சல்

நிறைந்த ஆடவன்.

LADY MACBETH : O proper stuff!

This is the very painting of your fear:

This is the air-drawn dagger which, you said,
Led you to Duncan. O, these flaws and starts,
Impostors to true fear, would well become

A woman's story at a winter's fire,
Authorized by her grandam. Shame itself!

Why do you make such faces? When all's done,
You look but on a stool.

MACBETH : Prithee, see there! behold! look! lo!
how say you?

Why, what care I? If thou canst nod, speak too.
If charnel-houses and our graves must send

Those that we bury back, our monuments
Shall be the maws of kites.

GHOST OF BANQUO vanishes

LADY MACBETH : What, quite unmann'd in folly?

MACBETH : If I stand here, I saw him.

LADY MACBETH : Fie, for shame!

MACBETH : Blood hath been shed ere now,
i' the olden time,
Ere human statute purged the gentle weal;
Ay, and since too, murders have been perform'd
Too terrible for the ear:
the times have been,
That, when the brains were out,

மாக். சீமாட்டி: அழகு, அழகு! இது உங்களுடைய அச்சத்தின் ஓவியத்தைத் தவிர வேறல்ல. டங்கனிடம் ஏதோ உங்களை இட்டுச் சென்றதாகச் சொன்னீர்களே, அந்தக் குத்தீட்டி, காற்றால் வரைந்த குத்தீட்டி, அதுதான் இது. இந்தக் குறைபாடுகளும் திகிலும் அச்சத்தின் மாறுவேடங்களே; மாரிக் காலத்தில் குளிர் காய்ந்து கொண்டிருக்கும் போது சொல்லக்கூடிய அத்தைப் பாட்டிக் கதைகளைப் போன்றவை. வெட்கமாயில்லையா, ஏன் முகத்தை இப்படி வலிக்கிறீர்கள்? பார்க்கப் போனால், உங்கள் கண் உற்று நோக்குவதெல்லாம் ஒரு முக்காலியைத்தான்.

மாக்: இல்லையம்மா, அங்கே பார், உற்று நோக்கு இப்பொழுது என்ன சொல்கிறாய்? ஏன்? எனக்கென்ன? நீ தலையை ஆட்ட முடியுமானால், உன்னால் பேசுவந்தான் முடியும். நம்மால் கல்லறையில் புதைக்கப்படுகிறவர்களைக் கல்லறைகள் திரும்பவும் நம்மிடம் அனுப்புவது என்று ஏற்பட்டுவிட்டால், பருந்துகளின் வயிறுதான் நமக்குச் சமாதியாக அமைய வேண்டும்.
(ஆவி மறைகிறது)

மாக். சீமாட்டி: என்ன? அசட்டுத்தனத்தில் ஆண்மையே அற்றுப்போய்விட்டதா?

மாக்பெத்: நான் இங்கு நிற்பது உண்மையானால், நாக் அவனைப் பார்த்ததும் உண்மை.

மாக். சீமாட்டி: வெட்கமில்லை, வெட்கம்!

மாக்: மனிதன் சட்டங்களை யுண்டாக்கிச் சமுதாயத்தைச் சீர்திருத்துவதற்கு முன், ரத்தம் சிந்தப்பட்டிருக்கிறது; அதற்குப் பின்னும் எத்தனையோ கொலைகள் நடந்திருக்கின்றன, செவி கொண்டு கேட்க முடியாத கொலைகள் அவை. மூளை சிதறுண்டு வெளியே வரும், ஆசாமி சாவான், அதோடு எல்லாம் முடிந்தது

the man would die,
And there an end; but now they rise again,
With twenty mortal murders on their crowns,
And push us from our stools: this is more strange
Than such a murder is.

LADY MACBETH : My worthy lord,
Your noble friends do lack you.

MACBETH : I do forget.
Do not muse at me,
my most worthy friends,
I have a strange infirmity, which is nothing
To those that know me.
Come, love and health to all;
Then I'll sit down.
Give me some wine; fill full.

I drink to the general joy o' the whole table,
And to our dear friend Banquo, whom we miss;
Would he were here! to all, and him, we thirst,
And all to all.

Lords : Our duties, and the pledge.
Re-enter GHOST OF BANQUO

MACBETH : Avaunt! and quit my sight!
let the earth hide thee!
Thy bones are marrowless, thy blood is cold;
Thou hast no speculation in those eyes
Which thou dost glare with!

என்று சொல்லக்கூடிய காலம் இருந்தது. ஆனால், இப்பொழுதோ, இருபது மரணத்தை விளைவிக்கக்கூடிய காயங்களைத் தலையில் தாங்கிக்கொண்டு அவர்கள் திரும்பவும் உயிர்த்து எழுந்துவிடுகிறார்கள், அதோடு நம் ஆசனத்திலிருந்து நம்மைத் தள்ளுகிறார்கள்; இத்தகைய கொலைக்காட்டிலும் இது மிகுந்த விந்தையாயிருக்கிறது.

மாக். சீமாட்டி: என் அருமைப் பிரபு, பெருங்குடியில் பிறந்த உங்கள் அன்பர்கள் உங்களை நாடி நிற்கிறார்கள்.

மாக்: நான் மறந்துதான் போனேன்; பெருமதிப்புக்குரிய நண்பர்களே, என்னை நினைத்துக் கலங்காதீர்கள். ஒரு விநோதமான நோய் என்னைப் பீடித்திருக்கிறது. இதையறிந்தவர்கள் என் நிலையைப் பொருட்படுத்த மாட்டார்கள். வாருங்கள், எல்லோருக்கும் அன்பும் உடல் நலமும் கிடைக்கட்டும். நான் அமருகிறேன். எனக்குக் கொஞ்சம் மதுவைக் கொடுங்கள், கோப்பை நிறைய நிரப்புங்கள். இங்கு வந்திருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் இன்பமாயிருக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்தி நான் மதுவருந்துகிறேன். நமது இனிய நண்பர், பாங்கோ, இங்கில்லாதது ஒரு குறை. அவர் வந்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும்; அவரையும் வாழ்த்தி மதுவருந்துகிறேன். அவருக்கும் எல்லோருக்கும் எல்லா நலமும் கிடைக்க வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன்.

பிரபுக்கள்: தங்களுக்குக் கடமைப்பட்டவர்கள் நாங்கள் என்று வாக்குறுதி சொல்லுகிறோம்.

(ஆவி வருகிறது)

மாக்: போய்விடு, என் பார்வையைவிட்டு அகன்று விடு. பூமி உன்னை மறைத்துக் கொள்ளட்டும். உன்னுடைய எலும்புகள் சத்தற்றவை, உன்னுடைய ரத்தம் குளிர்ந்து போய்விட்டது. முறைத்துப் பார்க்கும் உன் கண்களில் உணர்வில்லை.

LADY MACBETH : Think of this, good peers,
But as a thing of custom: 'tis no other;
Only it spoils the pleasure of the time.

MACBETH : What man dare, I dare:
Approach thou like the rugged Russian bear,
The arm'd rhinoceros, or the Hyrcan tiger;
Take any shape but that, and my firm nerves
Shall never tremble: or be alive again,
And dare me to the desert with thy sword;
If trembling I inhabit then, protest me
The baby of a girl. Hence, horrible shadow!
Unreal mockery, hence!

GHOST OF BANQUO vanishes

Why, so: being gone,
I am a man again. Pray you, sit still.

LADY MACBETH : You have displaced the mirth,
broke the good meeting,
With most admired disorder.

MACBETH : Can such things be,
And overcome us like a summer's cloud,
Without our special wonder? You make me strange
Even to the disposition that I owe,
When now I think you can behold such sights,
And keep the natural ruby of your cheeks,
When mine is blanched with fear.

ROSS : What sights, my lord?

மாக். சீமாட்டி: அருமைப் பிரபுக்களே, இது வாடிக்கையாக வரும் நோய் என்று தெரிந்து கொள்ளுங்கள், வேறொன்றுமில்லை. ஆனால், அது நம் களியாட்டத்தைப் பாழாக்கி விட்டது என்பது உண்மைதான்.

மாக்: மனிதன் துணிவதெல்லாம் நானும் துணிவேன். நீ இந்த உருவத்தை மாத்திரம் தவிர்த்துவிட்டு எந்த உருவத்தில் அணுகினாலும் சரி, ரஷ்யக்கரடியாய் வந்தாலும் சரி, கொம்பு முளைத்த காண்டாமிருகமாக வந்தாலும் சரி, ஹிரிக்கேனியாவிலுள்ள வேங்கையாக வந்தாலும் சரி, என் நரம்பு ஒருகாலும் நடுங்காது. வேண்டுமென்றால், திரும்பவும் உயிர் பெற்று வந்து, வாட்போர் ஆட்ப் பாலைவனத்துக்கு வா என்று என்னை அறை கூவி அழை. அப்பொழுது நான் நடுக்கத்தால் போராடத் திகைத்தால், பேதையின் பதுமையென்று எனக்குப் பெயரிடு. பயங்கரமான நிழலே! போய் விடு. உண்மையற்ற கேலிக்கூத்தே! போய்விடு. என்ன இது! அது போனதும் நான் மறுபடியும் மனிதனாகிவிட்டேனே; அமைதியாக அமர்ந்திருங்கள்.

மாக். சீமாட்டி: உங்களுடைய வியப்புக்குரிய குழப்பத்தால், இங்குள்ள உல்லாசத்தைக் கெடுத்து விட்டீர்கள், இங்கிதமான இந்தக் கூட்டத்தைக் குலைத்துவிட்டீர்கள்.

மாக்: கோடைக் காலத்து மேகம், நமக்கு வியப்பை உண்டாக்காமல் நம்மைத் தாண்டிச் சென்று விடுகிறது. அப்படி வியக்காமல் நாம் விடக்கூடிய காரியமா இது? உன் கன்னத்திலுள்ள இயல்பான சிவப்பு, இந்தக் காட்சிகளைக் காணும்போதும், சிறிதும் மாறாமல் இருக்கிறதே. என்னுடைய கன்னங்களோ அச்சத்தால் வெளுத்துப் போய் விட்டன. உன் நிலையைப் பார்க்கும் போது, என்னுடைய இயல்பு எனக்கே விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது.

ராஸ்: என்ன காட்சிகள், பிரபு?

LADY MACBETH : I pray you, speak not; he grows worse and worse;

Question enrages him. At once, good night:
Stand not upon the order of your going,
But go at once.

LENNOX : Good night; and better health
Attend his majesty!

LADY MACBETH : A kind good night to all!
Exeunt all but MACBETH and LADY MACBETH

MACBETH : It will have blood; they say,
blood will have blood:

Stones have been known to move and trees to speak;
Augurs and understood relations have
By magot-pies and choughs and rooks brought forth
The secret'st man of blood.
What is the night?

LADY MACBETH : Almost at odds with morning,
which is which.

MACBETH : How say'st thou,
that Macduff denies his person
At our great bidding?

LADY MACBETH : Did you send to him, sir?

MACBETH : I hear it by the way; but I will send:
There's not a one of them but in his house

மாக். சீமாட்டி: தயவு செய்து அவரோடு பேசாதே; அவர் நிலைமை மோசமாய்க்கொண்டே போகிறது; கேள்வி அவருக்குச் சீற்றத்தைக் கொடுக்கிறது. உடனே போய்விடுங்கள். வரிசைக் கிரமத்தில் போகவேண்டும் என்று சடங்கை ஒதுக்கிவிட்டு, உடனே போய்விடுங்கள்.

லென்னாக்ஸ்: வந்தனம்; அரசருக்கு உடல் நலம் உண்டாகட்டும்.

மாக். சீமாட்டி: எல்லோருக்கும் வந்தனம். போய் வாருங்கள்.
(பிரபுக்கள் போகிறார்கள்)

மாக்: அதற்கு ரத்தபலி வேண்டுமாம். ரத்தம் ரத்தத்தை விரும்புகிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். கற்கள் இடம் விட்டு இடம் பெயர்வதையும், மரங்கள் பேசுவதையும் பற்றி அறிந்திருக்கிறோம். அண்டங்காக்கைகளும், நீர்க்காக்கைகளும், நிமித்தங்கள் காட்டியும், காரணகாரியத் தொடர்புகளை விளக்கியும், பரம ரகசியமாகக் கொலை செய்தவனைக்கூடக் காட்டிக் கொடுத்திருக்கின்றன. இரவில் என்ன நேரம் இருக்கும்?

மாக். சீமாட்டி: இரவு விடியற்காலத்தோடு கலந்து மயங்கம் நேரம் இது.

மாக்: நாம் கட்டளையிட்டும் நம் முன் மாக்டப் வர மறுக்கிறானே, அதைப் பற்றி நீ என்ன சொல்லுகிறாய்?

மாக். சீமாட்டி: நீங்கள் அவனுக்கு அழைப்பு அனுப்பினீர்களா?

மாக்: தற்செயலாகக் கேள்விப்பட்டேன், ஆனால், அவனுக்கு அனுப்பவேன். ஒருவன் பாக்கியில்லாமல் ஒவ்வொருவனுடைய வீட்டிலும் ஒரு கூலியாள் வைத்திருக்கிறேன். நாளை அந்த மாயச் சோதரிகளைப் பார்க்கப் போகிறேன். அவர்கள் மேலும்

I keep a servant fee'd. I will to-morrow,
And betimes I will, to the weird sisters:
More shall they speak; for now I am bent to know,
By the worst means, the worst. For mine own good,
All causes shall give way: I am in blood
Stepp'd in so far that, should I wade no more,
Returning were as tedious as go o'er:
Strange things I have in head, that will to hand;
Which must be acted ere they may be scann'd.

LADY MACBETH : You lack the season of all natures, sleep.

MACBETH : Come, we'll to sleep.

My strange and self-abuse

Is the initiate fear that wants hard use:

We are yet but young in deed.

Exeunt

SCENE V.

A Heath.

Thunder. Enter the three Witches
meeting HECATE

First Witch : Why, how now, Hecate! you look angrily.

HECATE : Have I not reason, beldams as you are,

Saucy and overbold? How did you dare

To trade and traffic with Macbeth

In riddles and affairs of death;

And I, the mistress of your charms,

குறி சொல்லுவார்கள். எவ்வளவு மோசமான நிகழ்ச்சிகள் நிகழப் போகின்றன என்பதை நான் தெரியவே வேண்டும், மோசமான தந்திரங்களைக் கையாண்டாவது அதைத் தெரிந்துகொள்ளப் போகிறேன். என்னுடைய நலத்துக்காக, மற்றக் காரியங்கள் எல்லாம் ஒதுங்கி நிற்க வேண்டும். இரத்த வெள்ளத்தில் வெகு ஆழமாக இறங்கிவிட்டேன். இந்த வெள்ளத்தில் முன் செல்ல மறுத்தேனேயானால், பின் செல்லும் காரியம் முன் செல்லுவதைக் காட்டிலும் தொல்லை தரும். என் மண்டைக்குள்ளே எத்தனையோ விநோதமான எண்ணங்கள் அலைமோதுகின்றன. அவற்றை அலகிட்டு ஆராய்ச்சி செய்யாமல் செயலாக்கிவிட வேண்டும்.

மாக். சீமாட்டி: இயற்கையைப் பக்குவப்படுத்துவது உறக்கம், உங்களுக்குத் தேவையானது உறக்கமே.

மாக்: வா, நாம் உறங்கப் பேவோம். தீய வழிகளில் தீகை பெறுகிறவன் அச்சத்தால் குழப்பம் அடைகிறான். தீமையைச் செய்து செய்து, முதிர்ந்துவிட்டால், அச்சம் அற்றுப் போகும். நாம் செயலில் இன்னும் இளமைப் பருவத்திலேயே இருக்கிறோம். (போகிறார்கள்)

காட்சி 5

வெம்பரப்பு

இடி இடிக்கிறது. மாயக்காரிகள் மூவரும் வந்து
ஹெக்கேட்டை சந்திக்கிறார்கள்.

முதல் மாய: ஹெக்கேட், நீ ஏன் இப்படிச் சீற்றத்துடன் பார்க்கிறாய்?

ஹெக்: திமிர்கொண்ட துணிச்சல் கிழடுகளே, சீற்றங்கொள்வதற்கு எனக்குக் காரணமில்லாமலா இருக்கிறது? மரணாபத்தான காரியங்களைப் பற்றிப் புதிர்போட்டு மாக்கெத்தோடு வாணிபம் செய்தீர்களே, உங்களுக்கு எவ்வளவு துணிச்சல்! உங்களுடைய

The close contriver of all harms,
 Was never call'd to bear my part,
 Or show the glory of our art?
 And, which is worse, all you have done
 Hath been but for a wayward son,
 Spiteful and wrathful, who, as others do,
 Loves for his own ends, not for you.
 But make amends now: get you gone,
 And at the pit of Acheron
 Meet me i' the morning: thither he
 Will come to know his destiny:
 Your vessels and your spells provide,
 Your charms and every thing beside.
 I am for the air; this night I'll spend
 Unto a dismal and a fatal end:
 Great business must be wrought ere noon:
 Upon the corner of the moon
 There hangs a vaporous drop profound;
 I'll catch it ere it come to ground:
 And that distill'd by magic sleights
 Shall raise such artificial sprites
 As by the strength of their illusion
 Shall draw him on to his confusion:
 He shall spurn fate, scorn death, and bear
 He hopes 'bove wisdom, grace and fear:
 And you all know, security
 Is mortals' chiefest enemy.
 Music and a song within:
 'Come away, come away,' & c
 Hark! I am call'd; my little spirit, see,
 Sits in a foggy cloud, and stays for me.
 Exit

குறளி வேலைகளுக்கெல்லாம் எஜமானியாக இருக்கும் எனக்கு,
 தீமைகளையெல்லாம் அந்தரங்கமாக நடத்தி வைக்கும் எனக்கு,
 இந்தக் காரியங்களிலே நீங்கள் ஒரு பங்கும் கொடுக்கவில்லையே.
 நம்முடைய கலையின் பெருமையைக் காட்டுவதற்கு எனக்கு
 ஒரு வாய்ப்பும் தரவில்லையே. மானக்கேடான காரியம்
 என்னவென்றால், நீங்கள் செய்த செயல் எல்லாம் ஒரு நிலையற்ற
 மகனுக்காக. பழி வளர்ப்பவன் அவன், சினம் மிகுந்தவன்.
 உங்களுக்காக அவன் உங்களை நேசிக்கவில்லை. தன் காரியம்
 கைகூடுவதற்காக அவன் உங்களை நேசிக்கிறான். மற்றவர்களைப்
 போன்றவன்தான் அவனும். ஆனால், இப்பொழுதாவது, உங்களைத்
 திருத்திக்கொள்ளுங்கள். போய்விடுங்கள். அக்கெரோன்
 பள்ளத்தில் என்னை நாளைக் காலையில் சந்தியங்கள். தன்
 விதியைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்வதற்காக அவன் அங்கு
 வருவான். உங்கள் பாத்திரங்கள், மந்திரங்கள். தாயத்துக்கள்,
 மற்ற தட்டுமுட்டுகளோடு வாருங்கள். நான் காற்றோடிருப்பவன்.
 ஒரு பயங்கர நிகழ்ச்சியை நிகழ்த்தி இன்றிரவைக் கழிக்கப்
 போகிறேன். பெருங்காரியங்களை நண்பகலுக்கு முன் செய்து
 முடிக்க வேண்டும். சந்திரனுடைய விளிம்பிலே சித்துக்கள் நிறைந்த
 ஒரு மாயத்துளி தொங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அது பூமியில்
 விழுவதற்கு முன் நான் அதைப் பிடிப்பேன். பிடித்து, அதிலிருந்து
 ஒரு மாந்திரீக கஷாயம் இறக்குவேன். அந்தக் கஷாயத்திலிருந்து
 தோன்றும் செயற்கைப் பேய்கள் அவனுக்கு ஒரு மாய மயக்கத்தைக்
 கொடுத்து அவனுடைய குழப்பத்துக்கு அவனை இழுத்துச்
 செல்லும்; அவன் விதியை அவமதிப்பான், சாவை அலகூதியம்
 செய்வான். விவேகம், அருள், அச்சம், இம்மூன்றையும் கடந்து
 நிற்கும் அவனுடைய பேராசை. கவனமின்மையே மனிதனுடைய
 முக்கிய பகை என்று உங்கள் எல்லோருக்கும் தெரியுமே.
 (இசையும் பாட்டும்; "வந்துவிடு, வந்துவிடு" என்ற பாடல் உள்ளே
 கேட்கிறது)
 இதோ, என்னை அழைக்கிறார்கள். என் குஞ்சுப் பிசாசு ஒரு மங்கல்
 மேகத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு எனக்காகக் காத்திருக்கிறது.
 (போகிறாள்)

First Witch : Come, let's make haste;
she'll soon be back again.

Exeunt

SCENE VI

Forres. The palace.

Enter LENNOX and another Lord

LENNOX : My former speeches have but hit your thoughts,
Which can interpret further:

only, I say, Things have been strangely borne.

The gracious Duncan

Was pitied of Macbeth:

marry, he was dead:

And the right-valiant Banquo walk'd too late;

Whom, you may say, if't please you,

Fleance kill'd, For Fleance fled:

men must not walk too late.

Who cannot want the thought how monstrous

It was for Malcolm and for Donalbain

To kill their gracious father? damned fact!

How it did grieve Macbeth!

did he not straight

In pious rage the two delinquents tear,

That were the slaves of drink and thralls of sleep?

Was not that nobly done?

Ay, and wisely too;

For 'twould have anger'd any heart alive

To hear the men deny't. So that, I say,

He has borne all things well: and I do think

That had he Duncan's sons under his key--

முதல் மாயக்காரி: வாருங்கள், நாம் விரைந்து போக வேண்டும்.
அவள் விரைவில் திரும்பிவிடுவாள்.

(போகிறார்கள்)

காட்சி 6

பாரெஸ் அரண்மனையில் ஒரு அறை.

லென்னாக்ஸும் இன்னொரு பிரபுவும் வருகிறார்கள்.

லென்னாக்ஸ்: நான் முன்பே சொன்னதெல்லாம் உங்கள் சிந்தனையைத் தாக்கி, சிந்தனைக்கு விளக்கம் கொடுத்திருக்கும்.

விஷயங்கள் விபரீதமாக நடந்து கொண்டிருக்கின்றன

என்பதைத்தான் சொல்லுகிறேன். பெற்றியிற் சிறந்த டங்கனிடம்

மாக்கபெத் பரிவு காட்டினார். ஆனால், அவர் இறந்தார். வீரம் செறிந்த

பாங்கோ காலம் தாழ்ந்து வெளியே போனார். வேண்டுமானால்,

ப்ளியான்ஸ் அவரைக் கொன்றான் என்று சொல்லிக் கொள்ளலாம்,

ஏனென்றால் ப்ளியான்ஸ் ஓடியொளிந்து கொண்டான். மாக்கபெத்,

டொனால்பெய்னும் அவர்களுடைய அன்புத் தந்தையை

அக்கிரமமாகக் கொன்றிருப்பார்களா என்று நினைக்கிறவர்கள்

காலந்தாழ்ந்து வெளியே போகக் கூடாது. அந்தக் கொலை

மாக்கபெத்தை எவ்வளவு வேதனைக்குள்ளாக்கிவிட்டது என்பதும்

உண்மை. போதைக்கு அடிமைகளாய், உறக்கத்தில் கட்டுண்டு

கிடந்த அவ்விரு குற்றவாளிகளையும் மாக்கபெத் புனிதமான

சீற்றங்கொண்டு, உடனடியாகக் கிழித்தெறியவில்லையா?

ஆம். அவர் செய்கையில் விவேகமும் இருக்கிறது. ஏனெனில்,

அவர்கள் உயிருடனிருந்து தம் குற்றத்தை மறுத்திருந்தால்,

அதைக் கேள்வியுற்ற எந்த இதயமும் வெஞ்சினமுற்றிருக்கும்.

ஆகவேதான், நான் சொல்லுகிறேன், அவர் எல்லாவற்றையும் நன்கு

பொறுத்துக்கொண்டிருந்திருக்கிறார். டங்கனுடைய மக்கள் அவர்

கைக்குக் கிட்டுவார்களேயானால், இறைவன் கருணையால்,

கிட்டாமலிருக்க வேண்டும் கிட்டுவார்களேயானால், தந்தையைக்

கொல்வதன் பயன் என்ன என்பதை அவர்கள் கண்டுகொள்வார்கள்.

As, an't please heaven, he shall not--they
should find
What 'twere to kill a father; so should Fleance.
But, peace! for from broad words and 'cause he fail'd
His presence at the tyrant's feast, I hear
Macduff lives in disgrace: sir, can you tell
Where he bestows himself?

Lord : The son of Duncan,
From whom this tyrant holds the due of birth
Lives in the English court, and is received
Of the most pious Edward with such grace
That the malevolence of fortune nothing
Takes from his high respect: thither Macduff
Is gone to pray the holy king, upon his aid
To wake Northumberland and warlike Siward:
That, by the help of these--with Him above
To ratify the work--we may again
Give to our tables meat, sleep to our nights,
Free from our feasts and banquets bloody knives,
Do faithful homage and receive free honours:
All which we pine for now: and this report
Hath so exasperate the king that he
Prepares for some attempt of war.

LENNOX : Sent he to Macduff?

Lord : He did: and with an absolute 'Sir, not I,'
The cloudy messenger turns me his back,
And hums, as who should say 'You'll rue the time
That clogs me with this answer.'

ப்ளியான்ஸும் அப்படியேதான். நாவடக்கமின்றிப் பேசியதாலும், கொடுங்கோலனுடைய விருந்துக்கு வரத் தவறியதாலும், மாக்டப் இகழ்ச்சிக்குள்ளாகியிருக்கிறார் என்று கேள்விபடுகிறேன். ஐயா, அவர் எங்கிருக்கிறார் என்று உங்களால் சொல்ல முடியுமா?

பிரபு: டங்கள் மகனுடைய பிறப்புரிமையை இந்தக் கொடுங்கோலன் பிடுங்கிக்கொண்டான். அவன் இங்கிலண்ட் அரசருடைய அரண்மனையில் குடியிருக்கிறான். சிறந்த பக்தனாகிய எட்வர்ட் அரசர் அவனுக்குச் சிறந்த உபசாரம் செய்து ஆதரித்து வருகிறார். விதியால் அவனுக்கு ஏற்பட்ட கேட்டை அவர் சிறிதும் பொருட்படுத்தாது, அவனை மதித்துப் பேணுகிறார், அங்கு மாக்டப் போயிருக்கிறார்; பக்தி நிறைந்த அரசரிடம் கோரி, அவருடைய உதவியால் நார்தம்பர்லன்ட் பிரபுவையும், போர் வீரன் சீவர்டையும் தூண்டுவதற்காகப் போயிருக்கிறார். அவர்களுடைய உதவியாலும், மேலேயிருக்கும் இறைவனுடைய அருளாலும், நம்முடைய மேஜையிருக்கும் இறைவனுடைய அருளாலும், நம்முடைய மேஜைக்கு நல்ல உணவும், நம்முடைய இரவுகளில் நமக்கு நல்ல உறக்கமும், நம்முடைய விருந்துகளுக்கு, ரத்தம் தோய்ந்த கத்திகளினின்றும் விடுதலையும் கிடைக்கலாம். அரசருக்கு உண்மையோடு உழைத்து, மாசற்ற சிறப்பைப் பெறுவோம். இவையெல்லாவற்றையும் நினைத்து இப்பொழுது ஏங்கிக்கொண்டிருக்கிறோம். இந்தச் செய்தியெல்லாம் கேட்டு அலமந்து போன அரசர் போர் முயற்சிகள் செய்துகொண்டிருக்கிறார்.

லென்: மாக்டப்பை அவர் அழைத்திருந்தாரா?

பிரபு: அழைக்கத்தான் செய்தார். ஆனால், "ஐயா, நானாவது வருவதாவது" என்று சொல்லி அவர் உறுதியோடு மறுத்துவிட்டார். அழைக்கப் போனவன் தன் முதுகைத் திருப்பிக்கொண்டு முணுமுணுத்தான். "இப்படி விடை கூறிய நேரத்தை நினைத்து நீர் வருந்தப் போகிறீர்" என்று சொல்வது போல இருந்தது முணுமுணுப்பு.

LENNOX : And that well might
Advise him to a caution,
to hold what distance
His wisdom can provide.
Some holy angel
Fly to the court of England and unfold
His message ere he come,
that a swift blessing
May soon return to this our suffering country
Under a hand accursed!

Lord : I'll send my prayers with him.
Exeunt

ACT IV SCENE I

A cavern. In the middle,
a boiling cauldron.
Thunder. Enter the three Witches

First Witch : Thrice the brinded cat hath mew'd.

Second Witch : Thrice and once the
hedge-pig whined.

Third Witch : Harpier cries 'Tis time, 'tis time.

First Witch : Round about the cauldron go;
In the poison'd entrails throw.
Toad, that under cold stone

லென்: அதிலிருந்து அவர் உணர்ந்திருக்க வேண்டும், வெகுதூரத்தில் ஒதுங்கி இருப்பது நலம் என்று. புனிதமான கந்தர்வன் ஒருவன் இங்கிலாந்தின் அரசவைக்குப் பறந்து போய், அவர் வருவதற்கு முன்னால் இதைச் சொன்னால் நல்லது: அதாவது, பாழும் கொடுங்கோலனது கையில் அகப்பட்டு இன்னல்படும் நம் நாட்டுக்கு விரைவில் நல்வாழ்வு கிட்ட வேண்டும் என்று.

பிரபு: என்னுடைய பிரார்த்தனையும் அவரைத் தொடர்ந்து செல்லும். (போகிறார்கள்)

அங்கம் IV காட்சி 1

இருண்ட குகை நடுவில் ஒரு அண்டா
கொதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இடி இடிக்கிறது.
மூன்று மாயக்காரிகள் வருகிறார்கள்.

முதல் மாயக்காரி: சூடு போட்ட பூனை
மூணு மியாவ் போட்டது.

இரண்டாவது மாயக்: மூணு, மேலும் ஒன்று
முள்ளம் பன்றி செருமிச்சு.

மூன்றாவது மாயக்: 'நேரமாச்சு நேரம்' என்று
பெண்பி சாக அலறுச்சு.

முதல் மாயக்: கொப்ப றையைச் சுற்றிவா
கொட்ட தனில் நச்சீரல்,
ஈரக் கல்லுக் கிடுக்கிலே
முப்பத் தோரு ராப்பகல்

Days and nights has thirty-one
Swelter'd venom sleeping got,
Boil thou first i' the charmed pot.

ALL : Double, double toil and trouble;
Fire burn, and cauldron bubble.

Second Witch : Fillet of a fenny snake,
In the cauldron boil and bake;
Eye of newt and toe of frog,
Wool of bat and tongue of dog,
Adder's fork and blind-worm's sting,
Lizard's leg and owlet's wing,
For a charm of powerful trouble,
Like a hell-broth boil and bubble.

ALL : Double, double toil and trouble;
Fire burn and cauldron bubble.

Third Witch : Scale of dragon,
tooth of wolf,
Witches' mummy, maw and gulf
Of the ravin'd salt-sea shark,
Root of hemlock digg'd i' the dark,
Liver of blaspheming Jew,
Gall of goat, and slips of yew
Silver'd in the moon's eclipse,
Nose of Turk and Tartar's lips,
Finger of birth-strangled babe
Ditch-deliver'd by a drab,
Make the gruel thick and slab:

முனைந்து றங்கித் தேரையே,
வேர்வை நஞ்சை இறக்கினாய்,
வேகு நீயே முதலிலே,
மாய மந்தர்ச சட்டியிலே.

எல்லோரும்: ஒண்ணுக்கு ரெண்டு
உவத்திரவம் பண்ணு.
தீயே, எரி!
கொப்பறை, கொதி!

இரண்டாவது மாயக்: சாரைப் பாம்பின் சுண்டிய சதையே,
ஒணான் கண்ணே, தவளை விரலே,
வெளவால் மயிரே, நாயின் நாக்கே,
குருட்டுப் புழுவின் கோணற் கொடுக்கே,
எட்டடி வீரியன் தன்கவர் நாவே,
பல்லிக் காலே, ஆந்தைச் சிறகே,
நரகக் குழம்பு போலே, நீங்கள்
நசிந்து வெந்து மசிந்து கொதியுங்கள்,
சூனிய மைக்கு வீரியம் ஊட்டவே.

எல்லோரும்: ஒண்ணுக்கு ரெண்டு
உவத்திரவம் பண்ணு.
தீயே, எரி!
கொப்பறை, கொதி!

மூன்றாவது மாயக்: காற்கோடன் செதிளே, ஓநாய்ப் பல்லே,
சூனியப் பாவையே, குருகே, நாரையே,
உப்புக் கடலின் சுறாயின் ஈரலே,
இருளில் கீண்டிய பச்சநாவி வேரே,
ஆட்டின் குடலே,
இறைவற் பழிக்கும் யூதனின் ஈரலே,

Add thereto a tiger's chaudron,
For the ingredients of our cauldron.

ALL : Double, double toil and trouble;
Fire burn and cauldron bubble.

Second Witch : Cool it with a baboon's blood,
Then the charm is firm and good.
Enter HECATE to the other three Witches

HECATE : O well done!

I commend your pains;
And every one shall share i' the gains;
And now about the cauldron sing,
Live elves and fairies in a ring,
Enchanting all that you put in.

Music and a song:
'Black spirits,' & c
HECATE retires

Second Witch : By the pricking of my thumbs,
Something wicked this way comes.
Open, locks,
Whoever knocks!
Enter MACBETH

MACBETH : How now, you secret,
black, and midnight hags!
What is't you do?

ALL : A deed without a name.

சந்திர கிரகணம் தன்னில் உரித்த
'யூ' மரப் பட்டையே,
துருக்கன் மூக்கே, தூர்த்தன் உதடே,
சோரம் போனாள் தூம்பில் பெற்றுச்
சங்கை நெரித்துச் சடுதியில் எறிந்த
சிசுவின் விரலே,
எல்லோரும் நீங்கள் இணைந்து வெந்து
குழம்பு இறுகி முறுகச் செய்வீர்,
கொப்பறைச் சரக்கில் கொடும்புலி இரத்தம்
கொட்டிடு வீரே.

எல்லோரும்: ஒண்ணுக்கு ரெண்டு
உவத்திரவம் பண்ணு.
தீயே, எரி!
கொப்பறை, கொதி!

இரண்டாவது மாயக்: மந்திக் குருதி அதிலூற்றி
மாயக் குழம்பைக் குளிரவைத்தால்,
பந்தித் திறுகிப் பலனளிக்கும்.
(ஹெக்கேட் வருகிறாள்)

ஹெக்கேட்: சபாஷ்! நீங்கள் பட்ட பாட்டுக்காக உங்களை
மெச்சுகிறேன்; லாபத்தில் எல்லோருக்கும் பங்குண்டு. அண்டாவைச்
சுற்றி, இப்பொழுது, வட்ட வளையமாக நில்லுங்கள். வன
தேவதைகளைப் போலப் பாடுங்கள். உள்ளே போடுவதையெல்லாம்
மந்திரித்துப் போடுங்கள்.

இரண்டாவது: என் கட்டை விரலில் சுரீர் என்று குத்துகிறது.
கயமை நிறைந்த ஏதோ ஒன்று இவ்வழி வருகிறது. யார்
தட்டினாலும், பூட்டுக்களே, திறவுங்கள்.
(மாக்பெத் வருகிறாள்)

MACBETH : I conjure you,
by that which you profess,
Howe'er you come to know it,
answer me:
Though you untie the winds and let them fight
Against the churches; though the yesty waves
Confound and swallow navigation up;
Though bladed corn be lodged and trees blown down;
Though castles topple on their warders' heads;
Though palaces and pyramids do slope
Their heads to their foundations;
though the treasure
Of nature's germens tumble all together,
Even till destruction sicken; answer me
To what I ask you.

First Witch : Speak.

Second Witch : Demand.

Third Witch : We'll answer.

First Witch : Say, if thou'dst rather
hear it from our mouths,
Or from our masters?

MACBETH : Call 'em; let me see 'em.

First Witch : Pour in sow's blood,
that hath eaten
Her nine farrow; grease that's sweaten

மாக்: நள்ளிரவுக் கள்ளிகளே! ரகசியக் கிழடுகளே! என்ன செய்துகொண்டிருக்கிறீர்கள்?

எல்லோரும்: ஒரு பெயரற்ற செயல்.

மாக்: நீங்கள் பயிலும் கலையின் மேல் ஆணையிட்டுக் கேட்கிறேன், விடை தாருங்கள். காற்றுக்களை அவிழ்த்துவிட்டு, கோயில்களோடு அவைகளைப் போரிடச் செய்கிறவர்கள் நீங்கள். கொந்தளிக்கும் அலைகளை ஏவிவிட்டு, கப்பல்களைத் திணறச் செய்து, பின் அக்கப்பல்களையே களளீகரம் செய்கிறவர்கள் நீங்கள்; அறுவடைக்குப் பக்குவமான கதிர்கள் சரிந்தாலும், மரங்கள் விழுந்தாலும், அரண்மனைகள் அல்லாடி இடிந்து காவற்காரர்கள் தலைமேல் விழுந்தாலும், கோபுரங்கள் தலை கவிழ்ந்து அஸ்திவாரத்தோடு முட்டினாலும், மனிதஇனத்தின் வித்தே தவிடுபொடியாகி அழிந்துபட்டாலும், நான் கேட்கும் கேள்விகளுக்கு நீங்கள் விடை சொல்லவே வேண்டும்.

முதலாவது: பேசு.

இரண்டாவது: கேளு.

மூன்றாவது: நாங்கள் விடையிறுப்போம்.

முதலாவது: எங்கள் வாயால் சொல்ல வேண்டுமா அல்லது எங்களுடைய நேத்தாக்கள் வாக்கைக் கேட்க விரும்புகிறாயா? சொல்.

மாக்: அவர்களைக் கூப்பிடுங்கள். நான் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டும்.

முதலாவது: தன் ஒன்பது குட்டிகளையும் தின்று தீர்த்த பன்றியின் இரத்தத்தை ஊற்றுங்கள். கொலைகாரனின் தசையிலிருந்து

From the murderer's gibbet throw
Into the flame.

ALL : Come, high or low;
Thyself and office deftly show!
Thunder. First Apparition: an armed Head

MACBETH : Tell me, thou unknown power,--

First Witch : He knows thy thought:
Hear his speech, but say thou nought.

First Apparition : Macbeth! Macbeth! Macbeth!
beware Macduff;
Beware the thane of Fife. Dismiss me. Enough.
Descends

MACBETH : Whate'er thou art,
for thy good caution, thanks;
Thou hast harp'd my fear aright: but one
word more,--

First Witch : He will not be commanded: here's another,
More potent than the first.
Thunder. Second Apparition:
A bloody Child

Second Apparition : Macbeth! Macbeth! Macbeth!

MACBETH : Had I three ears, I'd hear thee.

வேர்த்து வரும் கொழுப்பை ஓமத்திலிடுங்கள்.

எல்லோரும்: மேலோரானாலும் சரி, கீழோரானாலும் சரி, வாருங்கள்.
உங்கள் கைவரிசைகளைக் காட்டுங்கள்.
(இடி இடிக்கிறது. கவசமணிந்த மாயத்தலை ஒன்று தோன்றுகிறது)

மாக்: அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட சக்தியே, எனக்குச் சொல்லு.

முதல் மாயக்காரி: உன் உள்ளத்திலுள்ளது அவனுக்குத் தெரியும்.
அவன் பேச்சைக் கேளு, ஆனால் நீ ஒன்றும் பேசாதே.

தோன்றிய தலை: மாக்பெத், மாக்பெத், மாக்பெத், மாக்டப்பிடம்
எச்சரிக்கையாயிரு. பைப் சிற்றரசனிடம் எச்சரிக்கையாயிரு.
போதும், என்னைப் போகவிடு.
(தோற்றம் இறங்குகிறது)

மாக்: நீ யாராயிருந்தாலும் சரி. உன்னுடைய எச்சரிக்கைக்கு
நன்றி. என் அச்சத்தை நன்றாகத் தொட்டுக் காட்டிவிட்டாய்.
இன்னும் ஒரு வார்த்தை.

முதல் மாயக்காரி: அவனுக்குக் கட்டளையிடக் கூடாது.
முதலாவதைக் காட்டிலும் சக்தி வாய்ந்த இன்னொரு தோற்றம்,
இதோ!

(இடி இடிக்கிறது)
(இரண்டாவது தோற்றம், குருதி தோய்ந்த ஒரு குழந்தை
தோன்றுகிறது)

இரண்டாவது தோற்றம்: மாக்பெத், மாக்பெத், மாக்பெத்.

மாக்: எனக்கு மூன்று செவிகள் இருந்தாலும் உன்னைக்
கேட்பேன்.

Second Apparition : Be bloody, bold,
and resolute; laugh to scorn
The power of man, for none of woman born
Shall harm Macbeth.
Descends

MACBETH : Then live, Macduff:
what need I fear of thee?
But yet I'll make assurance double sure,
And take a bond of fate: thou shalt not live;
That I may tell pale-hearted fear it lies,
And sleep in spite of thunder.
Thunder. Third Apparition:
a Child crowned, with a tree in his hand
What is this
That rises like the issue of a king,
And wears upon his baby-brow the round
And top of sovereignty?

ALL : Listen, but speak not to't.
Third Apparition
Be lion-mettled, proud; and take no care
Who chafes, who frets,
or where conspirers are:
Macbeth shall never vanquish'd be until
Great Birnam wood to high Dunsinane hill
Shall come against him.
Descends

MACBETH : That will never be
Who can impress the forest, bid the tree

இரண்டாவது தோற்றம்: கொலை செய், துணிச்சலாயிரு, உறுதியோடிரு; மனிதனுடைய சக்திகளைப் பார்த்து எள்ளி நகையாடு. ஏனெனில், பெண் வயிற்றிலிருந்து பிறந்தவன் எவனாலும் மாக்கெடுத்துக்கு தீங்கிழைக்க முடியாது. (தோற்றம் கீழிறங்குகிறது)

மாக்: அப்படியானால், உயிரோடிரு, மாக்கட்ப். உன்னைக் கண்டு நான் அஞ்சத் தேவையில்லை. ஆனால், இரட்டிப்பு உறுதி ஏற்படுவதற்காக விதியிடமிருந்து ஜாமீன் பத்திரம் வாங்கிக்கொள்வேன். நீ உயிரோடிருக்கக் கூடாது. நீ செத்தால்தான், சோகை பிடித்த அச்சத்தைப் பார்த்து, "நீ பொய் சொல்லுகிறாய்" என்று நான் சொல்ல முடியும்; அதோடு, இடி இடித்துக் கொண்டிருந்தாலும், நான் தூங்க முடியும்.

(இடி, இடிக்கிது. கிரீடம் அணிந்த ஒரு குழந்தை கையில் ஒரு மரத்தோடு காட்சியளிக்கிறது)
ஒரு அரசனுடைய குழந்தையைப் போல, தன் மென்மையான தலையிலே கிரீடத்தைத் தாங்கி, எழுகிறதே இது. வேந்துக்கே உரிய சின்னமான, திரண்டு உருண்டு உயர்ந்த மகுடத்தைத் தன் இளத்தலையில் தாங்கி வருகிறதே இது.

எல்லோரும்: காது கொடுத்துக் கேள்; அதோடு பேசாதே.

மூன்றாவது தோற்றம்: சிங்க ஏறு போல் வீறுகொண்டிரு. எவன் உரைசுகிறான், எவன் சீறுகிறான், சதி செய்கிறவன் எங்கிருக்கிறான் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் கவலைப்படாதே. விரிந்த பர்னம் கானகம், மாக்கெத்தை எதிர்த்து, உயர்ந்த டன்சினேன் மலைக்கு வரும் வரையில், மாக்கெத்துக்குத் தோல்வி என்பதே கிடையாது. (தோற்றம் கீழிறங்குகிறது)

மாக்: அது ஒரு நாளும் நடக்கப் போவதில்லை. கானகத்துக்குக்

Unfix his earth-bound root?
 Sweet bodements! good!
 Rebellion's head, rise never till the wood
 Of Birnam rise, and our high-placed Macbeth
 Shall live the lease of nature, pay his breath
 To time and mortal custom.
 Yet my heart
 Throbs to know one thing:
 tell me, if your art
 Can tell so much: shall Banquo's issue ever
 Reign in this kingdom?

ALL : Seek to know no more.

MACBETH : I will be satisfied: deny me this,
 And an eternal curse fall on you! Let me know.
 Why sinks that cauldron?
 and what noise is this?
 Hautboys

First Witch : Show!

Second Witch : Show!

Third Witch : Show!

ALL : Show his eyes, and grieve his heart;
 Come like shadows, so depart!
 A show of Eight Kings,
 the last with a glass in his hand;
 GHOST OF BANQUO following

கட்டளையிட்டு யாரால் அதை வேலை வாங்க முடியும்? பூமியில் வேரூன்றி நிற்கும் மரத்தைப் பார்த்து, "வேரினின்றும் பிய்த்துக் கொண்டு வா" என்று யாரால் கட்டளை போட முடியும்? இனிவரப் போவதைப் பற்றிய குறிகள் இனிப்பாகவே இருக்கின்றன. பர்னம் கானகம் எழுந்து நடக்கும் வரையில் கலகம் தலைதூக்காது. உன்னதமான பதவிலிருக்கும் நம் மாக்பெத், இயற்கையோடு செந்துகொண்ட கட்டுக்குத்தகை ஒப்பந்தம் முடியும் வரை, வாழ்வான்; அவனுக்கு ஏற்பட்ட காலத்தின் கடைசி மூச்சு வரை, வாழ்வான்; வாடிக்கையான மனிதன் எவ்வளவு காலம் வாழ முடியுமோ, அவ்வளவு காலமும் வாழ்வான். ஆனாலும், ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்வதற்காக என் நெஞ்சம் துடித்துக்கொண்டிருக்கிறது. உன்னுடைய கலை மூலம் இவ்வளவு சொல்ல முடிகிறதே, பாங்கோவின் சந்ததிகள் இந்நாட்டை ஆளப் போகிறார்களா என்ற கேள்விக்கும் பதில் சொல்.

எல்லோரும்: மேலும் அறிய ஆசைப்படாதே.

மாக்: என்னைத் திருப்தி செய்யத்தான் வேண்டும். மறுத்தால், நித்தியமான சாபத்துக்கு நீங்கள் ஆளாவீர்கள். எனக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள். அந்த அண்டா ஏன் அமுங்கிக் கொண்டே போகிறது? என்ன சப்தம் இது?

முதலாவது மாயக்காரி: காட்டு.

இரண்டாவது மாயக்காரி: காட்டு.

மூன்றாவது மாயக்காரி: காட்டு.

எல்லோரும்: அவன் கண்ணுக்குக் காட்டி, இதயத்தை வருத்து. நிழல்கள் போல் வந்து, நிழல்கள் போல், மறை. (எட்டு அரசர்கள் காட்சி கொடுக்கிறார்கள். எட்டாவது அரசன்

MACBETH : Thou art too like the spirit of Banquo: down!
 Thy crown does sear mine eye-balls.
 And thy hair, Thou other gold-bound brow,
 is like the first. A third is like the former.
 Filthy hags! Why do you show me this?
 A fourth! Start, eyes!
 What, will the line stretch out
 to the crack of doom?
 Another yet! A seventh!
 I'll see no more: And yet the eighth
 appears, who bears a glass
 Which shows me many more; and some I see
 That two-fold balls and treble scepters carry:
 Horrible sight! Now, I see, 'tis true;
 For the blood-bolter'd Banquo smiles upon me,
 And points at them for his.
 Apparitions vanish
 What, is this so?

First Witch : Ay, sir, all this is so: but why
 Stands Macbeth thus amazedly?
 Come, sisters, cheer we up his sprites,
 And show the best of our delights:
 I'll charm the air to give a sound,
 While you perform your antic round:
 That this great king may kindly say,
 Our duties did his welcome pay.
 Music. The witches dance and
 then vanish, with HECATE

கையில் ஒரு கண்ணாடி இருக்கிறது. பாங்கோ கடைசியில் தோன்றுகின்றான்)

மாக்: நீ பாங்கோவின் ஆவியையே ஒத்திருக்கிறாய், ஒழிந்துபோ. உன்னுடைய கிரீடம் என் கண்களைக் குத்திக் குடைந்து எரிச்சலூட்டுகிறது.

தலையிலே இன்னொரு செம்பொன் மகுடத்தைத் தாங்கி நிற்கிறாயே, உன்னுடைய தலைமயிர், முதலிருப்பவனை யொத்திருக்கிறது; மூன்றாவது ஆள் முந்தினவனைப் போலிருக்கிறான். அட்டுப்பிடித்த கிழடுகளே, எதற்காக இதை எனக்குக் காட்டுகிறீர்கள்? நாலாவது? கண்களே, பிதுங்குங்கள்! என்ன, இந்தப் பரம்பரை ஊழிக் காலம் வரை தொடர்ந்து அரசு செலுத்துமா? இன்னொன்றா? ஏழாவது? நான் இனி இதைப் பாரேன். எட்டாவது வேறா? அது ஒரு கண்ணாடி வைத்திருக்கிறது. அந்தக் கண்ணாடி இன்னும் எத்தனையோ பேரை எனக்கக் காட்டுகிறது. என் கண்ணுக்குத் தென்படும் சிலர், இரட்டைப் பந்துக்களையும் மூன்று செங்கோலைகளையும் தாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்களே. பயங்கரக் காட்சி! இப்பொழுது எனக்கு உண்மை துலங்குகிறது. ஏனெனில், உடம்பெல்லாம் இரத்தம் உறைந்து போய் நிற்கும் பாங்கோ என்னை நோக்கிப் புன்முறுவல் செய்கிறான். அதோடு, அவர்களைக் காட்டித் தன்னுடையவர்கள் என்று குறிப்பிடுகிறான். என்ன? இது உண்மையா?

முதலாவது: ஆம், ஐயா, இதுவெல்லாம் உண்மைதான். ஆனால், மாக்பெத் இவ்வளவு திகைப்போடு நிற்கிறானே, ஏன்? வாருங்கள், சோதரிகளே, அவனுக்கு உற்சாகமூட்டுவோம், நம்முடைய களிக்கூத்துகளில் சிறந்தனவற்றை அவனுக்குக் காட்டுவோம். நான் காற்றை மந்திரித்துக் கத்தச் செய்கிறேன். நீ உன் வேடிக்கைக் கூத்தை ஆடிச் சுற்றிவா. அவனை வரவேற்று நம் கடமைகளைச் சரிவரச் செய்தோம் என்ற இந்தப் பேரரசன் அன்புடன் சொல்ல வேண்டாமா!

MACBETH : Where are they? Gone?

Let this pernicious hour

Stand aye accursed in the calendar!

Come in, without there!

Enter LENNOX

LENNOX : What's your grace's will?

MACBETH : Saw you the weird sisters?

LENNOX : No, my lord.

MACBETH : Came they not by you?

LENNOX : No, indeed, my lord.

MACBETH : Infected be the air whereon they ride;

And damn'd all those that trust them! I did hear

The galloping of horse: who was't came by?

LENNOX : 'Tis two or three, my lord,

that bring you word

Macduff is fled to England.

MACBETH : Fled to England!

LENNOX : Ay, my good lord.

MACBETH : Time, thou anticipatest my dread exploits:

The flighty purpose never is o'ertook

Unless the deed go with it; from this moment

(இசை; மாயக்காரிகள் கூத்தாடி மறைகிறார்கள்)

மாக்: எங்கே அவர்கள்? போய்விட்டார்களா? ஆக்கங்கெட்ட இந்த ஒரு மணி நேரத்தையும் சபிக்கப்பட்ட நேரமாக பஞ்சாக்கத்தில் எழுதிக்கொள்ள வேண்டும். வெளியே இருப்பது யார்? உள்ளே வா.

(லென்னாக்ஸ் உள்ளே வருகிறான்)

லென்னாக்ஸ்: தங்கள் சித்தம், பிரபு.

மாக்: விசித்திரச் சோதரிகளைப் பார்த்தாயா?

லென்: இல்லை, பிரபு.

மாக்: அவர்கள் உன்னைச் சந்தித்ததில்லையா?

லென்: இல்லை, பிரபு.

மாக்: அவர்கள் சவாரி செய்கிற காற்று விஷமாகிவிடும். அவர்களை நம்புகிறவர்கள் எல்லோரும் பாழாய்ப் போவார்கள். குதிரைகள் விரைந்து வரும் சப்தம் கேட்டேனே, வந்தது யார்?

லென்: பிரபு, இரண்டு மூன்று பேர் தங்களுக்குச் செய்தி கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள்; மாக்டப் இங்கிலாட்டுக்குத் தப்பியோடிவிட்டானாம்.

மாக்: இங்கிலாட்டுக்கா?

லென்: ஆம், பிரபு.

மாக்: காலமே! என்னுடைய கொடிய செயல்களை நான் செய்யும் முன் நீ உணர்ந்து கொள்ளுகிறாய். எண்ணியவுடன் செயலில் ஈடுபட வேண்டும்; இல்லையெனில், செயலை எண்ணத்தால்

The very firstlings of my heart shall be
 The firstlings of my hand. And even now,
 To crown my thoughts with acts,
 be it thought and done:
 The castle of Macduff I will surprise;
 Seize upon Fife; give to the edge o' the sword
 His wife, his babes, and all unfortunate souls
 That trace him in his line.
 No boasting like a fool;
 This deed I'll do before this purpose cool.
 But no more sights!--Where are these gentlemen?
 Come, bring me where they are.
 Exeunt

SCENE II.

Fife. Macduff's castle.

Enter LADY MACDUFF, her Son, and ROSS

LADY MACDUFF : What had he done,
 to make him fly the land?

ROSS : You must have patience, madam.

LADY MACDUFF : He had none:
 His flight was madness: when our actions do not,
 Our fears do make us traitors.

ROSS : You know not
 Whether it was his wisdom or his fear.

LADY MACDUFF : Wisdom! to leave his wife, to leave his
 babes, His mansion and his titles in a place

எட்டிப்பிடிக்க முடியாது. இக்கணத்திலிருந்து, என் மனத்துக்கெட்டிய
 கனிகளெல்லாம் உடனே என் கைக்கு எட்டிய கனிகளாக
 வேண்டும். இப்பொழுதே என் எண்ணங்களுக்குச் செயல்களால்
 மகுடம் சூட்டப் போகிறேன். நினைக்க வேண்டியது, உடனே
 நடத்த வேண்டியது. மாக்டப்பின் அரண்மனைக்குத் திரென்று
 போய், பைப்பைக் கைப்பற்றி, அவனுடைய மனைவியையும்,
 குழந்தைகளையும், அவன் கொடிய வழியில் வந்த எல்லோரையும்
 என் வாள் முனைக்கு விருந்தாக்குவேன். முட்டாளைய் போல்
 பீத்தப் போவதில்லை. என்னுடைய நோக்கம் ஆறிப் போவதற்கு
 முன் இந்தச் செயலைச் செய்து முடிக்கப்போகிறேன்; ஆனால்,
 போதும் இந்தக் காட்சிகள்! செய்தி கொண்டு வந்தவர்கள் எங்கே?
 அவர்கள் இருக்கும் இடத்துக்கு என்னை அழைத்துப் போ.
 (போகிறார்கள்)

காட்சி 2

பைப். மாக்டப் அரண்மனையில் ஒரு அறை.
 மாக்டப் சீமாட்டி, அவள் மகன், ராஸ் வருகிறார்கள்.

மாக்டப் சீமாட்டி: இப்படி நாட்டைவிட்டு ஓடுவதற்கு அவர் என்ன
 செய்துவிட்டார்?

ராஸ்: உங்களுக்குப் பொறுமை வேண்டும், அம்மணி.

மாக்டப் சீமாட்டி: அவருக்கு இல்லையே அது; அவர் ஓடிப்போனது
 பைத்தியக்காரத்தனம். செய்கைகள் நம்மைத் துரோகிகள்
 ஆக்கவில்லை; அச்சத்தால் நாம் துரோகிகளாகிவிடுகிறோம்.

ராஸ்: அவர் ஓடிப்போனதற்குக் காரணம் அச்சமா அல்லது
 விவேகமா என்று உங்களுக்குத் தெரியாது.

மாக்டப் சீமாட்டி: விவேகமா! தன் மனைவியையும் பச்சைக்

From whence himself does fly? He loves us not;
He wants the natural touch: for the poor wren,
The most diminutive of birds, will fight,
Her young ones in her nest, against the owl.
All is the fear and nothing is the love;
As little is the wisdom, where the flight
So runs against all reason.

ROSS : My dearest coz, I pray you, school yourself: but for
your husband, He is noble, wise, judicious, and best knows
The fits o' the season. I dare not speak
much further; But cruel are the times, when we are traitors
And do not know ourselves, when we hold rumour
From what we fear, yet know not what we fear,
But float upon a wild and violent sea
Each way and move. I take my leave of you:
Shall not be long but I'll be here again:
Things at the worst will cease, or else climb upward
To what they were before. My pretty cousin,
Blessing upon you!

LADY MACDUFF : Father'd he is, and yet he's fatherless.

ROSS : I am so much a fool, should I stay longer,
It would be my disgrace and your discomfort:
I take my leave at once.
Exit

LADY MACDUFF : Sirrah, your father's dead;
And what will you do now? How will you live?

Son : As birds do, mother.

குழந்தைகளையும், மாளிகையையும், பட்டங்களையும் இங்கே
விட்டுவிட்டு ஓடுவதா? அவருக்கு எங்களிடத்தில் அன்பில்லை.
பறவைகளில் எல்லாம் சிறிய ஒரு சிட்டுக்குருவி, கூட்டிலிருக்கும்
தன் குஞ்சுகளுக்காக ஆந்தையோடு போராடுமே. எல்லாம்
அச்சந்தான். அன்பாவது ஒன்றாவது! இப்படி அகாரணமாக
ஓடுவதில் விவேகம் கொஞ்சமும் இல்லை.

ராஸ்: அருமைத் தங்கையே, மனசை நிதானப்படுத்திக் கொள்.
உன்னுடைய கணவர் சால்புடையவர், விவேகமுள்ளவர், உலகம்
தெரிந்தவர், காலநிலையறிந்தவர். இதற்கு மேல் பேசுவதற்கு
நான் துணிய மாட்டேன். நம்மையறியாமலே நாம் துரோகிகள்
ஆகிவிடுகிறோம் என்றால், அது காலத்தின் கொடுமையைக்
காட்டுகிறது. அச்சத்தால் வசந்திகளை நம்புகிறோம்; என்றாலும்
எதைக் கண்டு அஞ்சுகிறோம் என்றும் நமக்கு புலப்படுவதில்லை.
ஆனால், கொந்தளித்துச் சீறும் கடலிலே அங்குமிங்குமாக மிதந்து
அல்லாடுகிறோம். நான் விடை பெற்றுக்கொள்கிறேன். விரைவில்
இங்கு திரும்பி வருகிறேன். நிலைமை மிகவும் மோசமான பிறகு,
ஒன்று, அது ஒழியும், அல்லது முன்னிருந்த மேல் நிலையை
அடையும். அருமைத் தங்கையே, உன்னை ஆசீர்வதிக்கிறேன்.
மாக்கப் சீமாட்டி: தந்தையிருந்தும், இவன் தந்தையற்றவனாகிவிட்டான்.

ராஸ்: நான் ஒரு முட்டாள்தான்; இன்னும் இங்கே இருப்பேனேயானால்,
எனக்கு அவமானமும், உனக்குக் கெடுதலும் ஏற்படும். நான்
உடனே விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன்.
(ராஸ் போகிறான்)

மாக்கப் சீமாட்டி: தம்பீ, உங்கள் அப்பா செத்துப்போனார்.
இப்பொழுது என்ன செய்யப் போகிறாய் நீ? எப்படி வாழப்
போகிறாய்?

மகன்: பறவைகளைப் போல் வாழ்வேன், அம்மா.

LADY MACDUFF : What, with worms and flies?

Son : With what I get, I mean; and so do they.

LADY MACDUFF : Poor bird! thou'ldst never
fear the net nor lime,
The pitfall nor the gin.

Son : Why should I, mother?
Poor birds they are not set for.
My father is not dead, for all your saying.

LADY MACDUFF : Yes, he is dead;
how wilt thou do for a father?

Son : Nay, how will you do for a husband?

LADY MACDUFF : Why, I can buy me twenty at any market.

Son : Then you'll buy 'em to sell again.

LADY MACDUFF : Thou speak'st with all thy wit:
and yet, i' faith,
With wit enough for thee.

Son : Was my father a traitor, mother?

LADY MACDUFF : Ay, that he was.

Son : What is a traitor?

LADY MACDUFF : Why, one that swears and lies.

மாக்டப் சீமாட்டி: என்ன, புழுக்களையும் ஈக்களையும்
தின்றுகொண்டா?

மகன்: கிடைத்ததைக் கொண்டு என்று சொன்னேன். அவைகளும்
அப்படித்தானே.

மாக்டப் சீமாட்டி: அப்பாவிப் பறவையே, வலைக்கும், கண்ணிக்கும்,
படுகுழிக்கும், பொறிக்கும் நீ அஞ்ச மாட்டாயா?

மகன்: அம்மா, எதற்காக அஞ்ச வேண்டும்? அப்பாவிப்
பறவைகளைப் போய் ஒருவரும் பிடிக்க முனையமாட்டார்கள். நீ
என்ன சொன்னாலும் சரி, அப்பா சாகவில்லை.

மாக்டப் சீமாட்டி: ஆம், அவர் செத்தே போனார்; அப்பாவுக்கு
என்ன செய்வாய் நீ?

மகன்: அப்படியானால், கணவனுக்கு என்ன செய்வாய் நீ?

மாக்டப் சீமாட்டி: ஏன், எந்தச் சந்தையிலும் இருபது கணவன்மாரை
நான் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ளலாமே.

மகன்: திரும்பவும் விற்பதற்காகவா நீ அவர்களை விலைக்கு
வாங்கப் போகிறாய்?

மாக்டப் சீமாட்டி: உன் அறிவு முழுவதையும் உன் பேச்சு
காட்டுகிறதே. இருந்தாலும், உன் வயதுக்கு மிஞ்சின
அறிவாகத்தானிருக்கிறது.

மகன்: என் அப்பா ஒரு துரோகியா, அம்மமா?

மாக்டப் சீமாட்டி: ஆம், அவர் துரோகியாயிருந்தார்.

Son : And be all traitors that do so?

LADY MACDUFF : Every one that does so is a traitor, and must be hanged.

Son : And must they all be hanged that swear and lie?

LADY MACDUFF : Every one.

Son : Who must hang them?

LADY MACDUFF : Why, the honest men.

Son : Then the liars and swearers are fools, for there are liars and swearers enow to beat the honest men and hang up them.

LADY MACDUFF : Now, God help thee, poor monkey!
But how wilt thou do for a father?

Son : If he were dead, you'd weep for him: if you would not, it were a good sign that I should quickly have a new father.

LADY MACDUFF : Poor prattler, how thou talk'st!
Enter a Messenger

Messenger : Bless you, fair dame! I am not to you known, Though in your state of honour I am perfect. I doubt some danger does approach you nearly:

மகன்: துரோகி என்றால் என்ன?

மாக்டப் சீமாட்டி: பிரமாணம் செய்துவிட்டுப் பொய்க்கின்றவர்.

மகன்: அப்படிச் செய்கிறவர்கள் எல்லாம் துரோகிகளா?

மாக்டப் சீமாட்டி: ஆம், அப்படிச் செய்கிறவன் ஒவ்வொருவனும் துரோகி, தூக்கிலிடப்படுவான்.

மகன்: அவர்கள் எல்லோரையுமா தூக்கிலிட வேண்டும்?

மாக்டப் சீமாட்டி: ஒவ்வொருவரையும்.

மகன்: யார் அவர்களைத் தூக்கிலிடுவார்கள்?

மாக்டப் சீமாட்டி: யோக்கியர்கள்தான்.

மகன்: அப்படியானால், சத்தியம் செய்துவிட்டுப் பொய் சொல்லுகிறவர்கள் எல்லோரும் மடையர்கள். ஏனென்றால், யோக்கியமானவர்களை அடித்துத் தூக்கிலிடுவதற்கு எத்தனை எத்தனையோ பொய்யர்கள் இருக்கிறார்களே.

மாக்டப் சீமாட்டி: அப்பாவிக் குரங்கு, கடவுள் தான் உன்னைக் காப்பாற்ற வேண்டும். ஆனால், எப்படித்தான் தகப்பன் இல்லாமல் நீ இருக்க போகிறாயோ?

மகன்: அவர் செத்துப் போயிருந்தால், நீ அவருக்காக அழுவாய், நீ அழவில்லையென்றால் அது நல்ல அறிகுறி, எனக்கு ஒரு புதுத் தகப்பன் விரைவில் கிடைக்கப் போகிறார்.

மாக்டப் சீமாட்டி: மழலையா இது! பொரி பொரியென்று பொரிகிறாயடா, கண்ணே!

If you will take a homely man's advice,
Be not found here; hence,
with your little ones.
To fright you thus, methinks, I am too savage;
To do worse to you were fell cruelty,
Which is too nigh your person.
Heaven preserve you!
I dare abide no longer.
Exit

LADY MACDUFF : Whither should I fly?

I have done no harm.
But I remember now
I am in this earthly world; where to do harm
Is often laudable, to do good sometime
Accounted dangerous folly: why then, alas,
Do I put up that womanly defence,
To say I have done no harm?
Enter Murderers
What are these faces?

First Murderer : Where is your husband?

LADY MACDUFF : I hope,
in no place so unsanctified
Where such as thou mayst find him.

First Murderer : He's a traitor.

Son : Thou liest, thou shag-hair'd villain!

(ஒரு தூதன் வருகிறான்)

தூதன்: அழகுள்ள அம்மணி, உங்களைக் கடவுள் காப்பாற்றுவாராக. உங்களுக்கு என்னைத் தெரியாது. ஆனால், உங்களுடைய உயர் பதவியைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும். ஏதோ ஒரு அபாயம் உங்களை அணுகி வருவதாக நான் ஐயறுகிறேன். ஒரு அப்பாவியின் ஆலோசனையை நீங்கள் கேட்பதாக இருந்தால், இந்த இடத்தைவிட்டுப் போய்விடுங்கள். உங்கள் குஞ்சுகுட்டிகளை அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுங்கள். நான் இப்படிச் சொல்வது கொடுமைதான். ஆனால் ஆபத்து நெருங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது உங்களை எச்சரிக்காமல் இருப்பது இதைவிடக் கொடுமையான செயல். கடவுள் உங்கள் உயிரைக் காப்பாராக. இனியும் இங்கிருக்க அஞ்சுகிறேன். (தூதன் போகிறான்)

மாக்டப் சீமாட்டி: எங்கே ஓடிப்போவது நான்? நான் ஒரு தீங்கும் இழைக்கவில்லையே! ஆனால், இந்த மண்ணான உலகத்தில் அல்லவா இருக்கிறேன் என்ற நினைவு வருகிறது. இவ்வுலகத்தில் சில சமயங்களில் தீங்கிழைத்தல் பாராட்டுக்குரிய செயலாயிருக்கிறது, நன்மையைச் செய்தல், சில வேளைகளில், அபாயகரமான முட்டாள்தனமாகக் கருதப்படுகிறது. ஐயோ, அப்படியானால், நான் தீங்கிழைத்ததில்லையென்று சொல்லுவானேன்? பெண்களுக்கே உரிய தற்காப்பு வாதமல்லவா அது? இம்முகங்களைத் தெரியவில்லையே. (கொலைகாரர்கள் வருகிறார்கள்)

கொலை: உங்களுடைய கணவன் எங்கே?

மனைவி: நீ தேடுகிற புனிதமற்ற எந்த இடத்திலும் அவர் இருக்கமாட்டார் என்று நம்புகிறேன்.

First Murderer : What, you egg! Stabbing him
Young fry of treachery!

Son : He has kill'd me, mother:

Run away, I pray you!

Dies

Exit LADY MACDUFF, crying 'Murder!' Exeunt Murderers,
following her

SCENE III

England. Before the King's palace.

Enter MALCOLM and MACDUFF

MALCOLM : Let us seek out some desolate shade, and there
Weep our sad bosoms empty.

MACDUFF : Let us rather

Hold fast the mortal sword, and like good men
Bestride our down-fall'n birthdom: each new morn
New widows howl, new orphans cry, new sorrows
Strike heaven on the face, that it resounds
As if it felt with Scotland and yell'd out
Like syllable of dolour.

MALCOLM : What I believe I'll wail,
What know believe, and what I can redress,
As I shall find the time to friend, I will.
What you have spoke, it may be so perchance.
This tyrant, whose sole name blisters our tongues,
Was once thought honest: you have loved him well.
He hath not touch'd you yet. I am young;

கொலை: அவர் ஒரு துரோகி.

மகன்: பரட்டைத் தலைக் கயவனே, நீ பொய் சொல்லுகிறாய்.

கொலை: என்னடா, முட்டை? துரோகத்தின் குஞ்சு?

மகன்: அவன் என்னைக் கொன்றுவிட்டான், அம்மா, நீ ஓடிவிடு.
(சாகிறான்)
(கொலை என்று சொல்லி ஓலமிட்டுக் கொண்டு மாக்கடப் சீமாட்டி
ஓடுகிறாள், கொலைகாரர்கள் பின் தொடர்.)

காட்சி 3

இங்கிலன்ட் அரசர் அரண்மனை முன்.
மாக்கமும் மாக்கட்பும் வருகிறார்கள்.

மாக்கம்: தன்னந்தனியான ஓரிடத்துக்குப் போய், மர நிழலிலிருந்து
கொண்டு, நம் இதயத்திலுள்ள பாரம் தீரும் வரை, அழுது
தீர்ப்போம்.

மாக்கட்ப்: அதைவிடக் கொல்லும் உடைவாளை இறுகப் பிடித்துக்
கொண்டு நிற்பது மேல். ஆண்மையில் மிக்கவர்களைப் போல, நம்
பிறப்புரிமைக்காகப் போராடுவோம். புதிதாகப் பிறக்கும் ஒவ்வொரு
வைகறையிலும், புதிய விதவைகள் கதறுகிறார்கள், புதிய
அனாதைகள் ஓலமிடுகிறார்கள், புதிய துயரங்கள் வானத்தின்
வதனத்தைப் போய் இடிக்கின்றன. எதிரொலியைக் கேட்கும் போது,
வானமே ஸ்காட்லன்டின் வேதனையில் ஈடுபட்டு துயரத்தோடு
அலறுவது போலத் தோன்றுகிறது.

மாக்கம்: நான் எதை நம்புகிறேனோ, அதை நினைத்து அழுகிறேன்;
எதையறிகிறேனோ, அதை நம்புகிறேன். என்னால் எதைத் திருத்த
முடியுமோ, அதை, உரிய வேளை வரும்போத, திருத்துவேன்.

but something
You may deserve of him through me, and wisdom
To offer up a weak poor innocent lamb
To appease an angry god.

MACDUFF : I am not treacherous.

MALCOLM : But Macbeth is.

A good and virtuous nature may recoil
In an imperial charge. But I shall crave
your pardon;
That which you are my
thoughts cannot transpose:
Angels are bright still,
though the brightest fell;
Though all things foul would
wear the brows of grace,
Yet grace must still look so.

MACDUFF : I have lost my hopes.

MALCOLM : Perchance even there

where I did find my doubts.
Why in that rawness left you wife and child,
Those precious motives,
those strong knots of love,
Without leave-taking? I pray you,
Let not my jealousies be your dishonours,
But mine own safeties.
You may be rightly just,
Whatever I shall think.

நீங்கள் சொன்னது ஒருவேளை உண்மையாயிருக்கலாம். இந்தக் கொடுங்கோலனுடைய பெயரை இப்போது சொன்னாலே நம் நாக்குப் பொத்துப் போகிறது. ஆனால் இவனை ஒரு காலத்தில் யோக்கியன் என்று நினைத்தோம். நீங்கள் அவனிடத்தில் நிறைந்த அன்புடையவர். இது வரையிலும் அவன் உங்களுக்கு ஒரு தீங்கும் இழைக்கவில்லை. நானோ இளமைப் பருவத்தில் இருப்பவன்; ஆனால், நீங்கள் என்னை அவனுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தால், உங்களுக்கு லாபம் கிடைக்கலாம். சீற்றங்கொண்ட தேவதையை சாந்திப்படுத்துவதற்காக, தன்னைக் காக்க முடியாத ஒரு அப்பாவி ஆட்டுக் குட்டியைப் பலியாகக் கொடுப்பது அறிவுடைமைதானே.

மாக்டப்: நான் துரோகி இல்லை.

மாக்கம்: ஆனால், மாக் பெத் துரோகியே. அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டிருப்பவன், நல்லவனாயிருந்தாலும், அறந்தவறி நடக்கலாம். இப்படி உங்களிடம் பேசுவதற்கு மன்னிக்க வேண்டும். உண்மையில் உங்கள் இயல்பு என்ன என்பதை, என் சிந்தனையின் மூலம் உற்றறிய முடியாது. வானவர்களில் எல்லாம் ஒளி மிகுந்தவன் தவறி விழுந்துவிட்டான் என்றாலும், மற்ற வானவர்கள் இன்னும் ஒளிவீசிக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். தீவினை, நல்வினை போல வேஷம் போட விரும்புகிறது. ஆனால், அதற்காக நல்வினையின் அழகிய தோற்றத்தையும் வேஷம் என்று சொல்ல முடியுமா!

மாக்டப்: என் நம்பிக்கையையெல்லாம் நான் இழந்துவிட்டேன்.

மாக்கம்: எந்த இடத்தில் என் சந்தேகத்தைக் கண்டெடுத்தேனோ, அதே இடத்தில்தான் உங்கள் நம்பிக்கையை நீங்கள் இழந்திருக்க வேண்டும். முன் யோசனையில்லாமல் ஏன் உங்கள் மனைவி மக்களை விட்டு வந்தீர்கள்? அன்பின் முடிப்புகள் அல்லவா அவர்கள்? அவர்களிடம் விடை பெற்றுக்கொள்ளாமல் வந்துவிட்டீர்களே. உங்களை அவமானப்படுத்துவதற்காக

MACDUFF : Bleed, bleed, poor country!
Great tyranny! lay thou thy basis sure,
For goodness dare not cheque thee;
wear thou thy wrongs;
The title is affeer'd!
Fare thee well, lord:
I would not be the villain that thou think'st
For the whole space that's in the tyrant's grasp,
And the rich East to boot.

MALCOLM : Be not offended:
I speak not as in absolute fear of you.
I think our country sinks beneath the yoke;
It weeps, it bleeds; and each new day a gash
Is added to her wounds: I think withal
There would be hands uplifted in my right;
And here from gracious England have I offer
Of goodly thousands: but, for all this,
When I shall tread upon the tyrant's head,
Or wear it on my sword,
yet my poor country
Shall have more vices than it had before,
More suffer and more sundry ways than ever,
By him that shall succeed.

MACDUFF : What should he be?

MALCOLM : It is myself I mean: in whom I know
All the particulars of vice so grafted
That, when they shall be open'd, black Macbeth
Will seem as pure as snow, and the poor state

உங்கள் மீது நான் சந்தேகப்படவில்லை. தற்காத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆத்திரத்திலே நான் சந்தேகப்பட்டுவிட்டேன். நான் என்ன நினைத்தால் தான் என்ன, நீங்கள் நேர்மையுள்ளவராகவே இருக்கலாம்.

மாக்டம்: எளிய தாய் நாடே, சிந்து, சிந்து, ரத்தத்தை சிந்திக்கொண்டே இரு. மாபெருங் கொடுங்கோன்மையே, உன் அடிப்படையை உறுதியாகப் போட்டு நிலைத்து நில்; ஏனென்றால் உன்னை அடக்கி ஆளுவதற்குரிய துணிச்சல் நற்குணத்தினிடம் இல்லை. இப்படி அட்டூழியங்களை நீ தாங்கிக்கொண்டிருந்தால், எதிரியின் உரிமை உறுதியாகிவிடும். போய் வருகிறேன். பிரபு, நீங்கள் நினைக்கிறபடி நான் ஒரு கயவன் அல்ல. கொடுங்கோலன் கையில் அகப்பட்டிருக்கும் அந்த நாடு முழுவதும் கிடைப்பதாயிருந்தாலும், அதோடு வளம் கொழிக்கும் கீழ் நாடுகளெல்லாம் சேர்ந்து கிடைப்பதாயிருந்தாலும், நான் கயவனாக மாட்டேன்.

மாக்கம்: வருத்தப்பட்டுக்கொள்ளாதீர்கள். உங்கள் பால் ஏற்பட்ட எல்லையில்லாத பயத்தின் காரணமாக இப்படிப் பேசவில்லை. நம் நாடு நுகக்காலின் அடியில் கிடந்து அமிழ்ந்துகொண்டே போகிறது. அது அழுகிறது; இரத்தம் சொட்டுகிறது. ஒவ்வொரு நாளும் காயம் நிறைந்த அதன் மேனியிலே புது வெட்டுகள் விழுகின்றன. இப்படியெல்லாம் இருந்தாலும், என் உரிமையைக் காப்பாற்றுவதற்காகப் பல கைகள் ஒங்கி நிற்கும் என்று நினைக்கிறேன்; அருமை மிக்க இந்த இங்கிலன்ட் நாட்டிலே பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் எனக்கு உதவ முன் வந்திருக்கிறார்கள். ஆனாலும் கொடுங்கோலனது தலைமீது என் காலை வைக்கும் போதோ அல்லது அவன் தலையை என் வாளுக்கு இரையாக்கும் போதோ என் தாய் நாடு இன்னும் அதிகத் துயரத்துக்குள்ளாகும். எவனுக்கு வெற்றி கிடைக்கப் போகிறதோ, அவன் மூலம் என் நாடு மேலும் தொல்லைப்பட வேண்டியிருக்கும்.

Esteem him as a lamb, being compared
With my confineless harms.

MACDUFF : Not in the legions
Of horrid hell can come a devil more damn'd
In evils to top Macbeth.

MALCOLM : I grant him bloody,
Luxurious, avaricious, false, deceitful,
Sudden, malicious,
smacking of every sin
That has a name: but there's no bottom, none,
In my voluptuousness:
your wives, your daughters,
Your matrons and your maids, could not fill up
The cistern of my lust, and my desire
All continent impediments would o'erbear
That did oppose my will: better Macbeth
Than such an one to reign.

MACDUFF : Boundless intemperance
In nature is a tyranny; it hath been
The untimely emptying of the happy throne
And fall of many kings. But fear not yet
To take upon you what is yours: you may
Convey your pleasures in a spacious plenty,
And yet seem cold,
the time you may so hoodwink.
We have willing dames enough:
there cannot be
That vulture in you, to devour so many

மாக்கட்ப்: யாரைப்பற்றிச் சொல்லுகிறீர்கள்?

மாக்கம்: என்னையேதான் குறிப்பிடுகிறேன். என்னுள்ளே வளரும் தீமைகள் எவ்வாறு இருக்கின்றனவென்றால், அவைகளைத் திறந்து பார்த்தால், இருண்ட மாக்கெப்த்கூட வெண்பனி போல் புனிதமானவன் என்று சொல்லும்படியிருக்கும். எல்லையற்ற என் தீவினைகளோடு ஒப்புநோக்கும்போது, மாக்கெப்த் எவ்வளவோ சாதுவான ஆட்டுக்குட்டி என்று நாட்டார்கள் கருதுவார்கள்.

மாக்கட்ப்: தீமை இழைப்பதில் மாக்கெப்தை மிஞ்சுவதற்கு ஒருவராலும் முடியாது; பயங்கர நரகத்திலே அணிவகுத்து நிற்கும் எண்ணற்ற பேய்களிலே ஒன்று வந்தாலும் முடியாது.

மாக்கம்: ஒப்புக்கொள்கிறேன், அவன் ஆடம்பரப் பிரியன், பேராசைக்காரன், பொய்யன், வஞ்சகன், வெறியன், பாவம் என்று எதற்கெல்லாம் பெயர் கொடுத்து வைத்திருக்கிறோமோ அதையெல்லாம் செய்கிறவன். ஆனால், என்னுடைய காமப் பெருவெறியிருக்கிறதே, அது ஆழங்காண முடியாதது. உங்களுடைய மனைவியர், புதல்வியர், பெண்டிர் எல்லோரும் ஒன்று கூடினாலுமே, என்னுடைய காமத் தொட்டியை நிரப்ப முடியாது. என் காமத்துக்கு இடையூறாக நிற்கும் கற்பையே நான் குலைப்பேன். இப்பேர்ப்பட்டவன் அரசாளுவதைக் காட்டிலும் மாக்கெப்த் அரசு செலுத்துவதே மேல்.

மாக்கட்ப்: கட்டுக்கடங்காத காமம் இயல்பாக ஒருவனுக்கு அமைந்துவிட்டால், அது கொடிது. எதிர்பாராதபடி பல மன்னர்களை அது கவிழ்த்தியிருக்கிறது, மற்றப்படி சொகுசாக இருந்த அரியாசனங்களை அது காலி செய்திருக்கிறது. ஆனால், அதற்காக, உங்களுக்கேயுரியதை ஏற்றுக்கொள்ள நீங்கள் அஞ்சவேண்டாம். உங்களுடைய சரச சல்லாப வளங்களைப் பரவலாக அனுபவிக்கலாம். அதே சமயத்தில் காமக் கொதிப்பெல்லாம் ஆறிப்போனவர் போல் காட்டிக்கொள்ளலாம்.

As will to greatness dedicate themselves,
Finding it so inclined.

MALCOLM : With this there grows
In my most ill-composed affection such
A stanchless avarice that, were I king,
I should cut off the nobles for their lands,
Desire his jewels and this other's house:
And my more-having would be as a sauce
To make me hunger more; that I should forge
Quarrels unjust against the good and loyal,
Destroying them for wealth.

MACDUFF : This avarice
Sticks deeper, grows with more pernicious root
Than summer-seeming lust, and it hath been
The sword of our slain kings: yet do not fear;
Scotland hath foisons to fill up your will.
Of your mere own:
all these are portable,
With other graces weigh'd.

MALCOLM : But I have none:
the king-becoming graces,
As justice, verity, temperance, stableness,
Bounty, perseverance, mercy, lowliness,
Devotion, patience, courage, fortitude,
I have no relish of them, but abound
In the division of each several crime,
Acting it many ways. Nay, had I power, I should
Pour the sweet milk of concord into hell,

இப்படியாகக் காலத்தை ஏமாற்றலாம். இச்சைக்கு இணங்கும் பெண்களுக்கா பஞ்சம்! உயர் பதவியிலிருப்பவர்கள், இந்த முனைப்போடு இருக்கிறார்கள் என்று தெரிந்தால், அவர்களுக்கே தம்மை அர்ப்பணம் செய்துகொள்வதற்கு எத்தனை எத்தனையோ பெண்டிர் ஆயத்தமாயிருக்கிறார்கள். அத்தனை பேரையும் விழுங்கி ஏப்பம் போடக் கூடிய கழுகு உங்களுக்குள்ளிருக்கிறது என்று சொல்லுவதற்கில்லை.

மாக்கம்: இதோடு, பக்குவமற்ற என் உள்ளதிலே தணிக்க முடியாத பேராசை வளர்ந்துகொண்டே வருகிறது. நான் அரசானானால் பண்ணையார்களிடமிருந்து அவர்கள் நிலங்களைப் பிடுங்குவேன். இவன் வைத்திருக்கும் அணிகலங்களிலும், அவன் வைத்திருக்கும் மாளிகையிலும் என் நாட்டம் செல்லும். மிகுதியாகப் பொருள் வைத்துக் கொண்டிருப்பதாலேயே, ஆசையும் மிகுந்து வளரும், ரஸத்தைச் சாப்பிட்டுப் பசியை அதிகமாக்கிக் கொள்வது போல. ஆகவே, நல்லவர்களோடும் உண்மையானவர்களோடும் வீண் சண்டை போட்டு, அவர்களுடைய செல்வத்துக்காக, அவர்களை அழிப்பேன்.

மாக்கம்: இந்தப் பேராசை இன்னும் ஆழமாகப் போகக்கூடியது; கோடையைப் போன்ற காமத்தைக் காட்டிலும் தீய வேர்விட்டு வளர்வது இது. கொலையுண்ட நம் மன்னர்களின் உயிரையிண்டவாளாக அமைந்ததும் இதுவே. ஆனாலும் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டாம். உங்களுடைய பேராசை முழுவதற்கும் ஈடுகொடுக்கக்கூடிய செல்வப் பெருவளம் ஸ்காட்லாண்டில் இருக்கிறது! உங்களிடமிருக்கும் மற்ற உயர்ந்த பண்புகளைப் பார்க்கும்போத, பண்புகளைப் பொறுத்துக் கொள்ளலாம்.

மாக்கம்: ஆனால், எனக்கு உயர்ந்த பண்பு ஒன்றுமே இல்லையே. நீதி, உண்மை, நிதானம், உறுதி, கொடை, விடா முயற்சி, கண்ணோட்டம், எளிமை, பக்தி, பொறுமை, வீரம், சகிப்புத் தன்மைஇவை போன்ற அரச குணங்கள் என்னிடமில்லையே;

Uproar the universal peace, confound
All unity on earth.

MACDUFF : O Scotland, Scotland!

MALCOLM : If such a one be fit to govern, speak:
I am as I have spoken.

MACDUFF : Fit to govern!

No, not to live. O nation miserable,
With an untitled tyrant bloody-scepter'd,
When shalt thou see thy wholesome days again,
Since that the truest issue of thy throne
By his own interdiction stands accursed,
And does blaspheme his breed?
Thy royal father
Was a most sainted king:
the queen that bore thee,
Often upon her knees than on her feet,
Died every day she lived. Fare thee well!
These evils thou repeat'st upon thyself
Have banish'd me from Scotland. O my breast,
Thy hope ends here!

MALCOLM : Macduff, this noble passion,
Child of integrity, hath from my soul
Wiped the black scruples,
reconciled my thoughts
To thy good truth and honour. Devilish Macbeth
By many of these trains hath sought to win me
Into his power, and modest wisdom plucks me
From over-credulous haste: but God above

இக்குணங்களின் சுவையே எனக்குத் தெரியாதே. ஆனால், விதிவிதமான குற்றங்கள் ஒவ்வொன்றையும் வகை வகையாகச் செய்து செழித்தவன் நான். இல்லை, எனக்கு மாத்திரம் அந்த வல்லமையிருந்தால், ஒற்றுமையென்ற இன்சுவைப் பாலை நரகத்தல் ஊற்றி, பேரண்டத்தின் அமைதியைக் குலைத்து, மண்ணுலகத்திலுள்ள ஒற்றுமையெல்லாம் குழப்பியடிப்பேன்.

மாக்டப்: ஸ்காட்லன்ட், ஐயோ, ஸ்காட்லன்ட்!

மாக்கம்: இத்தகையவன் அரசாட்சி செய்யத் தகுதியுடையவன் என்றால், சொல்லுங்கள். நான் இதுவரை சொன்னபடியுள்ளவன்தான் நான்.

மாக்டப்: அரசாளத் தகுதியா? இல்லை, வாழவே தகுதி கிடையாது. உரிமையற்ற கொடுங்கோலன் ஒருவன் குருதி தோய்ந்த செங்கோல் ஏந்தி நிற்கிறானே. இவனை வைத்துக்கொண்டு, துன்பத்திலாழ்ந்த என் திருநாடே, நீ மறுபடியும் ஆக்கம் அடைவது எப்பொழுது? உன்னுடைய அரியாசனத்துக்குரிய குரிசிலோ, தன் வாயால் தன்னையே குற்றவாளியாக்கி, அரச இனத்தையே பழித்துக் கொண்டும் இருக்கிறார். தங்களுடைய தந்தை ஒரு ராஜ ரிஷியாக இருந்தார். தங்களை வளர்த்த அரசியோ, காலூன்றி நடமாடுவதைக் காட்டிலும், முழங்காலையுன்றி மண்டியிட்ட நிலையிலேயே இருந்தவர்; வாழ்ந்த நாள் எல்லாம் பிரார்த்தனையால் தன்னைத் தானேயழித்துக்கொண்டவர். தங்களிடம் விடைபெற்றுக் கொள்கிறேன். தங்களிடம் இருப்பதாகத் தாங்களே சொல்லும் தீவினைகள் என்னை ஸ்காட்லன்டிலிருந்து நாடு கடத்திவிட்டன. அடடா, என் இதயமே! என் நம்பிக்கை இவ்விடத்திலேயே முடிவறுகிறது.

மாக்கம்: மாக்டப்! கண்ணியம் மிக்க உங்கள் உணர்ச்சி இருக்கிறதே, அது மெய்யம்மையினின்று பிறந்தது. இருண்ட ஐயங்களை என் ஆன்மாவினின்றும் துடைத்தெடுத்துவிட்டது அது;

Deal between thee and me! for even now
 I put myself to thy direction, and
 Unspeak mine own detraction, here abjure
 The taints and blames I laid upon myself,
 For strangers to my nature. I am yet
 Unknown to woman,
 never was forsworn,
 Scarcely have coveted what was mine own,
 At no time broke my faith,
 would not betray
 The devil to his fellow and delight
 No less in truth than life:
 my first false speaking
 Was this upon myself:
 what I am truly,
 Is thine and my poor country's to command:
 Whither indeed,
 before thy here-approach,
 Old Siward, with ten thousand warlike men,
 Already at a point, was setting forth.
 Now we'll together;
 and the chance of goodness
 Be like our warranted quarrel! Why are you silent?

MACDUFF : Such welcome and
 unwelcome things at once
 'Tis hard to reconcile.

Enter a Doctor

MALCOLM : Well; more anon.
 Comes the king forth, I pray you?

உங்கள் வாய்மையோடும் மானத்தோடும் என் கருத்தையெல்லாம்
 இணங்கச் செய்துவிட்டது அது. பேய்க் குணத்தவனான
 மாக்கபெத் என்னைப் பல கண்ணிகள் போட்டுப் பிடித்துத்
 தன் கைவசப்படுத்த முயன்றான். ஆத்திரத்திலே, எதையும்
 நம்ப முனையும் என்னை நோக்கி, நிதானமும் விவேகமும்
 எச்சரிக்கை செய்கின்றன. ஆனால் நமக்கு மேலிருக்கம் இறைவன்
 நம் இருவரையும் இணைத்துவிடுகிறான். இக்கணமே, நான்
 என்னைக் குறைத்துப் பேசிய பேச்சையெல்லாம் முறித்து,
 உங்கள் ஆலோசனைப்படி நடக்க முற்படுகிறேன். என் பேரில்
 நான் சுமத்திக்கொண்ட கறைகளையும் குற்றங்களையும் நான்
 மறுதலிக்கிறேன். அவை என்னுடைய இயல்புக்கு அயலானவை.
 இன்னும் பெண்டிரால் தொடப்படாதவன் நான். பொய்ச் சத்தியம்
 ஒருகாலும் நான் செய்ததில்லை. எனக்குரிய பொருளையே நான்
 வெளவியதில்லை. சொன்ன சொல்லை நான் தவறியதேயில்லை.
 பேயைக்கூட அதன் தோழனுக்கு நான் காட்டிக்கொடுத்ததில்லை.
 நான் வாய்மையில் வைத்திருக்கும் வேட்கை, என் உயிரில்
 வைத்திருக்கும் வேட்கைக்குக் குறைந்ததல்ல. என்னைப்பற்றி
 இழிவாகப் பேசினேனே, இதுதான் நான் சொன்ன முதல் பொய்.
 நீங்களும் நம் எளிய நாடும் ஏவல் கொள்வதற்காக என்னிடம்
 இருப்பதையெல்லாம் தரக் காத்திருக்கிறேன். நீங்கள் இங்கு
 வருவதற்கு முன்னமேயே, வயோதிக சீவர்ட் நம் நாட்டை
 நோக்கிப் புறப்படுவதற்காகப் பதினாயிரம் வீரர்களை ஒருங்கே
 திரட்டிவிட்டார். நாம் இருவரும் அவர்களோடு சேர்ந்துகொள்வோம்.
 நம் கட்சியிலிருக்கும் நியாயம் எவ்வளவு உறுதியாக நமக்குத்
 தெரிகிறதோ, அவ்வளவு உறுதியாக வெற்றியும் நமக்குக் கிட்டுமாக.
 ஏன் நீங்கள் பேசாமலிருக்கிறீர்கள்?

மாக்கட்ப்: வரவேற்கக்கூடிய செய்திகளும் வரவேற்கக்கூடாத
 செய்திகளும் இப்படி ஒரு கணத்தில் கலந்து வந்தால், அவற்றை
 ஒன்றோடொன்று இசையச் செய்வது கடினமாயிருக்கிறது.
 (மருத்துவர் ஒருவர் வருகிறார்)

Doctor : Ay, sir; there are a crew of wretched souls
That stay his cure: their malady convinces
The great assay of art; but at his touch--
Such sanctity hath heaven given his hand--
They presently amend.

MALCOLM : I thank you, doctor.
Exit Doctor

MACDUFF : What's the disease he means?

MALCOLM : 'Tis call'd the evil:
A most miraculous work in this good king;
Which often, since my here-remain in England,
I have seen him do.
How he solicits heaven,
Himself best knows:
but strangely-visited people,
All swoln and ulcerous, pitiful to the eye,
The mere despair of surgery, he cures,
Hanging a golden stamp about their necks,
Put on with holy prayers: and 'tis spoken,
To the succeeding royalty he leaves
The healing benediction.
With this strange virtue,
He hath a heavenly gift of prophecy,
And sundry blessings hang about his throne,
That speak him full of grace.
Enter ROSS

MACDUFF : See, who comes here?

மாக்கம்: சரி, பிறவற்றைப் பின்னால் வைத்துக் கொள்வோம்
அரசரும் வருகிறாரா?

மருத்துவர்: ஆம், ஐயா. நோய்வாய்ப்பட்ட பல ஆன்மாக்கள்
நோய் தீர்வதற்கு அவரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.
மருத்துவக் கலையால் அவர்களுடைய நோயைக் குணப்படுத்த
முடியவில்லை; ஆனால், அவருடைய கை அவர்கள் மேல் பட்ட
மாத்திரத்தில் அவர்களுடைய நோய் தீர்ந்துவிடுகிறது. அவருடைய
கைக்கு அவ்வளவு புனிதத்தை அருளி இருக்கிறான் இறைவன்.
(மருத்துவர் போகிறார்)

மாக்கம்: நன்றி, மருத்துவரே.

மாக்கம்: எந்த நோயைச் சொல்லுகிறார்?

மாக்கம்: தீயது என்பது அந்த நோயின் பெயர். இந்த உத்தம அரசர்
அற்புதங்கள் நிகழ்த்துகிறார். நான் இங்கிலாண்டுக்கு வந்த பிறகு
அடிக்கடி அவர் செய்யும் அற்புதங்களை நேரில் பார்த்திருக்கிறேன்.
எப்படிக் கடவுளை வேண்டிக் கொள்கிறார் என்பது அவருக்குத்
தான் வெளிச்சம். விநோதமான நோய்களால் பீடிக்கப்படுகிறவர்கள்,
வீங்கிய உடலும் புண்பட்ட மேனியுமாக வருகிறவர்கள், கண்ணுக்கு
இரக்கமூட்டும் நிலையிலிருப்பவர்கள், மருத்துவக் கலையால்
கைவிடப்பட்டவர்கள் இவர்களை அவர் குணப்படுத்திவிடுகிறார்.
ஒரு பொற்காசை மந்திரித்து நோயாளிகளுடைய கழுத்திலிருந்து
தொங்கவிட்டு, குணப்படுத்திவிடுகிறார். நோய் நீங்கம் மந்திரத்தை,
தன் சந்ததியாருக்கும் அரசர் சொல்லி வைத்திருக்கிறார். இந்த
வல்லமையோடு, இனி வரப்போகும் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறக்கூடிய
தெய்வீக சக்தியும் இவரிடமிருக்கிறது. பல அற்புதங்கள்
இவருடைய அரியாசனத்தைச் சுற்றி வட்டமிட்ட இவர் அருள்
நிறைந்தவர் என்பதை விளம்பிக்கொண்டு நிற்கின்றன.
(ராஸ் வருகிறார்)

MALCOLM : My countryman;
but yet I know him not.

MACDUFF : My ever-gentle cousin, welcome hither.

MALCOLM : I know him now.
Good God, betimes remove
The means that makes us strangers!

ROSS : Sir, amen.

MACDUFF : Stands Scotland where it did?

ROSS : Alas, poor country!
Almost afraid to know itself. It cannot
Be call'd our mother,
But our grave; where nothing,
But who knows nothing, is once seen to smile;
Where sighs and groans and shrieks that rend the air
Are made, not mark'd; where violent sorrow seems
A modern ecstasy; the dead man's knell
Is there scarce ask'd for who; and good men's lives
Expire before the flowers in their caps,
Dying or ere they sicken.

MACDUFF : O, relation
Too nice, and yet too true!

MALCOLM : What's the newest grief?

ROSS : That of an hour's age doth hiss the speaker:
Each minute teems a new one.

மாக்டப்: இங்கு வருவது யார் என்று பாருங்கள்.

மாக்கம்: என் நாட்டவர், ஆனாலும் அவரை எனக்குத் தெரியாது.

மாக்டப்: அருமைத் தம்பியே, வாருங்கள்.

மாக்கம்: இப்பொழுது அவரைத் தெரிகிறது. எங்களை
அயலார்களாக்கும் காரணத்தை உத்தமக் கடவுள் தவிர்ப்பாராக.

ராஸ்: ஆமென், ஐயா.

மாக்டப்: ஸ்காட்லன்ட் இருந்த நிலையிலேயே இருக்கிறதா?

ராஸ்: பாவம்! எளிய நாடு, தன் எளிமையை அறிவதற்கே
அஞ்சிக்கொண்டிருக்கும் நாடு. அதை நம்முடைய தாய் என்று
கூறுவதைவிட நம்முடைய சவக்குழி என்றே கூறவேண்டும்.
அங்கே ஒரு முறையாவது புன்முறுவல் செய்கிறவன் யார் என்றால்
ஒன்றுமே அறியாதவன்தான். வானத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு
எழும் பெருமூச்சுகளும் உறுமல்களும் ஓலங்களும் அங்கே
கிளம்புகின்றன. ஆனால் அவற்றைக் கவனிப்பாரில்லை.
புண்படுத்தும் துயரம் புதியதோர் இன்பமாகக் காணப்படுகிறது.
அங்கே, சாவு மணி அடிக்கும்போது, செத்தது யார் என்று
கேட்பதற்குக்கூட ஆள் கிடையாது. தொப்பியிலணிந்த பூக்கள்
வாடிச் சாவதற்கு முன் நல்லவர்களுடைய வாழ்கை முடிவறுகிறது.

மாக்டப்: உற்றவரே, மிக அலங்காரமாகச் சொன்னீர்கள், ஆனால்
அதில் மிகுந்த உண்மையுமிருக்கிறது.

மாக்கம்: கடைசியாக நடந்த சோகச் செய்தியென்ன?

ராஸ்: நடந்த நிகழ்ச்சி, ஒரு மணி நேரத்தில், பழங்கதையாகி
விடுகிறது. நிமிஷம் ஒவ்வொன்றும் ஒரு புது நிகழ்ச்சியை
உண்டாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது.

MACDUFF : How does my wife?

ROSS : Why, well.

MACDUFF : And all my children?

ROSS : Well too.

MACDUFF : The tyrant has not batter'd at their peace?

ROSS : No; they were well at peace when I did leave 'em.

MACDUFF : But not a niggard of your speech:
how goes't?

ROSS : When I came hither to transport the tidings,
Which I have heavily borne,
there ran a rumour
Of many worthy fellows that were out;
Which was to my belief witness'd the rather,
For that I saw the tyrant's power a-foot:
Now is the time of help; your eye in Scotland
Would create soldiers, make our women fight,
To doff their dire distresses.

MALCOLM : Be't their comfort
We are coming thither: gracious England hath
Lent us good Siward and ten thousand men;
An older and a better soldier none
That Christendom gives out.

ROSS : Would I could answer

மாக்டப்: என் மனைவி எப்படியிருக்கிறாள்?

ராஸ்: நன்றாகத்தான்.

மாக்டப்: என் குழந்தைகள் எல்லோரும்?

மாக்டப்: கொடுங்கோலன் அவர்களுடைய அமைதியைத் தகர்த்தெறியவில்லையா?

ராஸ்: இல்லை, நான் அவர்களை விட்டுவரும் போது, அமைதியாகத்தான் இருந்தார்கள்.

மாக்டப்: பேச்சிலே சிக்கனம் வேண்டாம், திகைப்பில்லாமல் சொல்லுங்கள்.

ராஸ்: செய்தியைச் சொல்வதற்காக நான் இங்கு புறப்பட்டபோது, தகுதியுள்ளவர்கள் பலர் கலகத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்ற வதந்தியைக் கேட்டேன். இது என் கருத்தை வலியுறுத்தியது. அக்கொடுங்கோலனின் படை சிதறிக்கிடப்பதை நான் பார்த்தபோது, இதுவே நாம் நாட்டுக்கு உதவிபுரிய வேண்டிய நேரம் என்று தெரிந்தது. ஸ்காட்லாண்டிலே, தங்களைப் பார்த்தாலே போதும், வீரர்கள் திரண்டுவிடுவார்கள்; நம்முடைய பெண்களும் போருக்கு ஆயத்தமாகி தங்கள் தாங்கொணாத் துயரத்தைத் துடைக்க முன் வருவார்கள்.

மாக்டப்: நாங்கள் அங்கு வரப்போகிறோம் என்ற செய்தி அவர்களுக்கு ஆறுதலைக் கொடுக்கட்டும். இங்கிலாந்து அரசர் பத்தாயிரம் வீரர்களையும் உத்தமர் சீவர்டையும் நமக்கு உதவியிருக்கிறார். அவரைக் காட்டிலும் வயதிலும் திறமையிலும் மிக்க ஒரு வீரரை உலகத்திலேயே பார்க்க முடியாது.

ராஸ்: ஆறுதலான செய்தி இது. இதற்கேற்ற ஆறுதலான செய்தியை நான் கொண்டு வந்தேன் இல்லையே. ஆனால், நான்

This comfort with the like! But I have words
That would be howl'd out in the desert air,
Where hearing should not latch them.

MACDUFF : What concern they?

The general cause? or is it a fee-grief
Due to some single breast?

ROSS : No mind that's honest

But in it shares some woe;
though the main part
Pertains to you alone.

MACDUFF : If it be mine,

Keep it not from me, quickly let me have it.

ROSS : Let not your ears despise my tongue for ever,
Which shall possess them with the heaviest sound
That ever yet they heard.

MACDUFF : Hum! I guess at it.

ROSS : Your castle is surprised; your wife and babes
Savagely slaughter'd: to relate the manner,
Were, on the quarry of these murder'd deer,
To add the death of you.

MALCOLM : Merciful heaven!

What, man! ne'er pull your hat upon your brows;
Give sorrow words: the grief that does not speak
Whispers the o'er-fraught heart and bids it break.

சொல்லப் போகும் சொற்கள் பாலைவனக் காற்றிலே ஊளையிட வேண்டிய சொற்கள், காதால் கேட்கக்கூடாத சொற்கள்.

மாக்டப்: எதைப் பற்றியவை அவை? பொது மக்களை வாட்டும் துயரமா அல்லது தனி மனிதனைப் பொறுத்ததா?

ராஸ்: எப்படிப்பட்ட துயரமானாலும், யோக்கியமாயிருப்பவன் அதில் பங்கு கொள்ளத்தான் செய்வான். ஆனாலும், முக்கியமாக அது உங்களுையே பொறுத்தது.

மாக்டப்: அது என்னைப் பொறுத்ததென்றால், என்னிடம் சொல்லாமலிருக்க வேண்டாம், உடனே சொல்லுங்கள்.

ராஸ்: இதுவரையிலும் கேட்டிராத சோக ஒலிகளை உங்கள் செவிகள் கேட்கப் போகின்றன. இந்த ஒலிகளை கிளப்பும் என் நாவை உங்கள் செவிகள் என்றென்றும் இகழாமல் இருக்க வேண்டுமே.

மாக்டப்: ஹும். என்னவென்று ஊகித்துவிட்டேன்.

ராஸ்: உங்கள் அரண்மனை தாக்கப்பட்டது. உங்கள் மனைவியும் குழந்தைகளும் அக்கிரமமாகக் கொலை செய்யப்பட்டனர். நடந்த விதத்தையெல்லாம் வருணித்தால் உங்களால் தாங்க முடியாமல் மரிப்பீர்கள்; வேட்டையாடப்பட்ட அரிய உறவினர்களுடைய சாவும் பட்டியலிலே உங்களையும் சேர்க்க வேண்டிவரும்.

மாக்கம்: இரக்கம் நிறைந்த வானமே, ஏ மனிதனே, தொப்பியைப் புருவம் வரையிழுத்துக் கண்ணை மறைக்காதே; சோகத்துக்குச் சொல்லுருவம் கொடு. பேச்சற்ற சோகம், முறுக்கேறிய இதயத்தை நோக்கி, "நீ முறிந்துவிடு" என்று ரகசியக் கட்டளை போடும்.

மாக்டப்: என் குழந்தைகளுமா?

MACDUFF : My children too?

ROSS : Wife, children, servants, all
That could be found.

MACDUFF : And I must be from thence!
My wife kill'd too?

ROSS : I have said.

MALCOLM : Be comforted:
Let's make us medicines of our great revenge,
To cure this deadly grief.

MACDUFF : He has no children.
All my pretty ones?
Did you say all? O hell-kite! All?
What, all my pretty chickens and their dam
At one fell swoop?

MALCOLM : Dispute it like a man.

MACDUFF : I shall do so;
But I must also feel it as a man:
I cannot but remember such things were,
That were most precious to me.
Did heaven look on,
And would not take their part?
Sinful Macduff,
They were all struck for thee! naught that I am,
Not for their own demerits, but for mine,
Fell slaughter on their souls.
Heaven rest them now!

ராஸ்: மனைவி, குழந்தைகள், பணியாட்கள், அகப்பட்டதெல்லாம்.

மாக்டப்: நான் அங்கில்லாமல் போனேனே, என் மனைவியும்
கொல்லப்பட்டாளா?

ராஸ்: சொல்லிவிட்டேனே.

மாக்கம்: உங்களைத் தேற்றிக்கொள்ளுங்கள். பழிக்குப் பழி
வாங்குவதே இக்கொடுந் துயரத்தைப் போக்கும் மருந்து. அந்த
மருந்தை நாடுவோம்.

மாக்டப்: அவனுக்குக் குழந்தைகள் கிடையாது. என் அழகுக்
குழந்தைகள் எல்லோருமா? எல்லோரும் என்றா சொன்னீர்கள்?
அட, நரகப்பருந்தே! எல்லோருமா? என்ன, என்னுடைய அழகிய
குஞ்சுகள் எல்லாம், அவைகளுடைய தாயோடு, ஒரேயடியிலா
அடித்துக்கொண்டு போகப்பட்டார்கள்.

மாக்கம்: மனிதனைப் போல, உங்கள் துயரத்தோடு
போராடுங்கள்.

மாக்டப்: அப்படியே செய்யப் போகிறேன், ஆனால் மனிதனைப்
போல், நான் துயரப்படவும் வேண்டும். அவர்களை எவ்வளவு
உயர்வாக மதித்திருந்தேன் என்பதை என்னால் மறக்க
முடியவில்லை. இதையெல்லாம் கடவுள் பார்த்துக்கொண்டா
இருந்தார்? அவர்களுக்காக ஒரு உதவியும் செய்யாமலா இருந்தார்?
மாக்டப் பாவியே, உனக்காகவே அவர்கள் கொல்லப்பட்டார்கள்.
நான் ஒரு அற்பப் பொருள். அவர்கள் செத்தது அவர்கள்பாலுள்ள
குறைபாட்டினாலல்ல, என்னிடமுள்ள குறைபாட்டுக்காக. இறைவன்
அருளால் அவர்கள் ஆன்மா அமைதி பெறட்டும்.
மாக்கம்: இதுவே உங்களுடைய உடைவாளைத் தீட்டும் சாணைக்
கல்லாக அமையட்டும். துயரம் சீற்றமாக மாறட்டும், உங்கள்
இதயத்தை மழுங்கவிடாதீர்கள், கோபமுட்டுங்கள்.

MALCOLM : Be this the whetstone of your sword: let grief
Convert to anger; blunt not the heart, enrage it.

MACDUFF : O, I could play the woman with mine eyes
And braggart with my tongue!

But, gentle heavens,
Cut short all intermission; front to front
Bring thou this fiend of Scotland and myself;
Within my sword's length set him; if he 'scape,
Heaven forgive him too!

MALCOLM : This tune goes manly.
Come, go we to the king; our power is ready;
Our lack is nothing but our leave; Macbeth
Is ripe for shaking, and the powers above
Put on their instruments.
Receive what cheer you may:
The night is long that never finds the day.
Exeunt

ACT V

SCENE I. Dunsinane. Ante-room in the castle.

Enter a Doctor of Physic and a Waiting-Gentlewoman

Doctor : I have two nights watched with you,
but can perceive
no truth in your report.
When was it she last walked?

Gentlewoman : Since his majesty went into
the field, I have seen
her rise from her bed,

மாக்டப்: கண்ணீர் சிந்தி நான் பெண் போல நடிக்க முடியும்,
நாவினால் பேசித் தற்பெருமைக்காரனைப் போல் பீத்த முடியும்;
ஆனால், அருள் சுரக்கும் வானமே, இடைவேளையைக்
கத்தரித்துவிடு. ஸ்காட்லன்ட் நாட்டின் கொடும் பேயை என் முன்,
நேருக்கு நேர், கொண்டு வந்து நிறுத்து, என் உடைவாளுக்கு
முன் கொண்டு வந்து இருத்து. அதற்கு மேலும் அவன்
தப்புவானேயானால், கடவுள் அவனை மன்னிக்கட்டும்.

மாக்ம்: இதுவே ஆடவனுக்குகந்த பேச்சு. வாருங்கள், அரசரிடம்
போவோம். நம் படை ஆயத்தமாக நிற்கிறது. நாம் அனுமதி
கொடுக்க வேண்டியதுதான் பாக்கி. மாக் பெத் அல்லாடப்
போகும் வேளை வந்து விட்டது. மேலிருக்கும் வானவர்கள்,
நம்மைக் கருவிகளாகப் பயன்படுத்துகிறார்கள். முடிந்த அளவு
உங்களுக்கு ஆர்வமுட்டிக் கொள்ளுங்கள். விடியாதோ என்று
நினைக்கும் அளவுக்கு இராப்பொழுது நீண்டு கொண்டே
போகிறது.
(போகிறார்கள்)

அங்கம் IV காட்சி 1

டன்சினேன் அரண்மனையில் ஒரு அறை.
ஒரு மருத்துவரும், தாதியும் வருகிறார்கள்.

மருத்துவர்: இரண்டு இரவுகள் உன்னோடு விழித்திருந்து
கவனித்திருக்கிறேன்; ஆனால் நீ சொல்லுவதில் உண்மையிருப்பதாகத்
தெரியவில்லை. கடைசியாக அவள் நடந்து வந்தது எப்பொழுது?

தாதி: அரசர் போர்க்களத்துக்குப் போனதிலிருந்து, அவள் தன்
படுக்கையிலிருந்து எழுவதையும் இரவு உடையைத் தன்மேல்
போர்த்திக் கொண்டு தன் பெட்டியைத் திறப்பதையும், அதிலிருந்து
தாளையெடுத்து, அதை மடித்து அதில் எழுதுவதையும்,

throw her night-gown upon
her, unlock her closet, take forth paper, fold it,
write upon't, read it, afterwards seal it, and again
return to bed; yet all this while in a most fast sleep.

Doctor : A great perturbation in nature,
to receive at once the benefit of sleep,
and do the effects of watching!
In this slumbry agitation, besides her
walking and other actual performances, what, at any
time, have you heard her say?

Gentlewoman : That, sir, which I will not report
after her.

Doctor : You may to me: and 'tis most meet you should.

Gentlewoman : Neither to you nor any one;
having no witness to confirm my speech.
Enter LADY MACBETH, with a taper
Lo you, here she comes!
This is her very guise;
and, upon my life, fast asleep.
Observe her; stand close.

Doctor : How came she by that light?

Gentlewoman : Why, it stood by her:
she has light by her continually; 'tis her command.

Doctor : You see, her eyes are open.

எழுதியதைப் படித்துப் பிறகு, கடிதத்துக்கு முத்திரையிடுவதையும்,
மறுபடியும் படுக்கைக்குப் போவதையும் நான் பார்த்திருக்கிறேன்;
இதெல்லாம் ஆழ்ந்த உறக்கத்திலேயே நடக்கும்.

மருத்து: உறக்கத்தின் பலனை அனுபவித்துக் கொண்டு, அதே
சமயத்தில் கவனத்தோடும் தொழிற்படுவது என்றால், கொடிய
குழப்பத்தால் இயல்பு திரிந்து போய்விட்டது என்றுதான் சொல்ல
வேண்டும். உறக்கம் தோய்ந்த இந்தக் குழப்பத்தில் நடப்பதும் மற்ற
செயல்களைச் செய்வதும் தவிர, அவள் ஏதாவது பேசுவதுண்டா?
அப்படிப் பேசுவதை நீ எப்பொழுதாவது கேட்டிருக்கிறாயா?

தாதி: ஐயா, அவள் சொன்னதை நான் சொல்ல விரும்பவில்லை.

மருத்து: என்னிடம் சொல்லுவதற்கென்ன? சொல்ல வேண்டியது
உன் கடமை.

தாதி: நான் சொல்லுவதை உறுதிப்படுத்துவதற்குச்
சாட்சியில்லாமலிருக்கும் போது, உங்களிடமாவது வேறு எவரிடமாவது
நான் சொல்ல மாட்டேன்.
(கையில் மெழுகுவார்த்தி எரிய, மாக்கெப் சீமாட்டி வருகிறாள்)

இதோ பாருங்கள், அவள் இங்கே வருகிறாள். அவளுடைய தோற்றம்
இதுவேதான். நிச்சயமாக, ஆழ்ந்த உறக்கத்திலிருக்கிறாள்.
அவளைக் கவனியுங்கள், நெருங்கி வாருங்கள்.
மருத்து: அந்த விளக்கு, அவளுக்கு எப்படிக் கிடைத்தது?

தாதி: ஏன், அது அவள் பக்கத்திலேயே இருந்தது. அவள்
கட்டளைப்படி, ஒரு விளக்கு அவள் பக்கத்தில் அணையாமல்
எரிந்து கொண்டேயிருக்கும்.

மருத்து: அவளுடைய கண்கள் திறந்திருக்கின்றன, பார்.

Gentlewoman : Ay, but their sense is shut.

Doctor : What is it she does now?
Look, how she rubs her hands.

Gentlewoman : It is an accustomed action with her,
to seem thus
washing her hands: I have known her continue in
this a quarter of an hour.

LADY MACBETH : Yet here's a spot.

Doctor : Hark! she speaks: I will set down what comes from
her, to satisfy my remembrance the more strongly.

LADY MACBETH : Out, damned spot! out, I say!

One: two: why, then, 'tis time to do't.--
Hell is murky!--Fie, my lord,
fie! a soldier, and afeard?
What need we fear who knows it,
when none can call our power to account?--
Yet who would have thought the old man
to have had so much blood in him.

Doctor : Do you mark that?

LADY MACBETH : The thane of Fife had a wife:
where is she now?--
What, will these hands ne'er be clean?--
No more o' that, my lord, no more o' that:
you mar all with this starting.

தாதி: ஆம், ஆனால் அவற்றின் அறிவு மூடியிருக்கிறது.

மருத்து: அவள் இப்பொழுது செய்வது என்ன? பார், எப்படி
அவள் கைகளைத் தேய்க்கிறாள்.

தாதி: கைகளைக் கழுவுவது போல இப்படிச் செய்வது அவள்
வழக்கமாகச் செய்யும் செயல். இப்படியே கால் மணி நேரம்
அவள் தொடர்ந்து செய்வதை நான் கவனித்திருக்கிறேன்.

மாக். சீமாட்டி: இன்னும் இங்கு ஒரு கறையிருக்கிறதே.

மருத்து: கவனி, அவள் பேசுகிறாள். அவளிடமிருந்து வருவதை
நான் எழுதிக் கொள்கிறேன்; நினைவில் அழுத்தமாக
வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமல்லவா, அதற்காக.

மாக். சீமாட்டி: தொலைஞ்சு போ, கேடுகெட்ட கறையே; 'தொலைஞ்சு
போ' என்கிறேன். ஒன்று; இரண்டு; அதைச் செய்வதற்குரிய நேரம்
வந்து விட்டதே; நரகம் துயரம் நிறைந்த இடம்; என்ன, பிரபு,
வீரனாயிருந்தும், அச்சமா? எதைக் கண்டு நாம் அஞ்ச வேண்டும்?
நம்மைக் கேட்பதற்கு ஆள் கிடையாதே, அப்படியானால், யாருக்கு
இது தெரியப் போகிறது? எனினும் இந்தக் கிழவனுக்கு இவ்வளவு
ரத்தமிருக்கும் என்று யார் எதிர்ப்பார்த்திருப்பார்கள்?

மருத்து: இதைக் கவனித்தாயா?

மாக். சீமாட்டி: பைச் சிற்றரசருக்கு ஒரு மனைவியிருந்தாள்;
இப்பொழுது அவள் எங்கேயிருக்கிறாள்? என்ன, ஒருகாலும்
இக்கைகளைச் சுத்தம் செய்ய முடியாதா? இனியும் அதைப்பற்றி
வேண்டாம், பிரபு, இனியுமா அதைப்பற்றி; உங்கள் நடுக்கத்தால்
எல்லாவற்றையும் கெடுத்துவிடுகிறீர்களே.

மருத்து: நல்லது! நல்லது! தெரியக்கூடாததை நீ தெரிந்திருக்கிறாய்.

தாதி: எனக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும், சொல்ல வேண்டாததை
அவள் சொல்லிவிட்டாள். அவளுக்கு என்ன தெரியும் என்பது

Doctor : Go to, go to; you have known what you should not.

Gentlewoman : She has spoke what she should not, I am sure of that: heaven knows what she has known.

LADY MACBETH : Here's the smell of the blood still: all the perfumes of Arabia will not sweeten this little hand. Oh, oh, oh!

Doctor : What a sigh is there! The heart is sorely charged.

Gentlewoman : I would not have such a heart in my bosom for the dignity of the whole body.

Doctor : Well, well, well,--

Gentlewoman : Pray God it be, sir.

Doctor : This disease is beyond my practise: yet I have known those which have walked in their sleep who have died holily in their beds.

LADY MACBETH : Wash your hands, put on your nightgown; look not so pale. I tell you yet again, Banquo's buried; he cannot come out on's grave.

கடவுளுக்குத்தான் வெளிச்சம்.

மாக். சீமாட்டி: குருதியின் நாற்றம் இங்கு இன்னும் அடிக்கிறது. அரேபியா நாட்டிலுள்ள வாசனைத் திரவியங்கள் எல்லாம் சேர்ந்தாலுங்கூட இந்தச் சிறு கைக்கு மணமுட்ட முடியாது. ஓ, ஓ, ஓ!

மருத்து: என்ன பெருமூச்சு இது? இதயம் மிக மிக முறுக்கேறிவிட்டது.

தாதி: உடலின் கௌவரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்றால், இப்படி ஒரு இதயம் எனக்கு இருக்கவே கூடாது.

மருத்து: சரி, சரி, சரி.

தாதி: அப்படிக் கடவுள் நோக்கிப் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள், ஐயா.

மருத்து: இந்த நோய் என் அனுபவத்துக்கு அப்பாற்பட்டது. இருந்தாலும், நான் சிலர் உறக்கத்தில் நடப்பதைப் பார்த்திருக்கிறேன். அவர்கள் படுக்கையிலேயே புனிதமான மரணத்தையடைந்திருக்கிறார்கள்.

மாக். சீமாட்டி: உங்கள் கைகளைக் கழுவுங்கள். இராக்கால உடையை அணிந்துகொள்ளுங்கள். கிலி பிடித்த மூஞ்சியைக் காட்டாதீர்கள். பாங்கோவைப் புதைத்தாகிவிட்டது என்பதை மறுபடியும் உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன். கல்லறையிலிருந்து அவன் வெளியே வர முடியாது.

மருத்து: வந்தால்தானென்ன?

மாக். சீமாட்டி: படுக்கைக்கு, படுக்கைக்கு, கதவு தட்டும் சப்தம் கேட்கிறது. வாருங்கள், வாருங்கள் உங்கள் கையைக்

Doctor : Even so?

LADY MACBETH : To bed, to bed! there's knocking at the gate:

come, come, come, come, give me your hand. What's done cannot be undone.--To bed, to bed, to bed!
Exit

Doctor : Will she go now to bed?

Gentlewoman : Directly.

Doctor : Foul whisperings are abroad: unnatural deeds
Do breed unnatural troubles: infected minds
To their deaf pillows will discharge their secrets:
More needs she the divine than the physician.
God, God forgive us all! Look after her;
Remove from her the means of all annoyance,
And still keep eyes upon her. So, good night:
My mind she has mated, and amazed my sight.
I think, but dare not speak.

Gentlewoman : Good night, good doctor.
Exeunt

SCENE II.

The country near Dunsinane.
Drum and colours. Enter MENTEITH, CAITHNESS,
ANGUS, LENNOX, and Soldiers

MENTEITH : The English power is near, led on by Malcolm,

கொடுங்கள். செய்து முடிந்ததை அழிக்க முடியாது. படுக்கைக்கு, படுக்கைக்கு, படுக்கைக்கு.
(மாக்பெத் சீமாட்டி போகிறாள்)

மருத்து: இப்போது அவள் படுக்கைக்குப் போவாளா?

தாதி: நேரே.

மருத்து: கொடூரமான வதந்திகள் உலாவுகின்றன. இயல்பைக் குலைக்கும் செயல்களால் இயல்பைக் குலைக்கும் நோய்கள் வளருகின்றன. மாசு படிந்த உள்ளங்கள், தம் செவிட்டுத் தலையணைகளுக்குத் தம் இரகசியங்களைத் தெரிவிக்கின்றன. மருத்துவனுடைய மருந்தைக் காட்டிலும் அவளுக்குத் தேவையாயிருப்பது இறைவனுடைய கருணை. கடவுளே, கடவுளே. எங்கள் எல்லோருரையும் மன்னித்தருளும்.
அவளைக் கவனித்துக்கொள். அவளுக்கு எரிச்சலைக் கொடுக்கக்கூடிய காரணங்களையெல்லாம் அகற்றிவிடு. அகற்றிய பிறகும், அவள் மேல் கண்ணாயிருக்க வேண்டும், போய் வருகிறேன். அவள் என் உள்ளத்தைத் திடுக்கிடச் செய்து, என் காட்சிக்கு வியப்பையளித்துவிட்டாள். நான் சிந்தனை செய்கிறேன், ஆனால் பேசத் துணிய மாட்டேன்.

தாதி: அருமை மருத்துவரே, வந்தனம்.
(போகிறார்கள்)

காட்சி 2

டன்சினேனுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள நிலம். பேரிகை முழக்கத்தோடும் கொடிகளோடும் மென்டெய்த், காத்தென்ஸ், அங்குஸ், லென்னாக்ஸ், போர் வீரர்கள் வருகிறார்கள்.

மென்டெய்த்: இங்கிலிஷ் படை நெருங்கி வருகிறது. மாக்கமும்,

His uncle Siward and the good Macduff:
Revenge burn in them; for their dear causes
Would to the bleeding and the grim alarm
Excite the mortified man.

ANGUS : Near Birnam wood

Shall we well meet them;
that way are they coming.

CAITHNESS : Who knows if Donalbain be with his brother?

LENNOX : For certain, sir,

he is not: I have a file

Of all the gentry: there is Siward's son,
And many unrough youths that even now
Protest their first of manhood.

MENTEITH : What does the tyrant?

CAITHNESS : Great Dunsinane he strongly fortifies:

Some say he's mad;

others that lesser hate him

Do call it valiant fury: but, for certain,

He cannot buckle his distemper'd cause

Within the belt of rule.

ANGUS : Now does he feel

His secret murders sticking on his hands;

Now minutely revolts upbraid his faith-breach;

Those he commands move only in command,

Nothing in love: now does he feel his title

அவன் சிற்றப்பன் சீவார்டும், உத்தமன் மாக்கட்பும் படையை நடத்தி வருகிறார்கள். பழிக்குப் பழி வாங்க வேண்டும் என்ற உணர்ச்சி அவர்களிடத்திலே சுடர் விட்டு எளிகிறது. அப்படி எளிவதற்கு நல்ல காரணம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் எழுப்பும் போர்முழக்கம் செத்தவனைக்கூட தூண்டிவிடும்.

அங்குஸ்: பர்னம் கானகத்திற்கு அருகே அவர்களை நாம் சந்திக்கலாமா? அவ்வழியேதான் அவர்கள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள்.

காத்தெனஸ்: யார் கண்டார்கள், டொனால்பெய்னும் அவன் சகோதரனுடன் இருக்கலாம்.

லென்: ஐயா, உறுதியாகச் சொல்லலாம், அவன் இல்லை. கனவான்கள் எல்லோரும் அடங்கிய பட்டியல் என்னிடமிருக்கிறது; அதில் சீவார்டின் மகன் இருக்கிறான்; பல இளம் வாலிபர்களும் இருக்கிறார்கள்; சமீபத்தில் வயது வந்தவர்கள் அவர்கள்.

மென்: கொடுங்கோலன் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறான்?

காத: டன்ஸினேனை நன்றாக அரண் செய்து கொண்டிருக்கிறான். சிலர் அவனுக்குப் பித்துப் பிடித்தவிட்டதாகச் சொல்லுகிறார்கள். அவனிடம் அவ்வளவு வெறுப்பில்லாதவர்கள் அது வீரத்தின் சீற்றம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் சீர் குலைந்த அவனுடைய குறிக்கோளை ஆட்சியென்ற கயிறு கொண்டு தன் இடுப்பைச் சுற்றி இறுகக் கட்ட அவனால் இயலாது.

அங்கு: அவனுடைய இரகசியக் கொலைகள் அவன் கைகளையே குத்தித் துன்புறுத்துகின்றன. நிமிஷம் தோறும் நடக்கும் கலகங்கள் அவன் செய்திருக்கும் நம்பிக்கை மோசத்தை அவனுக்கு எடுத்துச் சொல்லிக் கண்டிக்கின்றன. அவனுடைய சேவகர்கள் அவன்

Hang loose about him, like a giant's robe
Upon a dwarfish thief.

MENTEITH : Who then shall blame
His pester'd senses to recoil and start,
When all that is within him does condemn
Itself for being there?

CAITHNESS : Well, march we on,
To give obedience where 'tis truly owed:
Meet we the medicine of the sickly weal,
And with him pour we in our country's purge
Each drop of us.

LENNOX : Or so much as it needs,
To dew the sovereign flower and drown the weeds.
Make we our march towards Birnam.
Exeunt, marching

SCENE III

Dunsinane. A room in the castle.
Enter MACBETH, Doctor, and Attendants

MACBETH : Bring me no more reports;
let them fly all:Till Birnam wood remove to Dunsinane,
I cannot taint with fear.
What's the boy Malcolm?
Was he not born of woman? The spirits that know
All mortal consequences have pronounced me thus:
'Fear not, Macbeth; no man that's born of woman
Shall e'er have power upon thee.' Then fly,

அதிகாரத்துக்காக இயங்குகிறார்களேயொழிய, அன்பினால்
இயங்கவில்லை. நெட்டை அரக்கனுடைய ஆடையை ஒரு
திருட்டுக் குள்ளன் அணிந்தால் எப்படி இருக்குமோ, அப்படியே
அரசு பட்டமும் அவன் உடம்பில் தொள தொளவென்று
தொங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இதை அவன் இப்பொழுது
உணருகிறான்.

மென்: அவனுக்குள்ளிருப்பதெல்லாம் அவனைக் கண்டித்துக்
கொண்டு நிற்கும் போது, கலங்கிப் போன அவன் புலன்களைப்
போய்க் குறை சொல்லுவானேன்?

காத்: சரி, நாம் அணிவகுத்த முன்னேறுவோம். யாருக்குக்
கீழ்ப்படிய வேண்டுமோ அவருக்குக் கீழ்ப்படிவோம்; நோய்
கொண்ட நம் நாட்டின் அருமருந்தாக வந்தவரை நாம் சந்தித்து,
அவரோடு கலந்து நம் நாட்டின் நோயைத் தீர்க்கும் மருந்தாக
மாறி நம்மை நாமே அர்ப்பணிப்போமாக; மிச்சம் கிச்சமில்லாமல்
அர்ப்பணிப்போமாக.

லென்: களைகளை மூழ்கடித்து, மன்னன் என்ற பூவை நனையச்
செய்து மலரவைப்பதற்கு எவ்வளவு தேவையோ, அவ்வளவையும்
ஊற்றுவோம். பர்னம் நோக்கிச் செல்வோம்.
(அணிவகுத்துப் போகிறார்கள்)

காட்சி 3

டன்சினேன் அரண்மனையில் ஒரு அறை.
மருத்துவர், பணியாட்களோடு மாக்பெத் வருகிறான்.

மாக்: இனி அறிக்கைகள் ஒன்றும் கொண்டுவர வேண்டாம்.
அவர்கள் எல்லோரும் ஓடிப்போகட்டும். பர்னம் கானகம்
டன்சினேன் குன்றுக்கு வந்து சேரும் வரையில், அச்சத்தால்
கறைபடாது நிற்பேன் நான். யார் இந்தப் பையன் மாக்கம்?

false thanes,
And mingle with the English epicures:
The mind I sway by and the heart I bear
Shall never sag with doubt nor shake with fear.
Enter a Servant
The devil damn thee black,
thou cream-faced loon!
Where got'st thou that goose look?

Servant : There is ten thousand--

MACBETH : Geese, villain!

Servant : Soldiers, sir.

MACBETH : Go prick thy face,
and over-red thy fear,
Thou lily-liver'd boy.
What soldiers, patch?
Death of thy soul!
those linen cheeks of thine
Are counsellors to fear.
What soldiers, whey-face?

Servant : The English force,
so please you.

MACBETH : Take thy face hence.

Exit Servant
Seyton!--I am sick at heart,
When I behold--Seyton, I say!--This push

பெண்ணால் பெறப்பட்டவன்தானே அவன். மனித உலகத்தில் விளையும் விளைவுகளையெல்லாம் உணர்ந்த ஆவிகள் என்னிடம் சொல்லியிருக்கிறார்கள், "அஞ்சாதே, மாக் பெத், பெண்ணால் பெறப்பட்ட எம்மனிதனும் உன்னைக் கொல்ல முடியாது" என்று. உண்மையற்ற சிற்றரசர்களே, ஓடிவிடுங்கள், ஓடிப்போய், களியாட்டப்பிரியர்களான ஆங்கிலேயரோடு சேர்ந்து கொள்ளுங்கள்; என்னை இயங்கச் செய்யும் என் உள்ளமும், நான் தாங்கி நிற்கும் என் இதயமும், ஐயத்தால் தொய்ந்து கொடுக்கப் போவதில்லை, அச்சத்தால் அசைந்து கொடுக்கப் போவதுமில்லை. (பணியாள் வருகிறான்)

வெண்ணெய் மூஞ்சிப் பயலே, பேய் உன்னைக் கறுப்பாகப் போகும்படி சபிக்க வேண்டும். உனக்கு இந்த வாத்து முழி எங்கிருந்துடா வந்தது?

பணி: இங்கே பதினாயிரம்.....

மாக்: வாத்துக்களா, கயவனே?

பணி: போர் வீரர்கள், ஐயா.

மாக்: கோழைப் பயலே, போய், உன் மூஞ்சியை ஊசியால் குத்தி, உன் அச்சத்துக்குச் செந்நிறம் பூசிக்கொள். கோமாளிப் பயலே, என்னடா போர்வீரர்கள்? உன் ஆன்மா நாசமாய்ப் போக! வெண்துகில் போன்ற உன் கன்னங்கள் இருக்கின்றனவே, அவை அச்சத்தை யூட்டும் துன்மந்திரிகள்; போர் வீரர்களாமே, போர் வீரர்கள்! அழுகிணி மூஞ்சி!

பணி: ஆங்கிலப் படையென்று சொன்னேன் பிரபு.

மாக்: உன் மூஞ்சியை இங்கே காட்டாதே, போ.

Will cheer me ever, or disseat me now.
I have lived long enough: my way of life
Is fall'n into the sear, the yellow leaf;
And that which should accompany old age,
As honour, love, obedience, troops of friends,
I must not look to have;
but, in their stead,
Curses, not loud but deep,
mouth-honour, breath,
Which the poor heart would fain deny,
and dare not. Seyton!
Enter SEYTON

SEYTON : What is your gracious pleasure?

MACBETH : What news more?

SEYTON : All is confirm'd, my lord,
which was reported.

MACBETH : I'll fight till from my bones
my flesh be hack'd.
Give me my armour.

SEYTON : 'Tis not needed yet.

MACBETH : I'll put it on.
Send out more horses; skirr the country round;
Hang those that talk of fear.
Give me mine armour.
How does your patient, doctor?

செய்ட்டன்! நான் மனம் நொந்து போனேன். பார்க்கப் போனால், செய்ட்டன், இந்தத் தள்ளுதல் இருக்கிறதே, இது என்னை அரியாசனத்தில் நிலையாக இருத்தப் போகிறது அல்லது என்னை அரியாசனத்திலிருந்து ஒரேயடியாகத் தள்ளிவிடப் போகிறது. நான் நெடுங்காலம் வாழ்ந்துவிட்டேன்; இலை பழுத்து உதிரும் பருவத்தையடைந்துவிட்டேன். புகழ், அன்பு, கீழ்ப்படிதல், நண்பர்குழாம் இவை வயோதிகப்பருவத்தோடு வருபவை, ஆனால் இவற்றை நான் எதிர்பார்ப்பது தவறு. இவற்றிற்குப் பதில் எனக்குக் கிடைப்பவை சாபங்கள், அரவமற்ற ஆனால் ஆழ்ந்து நிற்கும் சாபங்கள். இதயம் 'புகழாதே' என்று வாயைப் பார்த்துச் சொல்ல விரும்புகிறது. ஆனால் அப்படிச் சொல்ல அஞ்சுகிறது. இந்நிலையில் வெறும் வாய் சொல்லும் புகழுரைகள்: இவைதான் எனக்குக் கிடைப்பவை, செய்ட்டன்? (செய்ட்டன் வருகிறான்)

செய்ட்: தங்கள் விருப்பம் என்னவோ, பிரபு?

மாக்: மேலும் செய்தி ஏதாவதுண்டா?

செய்ட்: முன்னம் வந்த செய்திகள் எல்லாம் உண்மையென்று தெரிகிறது, பிரபு.

மாக்: நான் போரிடப் போகிறேன். என் எலும்புக்கூட்டிலிருந்து என் சதையைக் கொத்தியெடுக்கும் வரை, நான் போரிடுவேன். என் கவசத்தை என்னிடம் கொடு.

செய்ட்: இன்னும் அதற்குத் தேவையேற்படவில்லை.

மாக்: நான் அதையணிந்து கொள்கிறேன், இன்னும் பல குதிரைகளை அனுப்பி, அவசரமாக நாட்டைச் சுற்றி வா, அச்சத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்களையெல்லாம் தூக்கிலிடு. என்

Doctor : Not so sick, my lord,
As she is troubled with thick coming fancies,
That keep her from her rest.

MACBETH : Cure her of that.

Canst thou not minister to a mind diseased,
Pluck from the memory a rooted sorrow,
Raze out the written troubles of the brain
And with some sweet oblivious antidote
Cleanse the stuff'd bosom of that perilous stuff
Which weighs upon the heart?

Doctor : Therein the patient
Must minister to himself.

MACBETH : Throw physic to the dogs; I'll none of it.

Come, put mine armour on; give me my staff.
Seyton, send out. Doctor, the thanes fly from me.
Come, sir, dispatch. If thou couldst, doctor, cast
The water of my land, find her disease,
And purge it to a sound and pristine health,
I would applaud thee to the very echo,
That should applaud again.--Pull't off, I say.--
What rhubarb, cyme, or what purgative drug,
Would scour these English hence? Hear'st thou of them?

Doctor : Ay, my good lord; your royal preparation
Makes us hear something.

MACBETH : Bring it after me.

I will not be afraid of death and bane,

கவசத்தை என்னிடம் கொடு.
மருத்துவரே, உங்கள் நோயாளி எப்படி இருக்கிறாள்?

மருத்து: நோக்காடு மிகுதியாயிருக்கிறதென்று சொல்ல முடியாது,
பிரபு. ஆனால், அடர்ந்து வருகிற கற்பனைகள் அவளைத்
துன்புறுத்தி அவளுடைய ஓய்வைக் கெடுக்கின்றன.

மாக்: அதைக் குணப்படுத்துங்கள். நோயுற்ற உள்ளத்துக்கு மருந்து
கொடுக்க உங்களால் இயலாதா? வேரூன்றி நிற்கும் துயரத்தை
உள்ளத்திலிருந்து பிடுங்கியெடுக்க முடியாதா? மூளையிலே
எழுதப்பட்டிருக்கும் வேதனைகளை அழிக்க முடியாதா? அவள்
இதயத்தை அடைத்து அமுக்கிக் கொண்டு நிற்கும் அக்கொடிய
பொருளை அகற்றுவதற்கு ஒரு இனிய மறதி மருந்து கிடையாதா?

மருத்து: நோயாளியேதான் அம்மாற்று மருந்தை அருந்திக்கொள்ள
வேண்டும்.

மாக்: மருந்தையெல்லாம் நாய்க்குப் போடு, எனக்கு அதுதான்
வேண்டாம். வா, என்னுடைய கவசத்தை எனக்கப் போடு,
என்னுடைய தடியைக் கொடு! செய்த்டன், வெளியில் எடு,
மருத்துவரே, சிற்றரசர்கள் என்னை விட்டு ஓடிப் போகிறார்கள்
விரைவில் போடு, ஐயா மருத்துவரே, நீங்கள் என் நாட்டின்
உடல் நிலையைறிந்து, அதன் நோய் என்ன என்று கண்டுபிடித்து,
நோயைப் போக்கி, மறுபடியும் அதற்குப் பழைய உடல் நலமும்
தெம்பும் வரும்படி செய்ய முடியுமானால், எதிரொலி கிளம்பும்
வரை உங்களை வாழ்த்துவேன்; எதிரொலி உங்களை மறுமுறையும்
வாழ்த்தும்.

அப்பா, அதை இழுத்துவிட்டு இந்த ஆங்கிலேயரை இங்கிருந்து
விரட்டுவதற்கு எந்த நேர்வாள மாத்திரையை, பாதரச
செந்தூரத்தை, பேதி மூலிகையைக் கொடுக்கலாம்? அவர்களைப்
பற்றிக் கேள்விப்பட்டீரா?

Till Birnam forest come to Dunsinane.

Doctor

[Aside] Were I from Dunsinane away and clear,

Profit again should hardly draw me here.

Exeunt

SCENE IV.

Country near Birnam wood.

Drum and colours. Enter MALCOLM, SIWARD and
YOUNG SIWARD, MACDUFF, MENTEITH, CAITHNESS,
ANGUS, LENNOX, ROSS, and Soldiers, marching

MALCOLM : Cousins, I hope the days are near at hand
That chambers will be safe.

MENTEITH : We doubt it nothing.

SIWARD : What wood is this before us?

MENTEITH : The wood of Birnam.

MALCOLM : Let every soldier
hew him down a bough
And bear't before him:
thereby shall we shadow
The numbers of our host and make discovery
Err in report of us.

Soldiers : It shall be done.

SIWARD : We learn no other
but the confident tyrant

மாத்: அதை எனக்குப் பின்புறம் கொண்டுவா. பர்னம் காணகம்
டன்சினேனுக்கு வரும்வரை, சாவுக்கும் அழிவுக்கும் நான் அஞ்
சப்போவதில்லை.

(மருத்துவரைத் தவிர எல்லோரும் போகிறார்கள்)

மருத்து: டன்சினேனுக்கு அப்பால் நான் போய்விட்டேனேயானால்,
என்ன கொடுத்தாலும் நான் இங்கு திரும்பி வரமாட்டேன்.
(போகிறார்)

காட்சி 4

டன்சினேனுக்கு அருகே ஓரிடம் காடு தூரத்தில் தெரிகிறது.
(முரசொலியோடு, கொடிதாங்கி, மாக்கம், சீவர்ட்,
அவருடைய மகன், மாக்கட்ப், மென்டெய்த், கெய்த்னென்ஸ்,
அங்குஸ், லென்னாக்ஸ், ராஸ், போர்வீரர்கள்,
அணிவகுத்துப் போர்நடை போட்டு வருகிறார்கள்.)

மாக்கம்: தம்பிகளே, மாளிகைகள் பயமற்றிருக்கும் காலம்
விரைவில் வரப்போகிறது என்று நம்புகிறேன்.

மென்ட்: கொஞ்சங்கூடச் சந்தேகமில்லை.

சீவர்ட்: நம் முன்னிருப்பது எந்தக் காடு?

மென்ட்: பர்னம் காடு.

மாக்கம்: ஒவ்வொரு போர்வீரனும் ஒரு மரக்கிளை வெட்டித் தன்
முன் ஏந்திச் செல்லட்டும்; அப்படிச் செய்தால், நம் படை பலத்தை
நாம் மறைத்துக் கொள்ளலாம். எதிரி நம் எண்ணிக்கையைக்
கண்டுபிடிப்பதில் தப்புக் போடுவான்.

போர் வீரர்கள்: அப்படியே செய்கிறோம்.

Keeps still in Dunsinane, and will endure
Our setting down before 't.

MALCOLM : 'Tis his main hope:

For where there is advantage to be given,
Both more and less have given him the revolt,
And none serve with him but constrained things
Whose hearts are absent too.

MACDUFF : Let our just censures
Attend the true event, and put we on
Industrious soldiership.

SIWARD : The time approaches

That will with due decision make us know
What we shall say we have and what we owe.
Thoughts speculative their unsure hopes relate,
But certain issue strokes must arbitrate:
Towards which advance the war.
Exeunt, marching

SCENE V.

Dunsinane. Within the castle.
Enter MACBETH, SEYTON, and Soldiers
with drum and colours

MACBETH : Hang out our banners on the outward walls;
The cry is still 'They come:' our castle's strength
Will laugh a siege to scorn: here let them lie
Till famine and the ague eat them up:
Were they not forced with those that should be ours,

சீவர்ட்: தன்னம்பிக்கை நிறைந்த கொடுங்கோலன் இன்னும்
டன்சினேனில் இருக்கிறான் என்று தெரிகிறது. அதை நாம்
முற்றுகை போடுவதை எதிர்பார்த்து நிற்கிறான்.

மாக்: அதுதான் அவனுடைய ஒரே நம்பிக்கை. ஏனெனில்,
வாய்ப்புக் கிடைத்த போதெல்லாம், பெரியவர்களும், சிறியவர்களும்
அவனைத் தப்பியோடிக் கலகம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.
அவனோடு கூட இருப்பவர்களோ, கட்டாயத்துக்காகப்
பணிபுரிகிறார்கள்; அவர்களுடைய இதயங்கள் அவர்களை
விட்டு எங்கேயோ சென்றுவிட்டன.

மாக்: நம்முடைய கண்டனத்தையெல்லாம் நம் போராட்டத்திலே
காட்டுவோம். நம் வீரத்தை உழைவின் மூலம் காட்ட வேண்டும்.

சீவர்ட்: நம்மிடம் இருப்பதென்ன, நாம் கொடுக்க
வேண்டியதென்ன என்பதைத் தீர்மானம் செய்ய வேண்டிய வேளை
வந்துகொண்டிருக்கிறது. ஊகத்தின் மூலமும் சிந்தனையின்
மூலமும் நிச்சயமற்ற நம்பிக்கைகள் உருவாகின்றன. ஆனால்
நிச்சயமான முடிவுகளை உண்டாக்க வேண்டும் என்றால், அது
செயலினால்தான் முடியும். இப்படி முடிவு காண்பதற்கே போர்
நிகழ்கிறது.

காட்சி 5

டன்சினேன். அரண்மனைக்குள்.
முரசு, கொடிகளோடு மாக்பெத், செய்ட்டன்,
போர்வீரர்கள் வருகிறார்கள்.

மாக்: வெளிமதிலில் நம்முடைய கொடிகளைத் தொங்கவிடுங்கள்.
"அவர்கள் வருகிறார்கள்" என்ற பேச்சைத்தான் நாம் இன்னும்
கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம்; முற்றுகை போடுகிறவர்களை எள்ளி
நகையாடிக் கொண்டிருக்கிறது நம் கொத்தளத்தின் வன்மை.

We might have met them dafeul, beard to beard,
And beat them backward home.
A cry of women within
What is that noise?

SEYTON : It is the cry of women, my good lord.
Exit

MACBETH : I have almost forgot the taste of fears;
The time has been, my senses would have cool'd
To hear a night-shriek; and my fell of hair
Would at a dismal treatise rouse and stir
As life were in't: I have supp'd full with horrors;
Direness, familiar to my slaughterous thoughts
Cannot once start me.
Re-enter SEYTON
Wherefore was that cry?

SEYTON : The queen, my lord, is dead.

MACBETH : She should have died hereafter;
There would have been a time for such a word.
To-morrow, and to-morrow, and to-morrow,
Creeps in this petty pace from day to day
To the last syllable of recorded time,
And all our yesterdays have lighted fools
The way to dusty death. Out, out, brief candle!
Life's but a walking shadow, a poor player
That struts and frets his hour upon the stage
And then is heard no more: it is a tale
Told by an idiot, full of sound and fury,

பஞ்சமும் நோயும் அவர்களைத் தின்று தீர்க்கும் வரை, அவர்கள்
இங்கேயே கிடக்கட்டும் அவர்களோடு நமக்குரியவர்களும்
சேராமல் இருந்திருந்தால், அவர்களைத் தாடிக்குத்தாடி நேரில்
தாக்கி, வீட்டை நோக்கி ஓடும்படி அடித்து விரட்டியிருப்போம்.
(பெண்கள் அழுகைக்குரல் உள்ளிருந்து வருகிறது)
என்ன கூக்குரல் அது?

செய்: அது பெண்களின் கூக்குரல், பிரபு.
(போகிறான்)

மாக்: அச்சத்தின் சுவை என்ன என்பதையே நான் அநேகமாக
மறந்துவிட்டேன். இரவுக் கூப்பாடுகளைக் கேட்கும் போது
என் புலன்கள் சில்லிட்டுப்போகும் காலம் ஒன்றிருந்தது; சோக
நிகழ்ச்சியொன்றைப் பற்றிக் கேட்டால், என் உரோமமெல்லாம்
எழுந்து நிற்கும், ஏதோ அதற்கு உயிர் இருப்பது போல. ஆனால்,
இப்பொழுதோ, பயத்தைப் புசித்துப் புசித்து என் வயிறு முட்டிவிட்டது.
கொடுமையோடு என் கொலைக் கருத்துக்கள் பழகிவிட்டபடியால்,
கொடுமையைக் கண்டு நான் திடுக்கிடவதேயில்லை.
(செய்ட்டன் திரும்பி வருகிறான்)
எதற்காக அந்த இரைச்சல்?

செய்ட்: பிரபு, அரசி இறந்துவிட்டார்.

மாக்: அவள் எப்படியும் இனி ஒருநாள் இறக்கத்தான் போகிறாள்.
நாளை இச்செய்தியைக் கேட்டிருந்தால், பொருத்தமாக
இருந்திருக்கும். நாளை, நாளை, நாளை என்று நாளுக்கு நாள்
பய உணர்ந்துகொண்டே செல்லுகிறது, காலக்கணக்கின் கடைசி
எழுத்துவரை. 'நேற்று, நேற்று' என்று கடந்து போன நாட்கள்
எல்லாம், முட்டாள்களை இடுகாட்டுக்கு இட்டுச் செல்லும்
சாலையிலே, ஒளிவீசிக் கொண்டு நிற்கின்றன.
அணைந்து விடு, நிலையா விளக்கே, அணைந்து விடு. வாழ்வு
என்பது நடமாடும் நிழல்தான். மேடையிலே ஒரு நாழிகைப்

Signifying nothing.
Enter a Messenger
Thou comest to use thy tongue; thy story quickly.

Messenger : Gracious my lord,
I should report that which I say I saw,
But know not how to do it.

MACBETH : Well, say, sir.

Messenger : As I did stand my watch upon the hill,
I look'd toward Birnam, and anon, methought,
The wood began to move.

MACBETH : Liar and slave!

Messenger : Let me endure your wrath,
if't be not so: Within this three mile
may you see it coming;
I say, a moving grove.

MACBETH : If thou speak'st false,
Upon the next tree shalt thou hang alive,
Till famine cling thee: if thy speech be sooth,
I care not if thou dost for me as much.
I pull in resolution, and begin
To doubt the equivocation of the fiend
That lies like truth:
'Fear not, till Birnam wood
Do come to Dunsinane:' and now a wood
Comes toward Dunsinane.

பொழுது திமிரோடு தக்குப்புக்கென்று நடக்கிறான் நடிகன். பிறகு, அவன் இருந்த இடம் தெரியாமல் மறைந்துவிடுகிறான். இத்தகைய இழிவான நடப்பை வாழ்வு என்று சொல்லுகிறோம். அது ஒரு கதை, ஆரவாரமும் கோபதாபங்களும் நிறைந்த கதை, ஆனால் பொருள் அற்ற கதை, ஒரு அடிமுட்டாள் சொல்லும் கதை.

(ஒரு தூதன் வருகிறான்)

ஏதோ நாவசைக்க வந்திருக்கிறாய். விரைவில் சொல்லு, உன் கதையை.

தூதன்: கருணை நிறைந்த பிரபு, நான் கண்டதையே விவரிக்க விரும்புகிறேன், ஆனால் அதை எப்படிச் செய்வதென்று தெரியவில்லை.

மாக்: சும்மா சொல்லுடாப்பா.

தூதன்: நான் குன்றில் காவல் காத்துக்கொண்டு நிற்கும்போது, பர்னம் கானகத்தை நோக்கித் திரும்பினேன்; கானகமே நடந்து வரக்கண்டேன்.

மாக்: பொய்யன், கயவன்!

தூதன்: நான் சொல்லுவது பொய்யென்றால், தங்கள் சீற்றத்துக்கு ஆளாகிறேன். இந்த மூன்று மைலுக்குள் அது வருவதைத் தாங்களே பார்க்கலாம். நடமாடும் பூங்காதான்.

மாக்பெத்: நீ சொல்வது பொய்யாயிருந்தால் பஞ்சம் உன்னைப் பீடிக்கும்வரை, பக்கத்து மரத்திலே உன்னை உயிரோடு தொங்கவிடுவேன். உன் பேச்சில் உண்மையிருந்தால், நீ என்னை அப்படிப் படுத்தினாலும் கவலைப்படமாட்டேன். என் நம்பிக்கையை இழுத்து நிறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. மெய் போல் பொய் சொல்லும் அந்தப் பேயின் ஈரடியான பேச்சை ஐயுறுத் தொடங்குகிறேன்.

Arm, arm, and out!
 If this which he avouches does appear,
 There is nor flying hence nor tarrying here.
 I gin to be aweary of the sun,
 And wish the estate o' the world were now undone.
 Ring the alarum-bell! Blow,
 wind! come, wrack!
 At least we'll die with harness on our back.
 Exeunt

SCENE VI

Dunsinane. Before the castle.
 Drum and colours. Enter MALCOLM, SIWARD,
 MACDUFF, and their Army, with boughs

MALCOLM : Now near enough:
 your leafy screens throw down.
 And show like those you are. You, worthy uncle,
 Shall, with my cousin, your right-noble son,
 Lead our first battle: worthy Macduff and we
 Shall take upon 's what else remains to do,
 According to our order.

SIWARD : Fare you well.
 Do we but find the tyrant's power to-night,
 Let us be beaten, if we cannot fight.

MACDUFF : Make all our trumpets speak; give them all breath,
 Those clamorous harbingers of blood and death.
 Exeunt

"பர்னம் கானகம் டன்சினேனுக்கு வரும்வரையில் அஞ்சாதே".
 இப்பொழுது, ஒரு கானகம் டன்சினேனை நோக்கி வருகிறது.
 எடுங்கள், எடுங்கள் படைக்கலங்களை! ஓடுங்கள், வெளியே!
 இவன் உறுதியாய்ச் சொல்லுகிற அது தோன்றினால், இங்கிருந்து
 ஓடுவதும் இல்லை, இங்கு தங்குவதும் இல்லை. கதிரவனைக்
 கண்டால் எனக்கு அலுப்புத் தட்டுகிறது. உலகத்தின் கட்டுமானமே
 குலைந்துவிட்டால் நலம் என்று எண்ணுகிறேன். அபாய மணியை
 அடி. காற்றே, வீசு. ஊழியே, வா. மாய்வதாக இருந்தால்,
 படைக்கோலத்தோடாவது மாய்வோம்.
 (போகிறார்கள்)

காட்சி 6

அதே இடம். அரண்மனைக்கு முன் ஒரு வெளி.
 முரசு, கொடிகளுடன் மாக்கம், சீவர்ட், மாக்டப், மரக்கிளைகள்
 ஏந்திய போர் வீரர்களோடு வருகிறார்கள்.

மாக்கம்: இப்பொழுது மிகவும் பக்கத்தில் வந்துவிட்டோம்.
 உங்களுடைய இலைத் திரைகளைக் கீழே போட்டுவிட்டு,
 உள்ளபடியே உங்களைக் காட்டுங்கள். சிறற்பா, தங்கள் சிறந்த
 மகனான என் தம்பியுடன், நம் முதல் போரைத் தொடங்குங்கள்.
 அருமை மாக்டப், நாம் நம் ஆற்றலுக்குத் தக்கபடி எஞ்சியிருக்கும்
 காரியங்களை மேற்கொள்வோம்.

சீவர்ட்: கொடுங்ககோலனது படையை இன்றிரவே கண்டுபிடித்துவிட
 வேண்டும். நம்மால் போரிட முடியவில்லையென்றால், தோற்குவாவது
 செய்வோம்.

மாக்: நம்முடைய கொம்புகளெல்லாம் பேசட்டும். அவைகளுக்கு
 மூச்சளியுங்கள், குருதிக்கும் சாவுக்கும் முன்னோடிகளான அவை
 அலறட்டும்.
 (போகிறார்கள்)

SCENE VII

Another part of the field.
Alarums. Enter MACBETH

MACBETH : They have tied me to a stake; I cannot fly,
But, bear-like, I must fight the course. What's he
That was not born of woman? Such a one
Am I to fear, or none.
Enter YOUNG SIWARD

YOUNG SIWARD : What is thy name?

MACBETH : Thou'lt be afraid to hear it.

YOUNG SIWARD : No; though thou call'st
thyself a hotter name
Than any is in hell.

MACBETH : My name's Macbeth.

YOUNG SIWARD : The devil himself could not
pronounce a title
More hateful to mine ear.

MACBETH : No, nor more fearful.

YOUNG SIWARD : Thou liest, abhorred tyrant;
with my sword
I'll prove the lie thou speak'st.
They fight and YOUNG SIWARD is slain

காட்சி 7

அதே வெளியில் இன்னொரு இடம்.
அபாயமணி. மாக்பெத் வருகிறான்.

மாக்: கம்பத்தில் என்னைக் கட்டிவிட்டார்கள். நான் தப்பியோட முடியாது. ஆனால், கட்டுண்ட கரடியைப்போல, போரிட்டே தீர வேண்டும். பெண்ணால் பெறப்படாதவன் எவன்? அப்பேர்ப்பட்டவனுக்குத் தான் நான் அஞ்ச வேண்டும், வேறொருவனுக்குமல்ல.
(இளைய சீவர்ட் வருகிறான்)

இளைய சீ: உன் பெயர் என்ன?

மாக்: அதைக் கேட்கவே நீ அஞ்சுவாய்.

இளைய சீ: மாட்டேன்; நரகத்திலுள்ள பெயர்களைக் காட்டிலும் கொடிய பெயரை நீ வைத்துக் கொண்டிருந்தாலும், அஞ்ச மாட்டேன்.

மாக்: என் பெயர் மாக்பெத்.

இளைய சீ: இதைக் காட்டிலும் என் காதுக்கு அவ்வருப்பைக் கொடுக்கக்கூடிய நாமத்தைப் போயினால் கூட உச்சரிக்க முடியாது.

மாக்: முடியாது, இதைக்காட்டிலும் அச்சுறுத்தும் பெயரையும் உச்சரிக்க முடியாது.

இளைய சீ: கேடு கெட்ட கொடுங்கோலனே, நீ புளுகுகிறாய். நீ சொல்வது பொய்யென்று என் வாள் கொண்டு நிலை நாட்டுவேன். (வாட்போர் நடக்கிறது. அதில் இளைய சீவர்ட் கொல்லப்படுகிறான்)

MACBETH : Thou wast born of woman
But swords I smile at, weapons laugh to scorn,
Brandish'd by man that's of a woman born.
Exit
Alarums. Enter MACDUFF

MACDUFF : That way the noise is. Tyrant, show thy face!
If thou be'st slain and with no stroke of mine,
My wife and children's ghosts will haunt me still.
I cannot strike at wretched kerns, whose arms
Are hired to bear their staves: either thou, Macbeth,
Or else my sword with an unbatter'd edge
I sheathe again undeeded. There thou shouldst be;
By this great clatter, one of greatest note
Seems bruited. Let me find him, fortune!
And more I beg not.
Exit. Alarums
Enter MALCOLM and SIWARD

SIWARD : This way, my lord;
the castle's gently render'd:
The tyrant's people on both sides do fight;
The noble thanes do bravely in the war;
The day almost itself professes yours,
And little is to do.

MALCOLM : We have met with foes
That strike beside us.

SIWARD : Enter, sir, the castle.
Exeunt. Alarums

மாக்: நீ பெண்ணால் பெறப்பட்டவன், பெண்ணால்
பெறப்பட்டவனுடைய வாளைக் கண்டு நான் நகவேன்,
படைக்கலத்தைக் கண்டு இகழ்வேன்.
(போகிறான்)
(அபாயமணி, மாக்கடப் வருகிறான்)

மாக்: அங்கேதான் கூப்பாடு கேட்கிறது. கொடுங்கோலனே,
உன் மூஞ்சியைக் காட்டு. என்னிடம் ஒரு அடியும் வாங்காமல் நீ
கொலையுண்டால், என் மனைவி மக்களுடைய ஆவிகள் என்னை
ஆட்டி வைக்கும்; கூலிக்காகப் படை தாங்கும் கொர்ன்ஸ் போர்
வீரர்களை நான் தாக்கமாட்டேன். மாக்கெத், ஒன்று நீ அகப்பட
வேண்டும், இல்லையெனில், என் உடைவாள் முனை மழுங்காமல்
செயலற்று உறையில் கிடக்க வேண்டும், அங்கேதான் நீ இருக்க
வேண்டும், ஏனென்றால் இந்த தட்டல் சப்தம் எல்லாம் பெரும்
பதவியிலிருப்பவன் இங்கே இங்கிருக்கிறான் என்று காட்டுகிறது;
நல்விதியே, நான் அவனைக் கண்டுபிடிக்கும்படி செய்; நான்
இரந்து கேட்பதெல்லாம் அதற்கு மேலில்லை.
(போகிறான், அபாயமணி அடிக்கிறது)
(மாக்கமும் சீவர்டும் வருகிறார்கள்)

சீவர்ட்: இந்த வழியே, பிரபு கோட்டையை எளிதில் பிடித்துவிட்டோம்.
கொடுங்கோலனுடைய ஆட்கள் இருதரப்பிலும் போரிடுகிறார்கள்.
பெருந்தன்மை மிக்க சிற்றரசர்கள் வீரத்தோடு போர் செய்கிறார்கள்.
அநேகமாக இந்த நாள் உங்களுடைய திருநாளாகப் போகிறது.
நாம் செய்வதற்கு என்று ஒன்றுமே இல்லை.

மாக்கம்: நமக்கு அனுகூலமாகப் போரிடும் பகைவர்களை
இன்றுதான் சந்தித்திருக்கிறோம்.

சீவர்ட்: ஐயா, கோட்டைக்குள் நுழையுங்கள்.
(போகிறார்கள்; ஆரவாரம்)

SCENE VIII

Another part of the field.

Enter MACBETH

MACBETH : Why should I play
the Roman fool, and die
On mine own sword?
Whiles I see lives, the gashes
Do better upon them.
Enter MACDUFF

MACDUFF : Turn, hell-hound, turn!

MACBETH : Of all men else I have avoided thee:
But get thee back; my soul is too much charged
With blood of thine already.

MACDUFF : I have no words:
My voice is in my sword: thou bloodier villain
Than terms can give thee out!
They fight

MACBETH : Thou lovest labour:
As easy mayst thou the intrenchant air
With thy keen sword impress as make me bleed:
Let fall thy blade on vulnerable crests;
I bear a charmed life, which must not yield,
To one of woman born.

MACDUFF : Despair thy charm;
And let the angel whom thou still hast served

காட்சி 8

அதே இடம். வெளியில் இன்னொரு பாகம்.
மாக்பெத் வருகிறான்.

மாக்: ரோமாபுரி முட்டாளைப் போல, என்னுடைய வாளிலே,
நானே பாய்ந்து மாய்வானேன்? பிளவு காயங்கள், என்னுடம்பில்
விழுவதைக் காட்டிலும், மற்ற உயிருள்ள உடம்புகளில் விழுந்தால்,
நன்றாக இருக்கும்.
(மாக்டப் வருகிறான்)

மாக்டப்: திரும்பு, நரகத்தின் நாயே, திரும்பு.

மாக்பெத்: மற்றவர்களைக் காட்டிலும், உன்னோடு போர் புரிவதைத்
தவிர்க்க விரும்பினேன். ஆனால், பின்னேறிப் போய்விடு.
உன்னுடைய இரத்தம் என் ஆன்மாவை முன்னமேயே கொதிக்கச்
செய்திருக்கிறது.

மாக்டப்: சொல்லுவதற்கு என்னிடம் சொல்லில்லை. என்னுடைய
குரல் என்னிடம் சொல்கிறது. உன் குருதி தோய்ந்த கயமை
சொல்லுக்கு அடங்காது.
(போரிடுகிறார்கள், ஆரவாரம்)

மாக்பெத்: உன் சக்தியை வீணாக்குகிறாய். செதுக்க முடியாத
காற்றை உன் கூரிய வாள்கொண்டு செதுக்கினாலும்
செதுக்கலாம், ஆனால் என்னைச் செதுக்கி ரத்தம் சிந்தச்
செய்ய முடியாது. காயப்படக்கூடிய மண்டைகளில் உன் வாளை
வீசு. என் உயிர் மாயக் கவசம் தரித்த உயிர். பெண்ணினால்
பெற்ற ஒருவனுக்கு அது மசியாது.

மாக்டப்: உன் மாயக் கவசத்தில் வைத்த நம்பிக்கையை விட்டுவிடு.
மாக்டப் தன் தாயின் வயிற்றிலிருந்து உரிய வேளையில் வருமுன்

Tell thee, Macduff was from his mother's womb
Untimely ripp'd.

MACBETH : Accursed be that tongue that tells me so,
For it hath cow'd my better part of man!
And be these juggling fiends no more believed,
That palter with us in a double sense;
That keep the word of promise to our ear,
And break it to our hope. I'll not fight with thee.

MACDUFF : Then yield thee, coward,
And live to be the show and gaze o' the time:
We'll have thee, as our rarer monsters are,
Painted on a pole, and underwrit,
'Here may you see the tyrant.'

MACBETH : I will not yield,
To kiss the ground before young Malcolm's feet,
And to be baited with the rabble's curse.
Though Birnam wood be come to Dunsinane,
And thou opposed, being of no woman born,
Yet I will try the last. Before my body
I throw my warlike shield.
Lay on, Macduff,
And damn'd be him that first cries, 'Hold, enough!'
Exeunt, fighting. Alarums
Retreat. Flourish. Enter,
with drum and colours, MALCOLM,
SIWARD, ROSS, the other Thanes, and Soldiers

MALCOLM : I would the friends we miss
were safe arrived.

கீறி எடுக்கப்பட்டான். இதை நீ வணங்கும் தேவதை உனக்குச் சொல்லட்டும்.

மாக்பெத்: இப்படி எனக்குச் சொன்ன நாக்கு பாழாய்ப் போக. ஏனென்றால், அது என் ஆண்மையின் பெரும் பகுதியை அச்சுறுத்திப் பணியச் செய்துவிட்டது. ஈரடியாகப் பேசும் பேய்களை இனி நம்பவே கூடாது. இரட்டைப் பொருள்பட அவை நம்மோடு பேசி, செவிக்குச் சொன்ன வாக்கைக் காப்பாற்றி, உள்ளத்திற்குணர்த்திய வாக்கு தவறுகின்றன. நான் உன்னோடு போரிடமாட்டேன்.

மாக்டப்: அப்படியானால், கோழையே, அடிபணிந்து நில். காலம் உன்னை உற்று நோக்கி இகழ்வதற்கும், பொருட்காட்சிசாலைக்குரிய பொருளாக மதிப்பதற்கும், உன் உயிரைத் தாங்கிக்கொண்டிரு. அபூர்வமான மிருகங்களை வரைந்து கம்பத்திலே தொங்கவிடுகிறோமே, அதைப் போல உன்னையும் நிறுத்தி, "இங்கே கொடுங்கோலனை நீங்கள் பார்க்கலாம்" என்று உனக்கு அடியிலே எழுதி வைப்போம்.

மாக்பெத்: நான் பணியமாட்டேன். இளைஞன் மாக்கம் கால்மாட்டிலே கிடந்து மண்ணை கௌவவா? பாமர மக்களுடைய சாபத்துக்கும் நையாண்டிக்கும் ஆளாகவா? பர்னம் கானகம் டன்சினேனுக்கு வந்து விட்டதென்றாலும், பெண்ணால் பெறப்படாத நீ என்னை எதிர்த்து நின்றாலும். நான் கடைசிவரைக்கும் போரிடவே போகிறேன். என் உடலுக்கு முன் என் வீரக் கேடயத்தை ஏந்துவேன். மாக்டப், தொடங்கு, போரை, 'நிறுத்து, போதும்', என்று எவன் ஓலமிடுகிறானோ, அவன் பாழாய்ப்போக. (வாட்போர், செய்துகொண்டே போகிறார்கள். ஆரவாரம். போரிட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். மாக்பெத் கொல்லப்படுகிறான்) (பின்னோக்கிப் போகிறார்கள். கொம்பொலி, முரசு, கொடிகளுடன் மாக்கம், சீவர்ட், ராஸ், சிற்றரசர்கள், போர்வீரர்கள் வருகிறார்கள்.)

SIWARD : Some must go off:
and yet, by these I see,
So great a day as this is cheaply bought.

MALCOLM : Macduff is missing,
and your noble son.

ROSS : Your son, my lord, has paid a soldier's debt:
He only lived but till he was a man;
The which no sooner had his prowess confirm'd
In the unshrinking station where he fought,
But like a man he died.

SIWARD : Then he is dead?

ROSS : Ay, and brought off the field:
your cause of sorrow
Must not be measured by his worth, for then
It hath no end.

SIWARD : Had he his hurts before?

ROSS : Ay, on the front.

SIWARD : Why then, God's soldier be he!
Had I as many sons as I have hairs,
I would not wish them to a fairer death:
And so, his knell is knoll'd.

MALCOLM : He's worth more sorrow,
And that I'll spend for him.

மாக்கம்: இங்கில்லாத நண்பர்கள் எல்லோரும் ஒரு குறையுடில்லாமல்
வந்துசேர வேண்டும்.

சீவர்ட்: சிலர் இறந்துதானிருப்பார்கள். ஆனாலும்
இங்குள்ளவர்களைப் பார்க்கும்போது, இந்த மாபெரும் வெற்றியை
சரச விலைக்கு வாங்கிவிட்டோம் என்றே தோன்றுகிறது.

மாக்கம்: மாக்டப்பைக் காணவில்லை. உங்கள் சீலம் மிக்க
மகனையும் காணவில்லை.

ராஸ்: பிரபு, தங்கள் மகன் வீரனுக்குரிய கடனைச்
செலுத்திவிட்டான். காளைப்பருவத்தடையும் வரையில்ல்தான் அவன்
உயிர் தரித்திருந்தான். காளைப் பருவத்தை அடைந்துவிட்டான்
என்பதை அவனுடைய வீரச் செயல்கள் நிலைநாட்டிவிட்டன.
இவ்வாறு நிலை நாட்டியவுடனேயே ஆண்மகனைப் போல, சலியாது
போரிட்டுக் கொண்டே, அவன் இறந்துபட்டான்.

சீவர்ட்: அப்படியானால், அவன் இறந்து விட்டானா?

ராஸ்: ஆம், போர்க்களத்திலிருந்து அவனைத் தூக்கிக்கொண்டு
வந்துவிட்டார்கள். அவனுடைய பெறுமதியைக் கொண்டு எங்கள்
துயரத்தை அளத்தல் ஆகாது. அப்படி அளந்தால், அது முடிவற்று
நிற்கும்.

சீவர்ட்: அவனுக்கு ஏற்பட்ட காயங்கள் முன்புறத்திலா?

ராஸ்: ஆம், முன்புறத்தில்.

சீவர்ட்: அப்படியானால், கடவுளுடைய போர் வீரனாகிவிட்டான்.
என்னுடலில் எத்தனை உரோமங்கள் உண்டோ, அத்தனை
மகன்கள் எனக்கிருந்தாலும் அவர்களுக்கு இதைக்காட்டிலும்

SIWARD : He's worth no more
They say he parted well, and paid his score:
And so, God be with him!
Here comes newer comfort.
Re-enter MACDUFF, with MACBETH's head

MACDUFF : Hail, king! for so thou art:
behold, where stands
The usurper's cursed head:
the time is free: I see thee compass'd
with thy kingdom's pearl,
That speak my salutation in their minds;
Whose voices I desire aloud with mine:
Hail, King of Scotland!

ALL : Hail, King of Scotland!
Flourish

MALCOLM : We shall not spend
a large expense of time
Before we reckon with your several loves,
And make us even with you.
My thanes and kinsmen,
Henceforth be earls,
the first that ever Scotland
In such an honour named.
What's more to do,
Which would be planted newly with the time,
As calling home our exiled friends abroad
That fled the snares of watchful tyranny;
Producing forth the cruel ministers

மங்களகரமான மரணம் கிடைக்க வேண்டும் என்று விரும்பேன்;
சரி, இப்படியாக அவனுக்குச் சாவு மணி அடிக்கிறது.

மாக்கம்: அவனுக்கு இதைக்காட்டிலும் அதிகத் துயரம் உரியது.
அந்த உரிமையை நான் வழங்குவேன்.

சீவர்ட்: அவனுக்குரியது இதற்கு மேல் ஒன்றுமில்லை. நன்றாகப்
போரிட்டுவிட்டு வீரனாக இறந்தான் என்று சொல்லுகிறார்களே,
ஆகவே, இறைவனருள் அவனுக்குண்டு. இங்கே புதிய ஆறுதல்
வருகிறது.

(மாக்கட்ப், மாக்கப்பெத்தின் தலையோடு, வருகிறான்.)

மாக்கட்ப்: வாழ்க அரசே, ஏனெனில், தாங்கள் அரசராகிவிட்டீர்கள்.
அரசை அபகரித்தவனுடைய பாழுந்தலை எங்கிருக்கிறதென்று
பாருங்கள். விடுதலை கிட்டிவிட்டது. முத்து முடி சூடித் தாங்கள்
வீற்றிருப்பதைக் காண்கிறேன். மக்கள் உளம் ததும்பும் வாழ்த்தை
நான் வாய் ததும்பச் சொல்லுகிறேன். என் வாழ்த்தொலியோடு
அவர்களுடைய வாழ்த்தொலியும் சேர்ந்தொலிக்குமாக. ஸ்காட்லன்ட்
மன்னர் வாழ்க!

எல்லோரும்: வாழ்க ஸ்காட்லன்ட் மன்னர்!
(கொம்பொலி)

மாக்கம்: உங்கள் எல்லோருடைய அன்பையும் மதித்து அதற்குரிய
கைம்மாறு, காலந்தாழாமல், செய்யப் போகிறோம். நம்முடைய
சிற்றரசர்களும் உறவினரும் இன்று முதல் கோவேந்தர்கள்
என்று அழைக்கப்படுவார்கள். ஸ்காட்லன்டில் இந்தப் பட்டத்தை
முதன்முதலாக நிறுவுகிறோம். காலமறிந்து இன்னும் பல
செயல்களைச் செய்ய வேண்டும். மிகுந்த கவனத்தோடு
கொடுங்கோன்மை போட்ட கண்ணிகளுக்கெல்லாம் தப்பியோடி
வெளி நாடுகளில் வாழ்ந்துவரும் நம் நண்பர்களையெல்லாம்
தாயகத்துக்கு அழைத்து வரவேண்டும். மாய்ந்து கிடக்கும்

Of this dead butcher and his fiend-like queen,
Who, as 'tis thought, by self and violent hands
Took off her life; this, and what needful else
That calls upon us, by the grace of Grace,
We will perform in measure, time and place:
So, thanks to all at once and to each one,
Whom we invite to see us crown'd at Scone.
Flourish. Exeunt

இந்தக் கொலைஞனுக்கும், தன் கையாலேயே தன்னைக்
கொலை செய்துகொண்டவளாகக் கருதப்படுகிற, இவனுடைய
பேய் போன்ற ராணிக்கும், அமைச்சர்களாயிருந்தார்களே, அந்தக்
கொடியவர்களைத் தேடிச் கண்டு பிடிக்க வேண்டும்; இவற்றையும்,
இன்னும் செய்வதற்குரிய பிறவற்றையும், அருளாளனுடைய
அருளால் உரிய முறையிலும் காலத்திலும் இடத்திலும் செய்து
முடிப்போம். ஆகவே, உங்கள் எல்லோருக்கும் ஒருமித்தும்
தனித்தனியாகவும் நம் நன்றி உரித்தாகுக. ஸ்கோன் நகரத்தில்
நமக்கு நடக்க இருக்கும் முடிசூட்டு விழாவை நீங்கள் எல்லோரும்
வந்திருந்து நடத்தி வைக்கும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்.
(கொம்பொலி, எல்லோரும் போகிறார்கள்)